

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci

Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.
Jan 15,12

Golgota a Ježíšův hrob

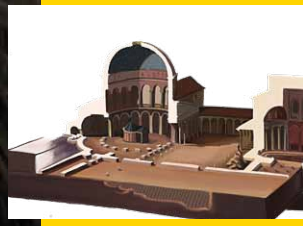
Golgota a Boží hrob v Ježíšově době (1. stol.)

Pohanský chrám z 2. století

Konstantinův chrám ze 4. století

Křížácký chrám z 12. století

Současný chrám Božího hrobu

Více na str. 20–34

Život v Boží blízkosti,
to je důvod k radosti.

Zázračná medailka
sv. Kateřiny Labouré
(str. 3–15)

- 3 **Víš, že i ty máš maminku v nebi?**
(s příloženou požehnanou medailkou pro pravidelné odběratele časopisu)
- 5 **Nešlo jen o Jana!**
- 6 **Dar neposkvrněného srdce**
(sv. Kateřina Labouré a zázračná medaillka)
- 11 **Neposkvrněná Panna Maria bdí nad nenarozenými dětmi**
- 12 **Jsem jiný člověk**
- 13 **Farář, medaillka a věštkyně**
- 16 **Síla mše svaté**
- 17 **Mami, čtvrtinu rodiny máme v nebi...**
- 18 **„Když umíš vstát z mrtvých, nemůže tě nikdo porazit!“**
- 19 **„Bůh všemohoucí vstal z mrtvých žádoucí...“**
- 20 **Místo, kde za nás zemřel, byl pohřben a vstal z mrtvých**
(Kristův hrob v proměnách času)
- 35 **Modlitba a zázrak se startovacími kabely**
- 36 **I z lásky k tobě nesl kříž**
(pomodlete se s námi křížovou cestu a prohlédněte si všech 14 zastavení v Jeruzalémě)
- 41 **Poutník a kříž**
- 42 **Pardál aneb jak na cíl**
- 45 **Úspěch**
- 46 **Trápilo mě, že po něm netoužím**
- 48 **Mějte naději – a víru!**
- 50 **Istanbulská úmluva znovu na scéně? 10 důvodů proti!**
- 55 **Zákony**
- 56 **Veni Creator Spiritus (Přijď, Tvůrce, Duchu Svátý)**
(z cyklu Charismata a jejich rozlišování)
- 59 **Objednávací kupon A.M.I.M.S.**
- 60 **Knihy, které se hodí stále**
- 62 **Dar z nebe – a ne jeden...**

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci
66/2023, XVII. ročník, vydáno 24. srpna 2023

Vychází s církevním schválením Biskupství brněnského
č. j.: Ep/1379/08 ze dne 25. 1. 2008

Koordinátor: P.ThLic. Marek Dunda, Th.D.
Šéfredaktor: P.ThLic. Pavel Zahradníček, Th.D.
Překlady: Terezie Eisnerová OP
Jazyková a grafická úprava: Ondřej P. Vaněček

Vydavatel: Milujte se! z.s., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se, www.milujte.se
číslo účtu pro zaslání darů: 2101330155/2010, specifický symbol: 7777

ISSN 1802-4327, MK ČR E 17470

Katolický časopis **Milujte se!** je zaměřen na osvětu a vzdělávání široké veřejnosti jako převence náboženské neshášenlivosti a xenofobie. Časopis vychází pod záštitou sestry Matky Terezy a je vydáván ve spolupráci s Hnutím Pro život ČR.

Objednávky: Časopis je neprodejný a distribuován zdarma. Lze jej v požadovaném počtu výtisků objednat na adrese redakce. Jeho vydávání je možné jedině díky zasláním darům, neboť časopis nemá předplatné či státní a církevní dotace. Zaslání dary lze podle §15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Redakce si vyhrazuje právo zveřejnění texty krátit, případně upravovat.
Fotografie lidí umístěné u svědectví a článků jsou pouze ilustrační.
Znění licencí Creative Commons (CC) naleznete na <http://creativecommons.org/licenses>.

Foto na titulní straně: Unsplash, HamZa NOUASRIA (CCO)

Milovaní čtenáři!

„Pamatuj, láskyplná Panno Maria, že nikdy nebylo slyšáno, abys opustila toho, kdo se utíkal pod tvou ochranu, kdo vzýval tvou moc, kdo prosil o tvou přímluvu...“ Tak začíná modlitba svatého Bernarda z Clairvaux († 1153), teologa, filosofa, mystika a učitele Církve. Jsou miliony (nebo už možná miliardy?) těch, kteří zažili, jakou obrovskou sílu má přímluva Matky Boží Panny Marie u jejího Syna Ježíše Krista – když ji o ni prosíme.

Doba, kterou prožíváme, a situace, ve kterých se nacházíme, jsou naléhavým pozváním k modlitbě. A stejný záměr má i toto číslo časopisu **Milujte se!**. Díky příspěvku jednoho ze čtenářů jsme mohli do 35 000 výtisků časopisu (do všech 25 000, které rozesíláme na adresy pravidelných odběratelů, a ještě do některých dalších) vložit „Zázračnou medaillku Panny Marie“ – více o ní a o její historii najdete v následujících textech. Tato medaillka je již knězem „posvěcená“ (přesnější vyjádření je, že je požehnaná – žehnání je modlitba, kterou kněz nad žehnaným předmětem pronesl s prosbou za ty, kteří budou předmět používat, a potom ho pokropil svěcenou vodou).

Časopis vychází v nákladu 62 000 výtisků. Tolik medailek jsme neměli. Ale pokud byste měli o ni zájem, rádi vám ji předáme osobně – můžete se pro ni zastavit na faře ve Vranově nad Dyjí nebo v Dubňanech a zároveň vám rádi dáme i tolik výtisků časopisu **Milujte se!**, kolik uvezete a kolik jich zvládnete rozšířit ve svém okolí i dále...

Děkujeme za pomoc s šířením časopisu, za modlitby i za příspěvky na tisk. Díky vám můžeme toto číslo rozeslat také do 6000 knihoven v naší zemi a přibalit jim i knížku **To promodlím**.

V Kristu P. Marek Dunda

Podpořte Milujte se! – objednejte si jej

Máme velkou radost, že se k vám dostává další číslo časopisu **Milujte se!**, který u nás začal vycházet díky iniciativě sestry Matky Terezy. Vydávání dalších čísel se však neobejde bez vaší pomoci. Prosíme vás o modlitby – za nás, kteří časopis připravujeme, za všechny čtenáře a za ty, kteří časopis šíří dále k těm, kteří by se k němu jinak nedostali a nemohli si jej objednat. Jsme však raději, můžeme-li zasílat časopis čtenářům přímo domů, a nikoli jej pouze anonymně distribuovat.

Časopis posíláme všem zájemcům zdarma (je distribuován pouze v ČR). Náklady na výrobu a distribuci jednoho výtisku, které činí přibližně 20 Kč, jsou hrazeny výhradně z darů čtenářů. Dary na podporu časopisu **Milujte se!** můžete posílat na účet 2101330155/2010, specifický symbol 7777 a jako variabilní symbol použijte údaj ze složenky, která je součástí zásilky. Dary jsou potvrzovány a lze je uplatnit při snížení základu daně.

Časopis **Milujte se!** můžete objednat sobě nebo svým přátelům e-mailem na redakce@milujte.se nebo poštou na adrese redakce. Jen na vás záleží, zda časopis bude i nadále vycházet. Děkujeme za vaši podporu.

Jsme velmi šťastné, že časopis **Milujte se!** šíří pravdu a učení Církve a že prospěšnost a vzdělávací vliv je vidět ve svědectvích ze života lidí. Podporujeme a modlíme se za všechny, kteří se podílejí na vzniku tohoto časopisu.

Sestry Matky Terezy v ČR

Viš, že i ty máš maminku v nebi?

Jsem přesvědčen, že výmluvnější než nějaký úvodní článek pro následující sérii o zázračné medailce Panny Marie bude příběh ze života. Z mého vlastního života. I když se odehrál již dost dávno, doposud jsem ho vyprávěl jen velmi omezenému okruhu lidí.

Dnes bych se ale o něj chtěl rozdělit s vámi.

Asi rok po tom, co jsem začal studovat teologii a v kněžském semináři se připravovat na to, že se jednou stanu knězem,

dozvěděl jsem se od své maminky, že je pravděpodobně velmi vážně nemocná. Již nějakou dobu pozorovala rostoucí bulku

M

Panno Maria,
bez hříchu počatá,
oroduj za nás,
kteří se k tobě
utíkáme!

Požehnanou medailku si můžete také osobně vyzvednout na faře ve Vranově nad Dyjí nebo v Dubňanech.

pod kůží – a lékař se po prvních vyšetřeních tvářil stále vážněji...

Ta zpráva se mě velmi dotkla, hlavně kvůli mému nejmladšímu bráčkovi. Já jsem už studoval vysokou školu, ale jemu bylo tehdy teprve osm. Vůbec jsem si nedovedl představit, jaké by to pro něho bylo, kdyby maminka zemřela. A kdo by se o něho postaral – náš tatínek byl o patnáct let starší než maminka, o rodinu se snažil starat dobře, ale na péči o malé děti nikdy moc nebyl...

Bylo to v osmdesátých letech minulého století a tehdejší socialistický zdravotní systém při léčbě rakoviny žádných velkých výsledků nedosahoval – u běžných pacientů často nedosahoval výsledků skoro žádných. Z této strany se nic moc očekávat nedalo...

Začal jsem tedy prosit velmi naléhavě Pána Boha: „Prosím, dej mamince ještě alespoň deset let života – aspoň než bude bráčkovi osmnáct!“

A protože mě rodiče kdysi naučili modlitbu, ve které prosíme Pannu Marii jako naši nebeskou matku o pomoc v situacích, kdy naše lidské síly jsou už bezmocné, ale ona nám může od svého syna Ježíše vyprosit pomoc v jakkoliv těžké situaci – modlil jsem se, kromě Otčenáše a Zdravas Maria, i tuto modlitbu:

**„Maria, pomoz, přišel čas,
milostná Matko, slyš náš hlas!
V nebezpečí a strádání
přímluva Tvá nás ochrání.
Lidská kde síla bezmocná,**

Modleme se: Ó, Maria, mocná Panno a Matko milosrdenství, Královno nebe a útočiště hříšníků, zasvěcujeme se Tvému Neposkrvněnému Srdci. Zasvěcujeme Ti náš celý život se vším, co máme, co milujeme a co jsme. Tvé at' je naše tělo, naše srdce, naše duše, naše rodina, naše společenství, naše vlast, náš svět. Chceme, aby všechno, co je v nás a okolo nás, patřilo Tobě a zakusilo Tvou ochranu a abys mohla se zalíbením přijmout toto zasvěcení. Obnovujeme s vírou své křestní sliby. Chceme otevřeně svou víru vyznávat, nařízení církve ochotně následovat a věrně zachovávat Boží příkázání, především veliký příkaz lásky. Jako Boží lid chceme vděčně slavit obět' Nové smlouvy a přijímat Chléb života. Nakonec slibujeme, že budeme usilovat o rozšíření úcty k Tobě. Ukaž všem křesťanům bohatství svého omilostněného Srdce. Veď všechny lidi pod mírnou vládou Tvého Božského Syna, aby oni skrze Něho dosáhli spásy a života věčného. Amen.

S církevním schválením Arcibiskupství pražského z 2. 4. 1990, č. j. 871

**Požehnaná medailka
s vyobrazením Panny
Marie není talisman,
ale připomínka, že Pán
Ježíš nám dal, když umíral
na kříži, svou maminku
i za maminku naši – a my
všichni „Ježíšovi učedníci“ se
k ní můžeme obracet v těžkých,
ale i každodenních situacích
svého života tak, jako se děti
sdůvěrou obracejí ke své
pozemské mamince.**

Foto: Pexels, Yan Krukau (CCO)

**Tvá kyne ruka pomocná;
neoslyš proseb dítek svých,
k Tobě tak vroucně lkajících;
Matkou ukaž se laskavou,
sešli nám v nouzi pomoc svou;
Maria, pomoz, přišel čas,
milostná Matko, slyš náš hlas.
Amen.“**

A k tomu jsem vždy ještě připojil: „Ó, Maria, bez hříchu prvotního počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.“

Modlil jsem se takto rok, každý večer, myslím, že jsem nevynechal ani jednou. A po necelém roce jsem se dozvěděl, že maminka je zdravá. Žila pak nejen dalších deset let, jak jsem o to naléhavě prosil, ale mnohem déle. Dokonce – dá-li Pán Bůh – oslaví letos už osmdesátku. Oslavu plánujeme v domě mého nejmladšího bráchy...

P. Pavel Zahradníček ■

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve¹⁾

O MATCE VYKUPITELE

MARIINO BOŽÍ MATEŘSTVÍ

Maria je skutečně Matkou Boží.^[De fide]

VÝSADY MATKY BOŽÍ

Maria byla počata bez poskrvny dědičného hříchu.^[De fide]

Maria byla od svého početí prosta všech hnutí žádostivosti.^[Sent. comm.]

Maria byla pomocí zvláštní Boží milosti uchráněna všech osobních hříchu.^[Sent. fidei prox.]

Maria byla pannou před porodem, při porodu i po porodu.^[De fide]

Maria porodila bez porušení panenství.^[De fide]

Maria žila i po Kristově narození jako panna.^[De fide]

Maria zemřela časnou smrtí.^[Sent. comm.]

Maria byla s tělem i duší vzata do nebe.^[De fide]

MARIINO SPOLUPŮSOBENÍ PŘI VYKUPITELSKÉM DÍLE

Maria dala světu Vykupitele, pramen všech milostí, a tím všechny milosti zprostředkovala.^[Sent. comm.]

Od Mariina nanebevzetí se bez její aktuální přímluvy neobejde žádná milost určená pro lidi.^[Sent. pia et probabilis]

Boží Matce Marii patří *cultus hyperduliae* (tedy odlišný od úcty, která se projevuje samotnému a jedinému Bohu a kterou označujeme slovy *cultus laetiae* – tedy kult klanění, které náleží jen Bohu; ale úcta prokazovaná Panně Marii, Matce Boží, je mnohem vyšší než úcta prokazovaná kterémukoliv jinému svatému, jejichž kult označujeme slovy *cultus duliae*; proto to slovo *hyper* v označení úcty prokazované Panně Marii – pozn. redakce).^[Sent. certa]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Olomouc: Matice cyrilometodějská, 1994.

¹⁾ Dogmata jsou mimořádným projevem učitelského úřadu Církve zpravidla v oblastech, u kterých došlo v minulosti ke sporům. Vyhlášená dogmata se vzájemně doplňují, proto není možné některé z nich ignorovat. Zde uvedená dogmata nevyjadřují celou nauku Církve k danému tématu, ale pouze zdůrazňují některé oblasti. Uvádíme stručné formulace, které je třeba chápat v kontextu, v jakém byla dogmata vyhlášena, a v souvislosti s dalším učением Církve.

Poznámka: **De fide** – pravda víry; **Sent. cert.** – logický závěr vyvozený z pravdy víry; **Sent. comm.** – všeobecně rozšířené mínění teologů; **Sent. fidei prox.** – pravda považovaná za zjevenou Bohem, kterou však Církev definitivním způsobem neprohlásila za pravdu víry; **Sent. pia** – zbožný názor; **Sent. probabilis** – názor považovaný teologií za pravděpodobný, ale nikoliv jistý.

Nešlo jen o Jana!

Foto: Freepik, rawpixel.com

„To je tvá matka,“ řekl umírající Pán Ježíš na kříži. Co znamenají tato slova? A komu byla určena?

Tradice (latinsky *traditio*) znamená „předávání“. Církev tak z generace na generaci předává (od Pána Ježíše přes apoštoly, jejich žáky, žáky jejich žáků... až po naši dobu), jakým způsobem správně rozumět poselství Písma svatého, které by jinak na mnoha místech mohlo být mnohdy značné. Církevní tradice je mnohdy starší než evangelia a další texty Nového zákona. Existovala již předtím, než byly tyto knihy Nového zákona sepsány. Poselství evangelia se nejprve několik desetiletí předávalo, pak teprve bylo písemně zaznamenáno. Církev není nějaký „projekt“ který by byl realizovaný jen „podle knihy“. Už proto, že když Církev vznikla, „knihy“ (tj. knihy Nového zákona) ještě neexistovaly! Svatý Hiláriu († 367) k tomu říká: „Písmo svaté bylo napsáno dříve v srdci Církve, než v hmotných prostředcích, kterými je vyjádřeno.“ (*Liber ad Constantinum Imperatorem* 9, [PL 10,570]; srov. KKC 113)

Starobylá církevní tradice předává přesvědčení, že scéna z Janova evangelia, kdy Pán Ježíš umírá a jedněmi ze svých posledních slov světuje svou matku Pannu Marii apoštolu Janovi a současně

Právě ve „vyhrocených“ životních situacích můžeme zažít, co to znamená.

jí dává Jana za syna (viz infobox s textem z Písma svatého na této straně), má ještě hlubší a širší význam, než je z textu na první pohled zřejmé: Pán Ježíš na kříži dává Pannu Marii za matku i nám všem, kteří jsme Ježíšovými učedníky, tedy nejen Janovi. A že zároveň nás všechny světuje Panně Marii jako její děti.

Právě ve „vyhrocených“ životních situacích můžeme zažít, co to znamená. A v takových chvílích můžeme naplno zažít také to, že přimluva naší milující nebeské maminky Panny Marie za nás u jejího syna je opravdu mimořádně mocná. Vždyť který syn by řekl „ne“ své matce, když ho za někoho naléhavě prosí. To zcela jistě platí i o Božím Synovi (Pánu Ježíši), který je zároveň – od chvíle, kdy se stal člověkem – i synem Panny Marie.

P. Pavel Zahradníček ■

Foto: Wikimedia Commons

R. van der Weyden: *Triptych Ukřižování* (1443–1445, olej na dřevě), detail

U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě.

Z evangelia podle svatého Jana (Jan 19,25–27)

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Může nám Maria opravdu pomáhat?

Ano. Mariinu pomoc zakoušeli lidé už od prvopočátku Církve. Miliony křesťanů o tom vydávají svědectví.

Maria jako Ježíšova matka je také naší matkou v řádu milosti. Dobré matky vždycky bojují o své děti. A na prvním místě Maria. Už na zemi se přimlouvala u Ježíše za jiné; například když chtěla uchránit novomanželský pár v Káně před ostudou. O Letnicích se modlila v kruhu učedníků. Protože její láska k nám nikdy nepřestává, můžeme si být jisti tím, že se nás zastává v obou nejdůležitějších okamžicích našeho života: „... nyní i v hodinu smrti naší“.

Srov. „YouCat – Katechismus katolické církve pro mladé“, Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2011.

neposkvrněného srdce

Když byl Svatý otec Jan Pavel II. dotázán, jaké mariánské poutní místo na něj udělalo největší dojem, odpověděl: „Kaple zázračné medailky v ulici du Bac v Paříži.“

Kateřina Labouré

Vznik zázračné medailky, obrázku Panny Marie vyraženého na Mariinu vlastní žádost dle vidění Kateřiny Labouré

(1806–1876, svatořečena v roce 1947), připomíná historii namalování obrazu Božího milosrdenství na základě vidění, jimiž byla obdařena sv. Faustyna Kowalská.

V dějinách Francie a Evropy byl bouřlivý přelom 18. a 19. století bohatý na zcela extrémní události. Čtyřicet let po krvavé Velké francouzské revoluci a po pozdějších napoleonských válkách byla ve Francii obnovena monarchie. Politické a společenské vření ale trvalo nadále.

V té době Kateřina Labouré, vesnická dívka z Burgundska, bez vzdělání, začala pociťovat touhu výlučně se zasvětit Bohu.

Po smrti matky, kterou ztratila v devíti letech, si zvolila za svou matku Pannu Marii a v hloubi duše toužila po tom, aby ji někdy uviděla ve skutečnosti. V Kateřině dozrávalo povolání k řeholnímu životu. Přes rodinné těžkosti a odpor otce, který potřeboval pracovitou dceru v hospodářství, a také díky své mimořádné vytrvalosti se tato mladá dívka rozhodla vstoupit do Kongregace milosrdných sester sv. Vincence de Paul, která byla známá svou dobročinností a péčí o chudé. Do noviciátu vstoupila 21. dubna 1830 v Paříži v ulici du Bac.

*Kateřina si k ní
klekla, položila
jí ruce na kolena
a celá se ponořila
do kontemplace.
„Tak nějak jsem se
nemohla srovnat
s myšlenkou
a uvěřit, že se
nacházím tváří
v tvář živé Matce
Boží...“*

Foto: Wikimedia Commons, Mbzr (CC BY-SA 3.0)

Foto: 2x Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC-ND 2.0)

Nahoře vlevo: interiér kaple Zázračné medailky v ulici du Bac, nahoře: dvorana konventu před kaplí, níže sousoší ve dvorním průčelí konventu, které znázorňuje zjevení Panny Marie Kateřině Labouré, jak ho ona sama vylíčila. Vlevo: dobový „svatý obrázek“ se sv. Kateřinou Labouré a medailkou

Foto: Wikimedia Commons

Vidění 18. července 1830

„Kolem dvanácté hodiny v noci jsem uslyšela zvláštní hlas, který mě třikrát volal jménem. Uviděla jsem nějaké dítě v bílém rouchu, celé zářící, vypadalo tak mezi čtyřmi až šesti lety. To dítě mi řeklo:

„Běž do kaple, protože Nejsvětější Panna na tebe čeká!“ A opravdu, jakmile Kateřina vešla do kaple, objevila se Panna Maria a sedla si na židli u oltáře. Kateřina si k ní klekla, položila jí ruce na kolena a celá se ponořila do kontemplace. ▷

Kolik lidí nosí v peněženke fotku svých nejbližších. I tato mariánská medailka je nošením obrazu osoby, která nás bezmezně miluje.

„Tak nějak jsem se nemohla srovnat s myšlenkou a uvěřit, že se nacházím tváří v tvář živé Matce Boží... Nevím, jak dlouho jsem s Nejsvětější Pannou hovořila. Jen si pamatuji, že Matka Boží po dlouhém rozhovoru odtud odešla a zmizela, jako kdyby se rozplynula ranní mlha na témž místě, ze kterého přišla, po pravé straně oltáře. Když jsem vstala, uviděla jsem znovu zářící dítě, které mě neopustilo, a řeklo mi: „Ona už odešla.““

Rozhovor s Pannou Marií se týkal poslání, které Bůh Kateřině svěřil. Poslání, kterého se měla chopit v těžkém období pronásledované církve, spleť

Reliéf u kaple Zázračné medailky na ulici du Bac znázorňující druhé vidění sv. Kateřiny Labouré, kdy Panna Maria pozvedá kouli s křížem symbolizující Francii, svět a každou lidskou duši

Foto: Wikimedia Commons, Guilhem Vellut (CC BY 2.0)

Foto: Freepik, Racool_studio

situaci ve vlasti, krize, která se vkrádala do řeholních společenství. Vidění neštěstí bylo spojeno s útěchou a slibem Boží péče: „Přijdou neštěstí a nad vámi bude viset hrozba nebezpečí, ale nebojte se... já budu s vámi, nebojte se! Přijde den, že nebezpečí se bude zdát přímo nevyhnutelné, vše se vám bude zdát

ztraceno, ale stále důvěřujte. Neopustím vás.“

Sestra Kateřina popisovala později svoje vidění a slova Matky Boží a přitom několikrát vzpomněla výraz bolesti a velkého smutku, který byl patrný na Mariině tváři. Ano, ve stejném měsíci vypukla v Paříži tzv. červencová revoluce.

Nicholas-Edward Gabé: Červencová revoluce 1830 v Paříži (malba, olej na plátně, 1830)

Foto: Wikimedia Commons

Druhé vidění

K druhému vidění došlo 27. listopadu 1830. Matka Boží se tehdy zjevila jinak: „Spatřila jsem Nejsvětější Pannu u obrazu sv. Josefa. Byla středně vysoká. Z celé postavy Královny nebe vyzářovala jakási zvláštní krása, kterou prostě nemohu popsat,“ vzpomínala Kateřina. „Měla hedvábné šaty barvy ranní hvězdy, upnuté až ke krku; rukávy šatů byly úzké. Na hlavě měla bílý závoj jakoby z ranní mlhy, který v záhybech padal z obou stran až k chodidlům... Její obličej nic nezakrývalo. Stála na kouli, či spíše polokouli. V rukou vznesené pozvednutých do výšky pasu držela další kouli a tiskla si ji k srdci.“

Tento zvláštní popis vidění Matky Boží doplnila Kateřina Mariinými slovy, vysvětlujícími význam koule v jejích rukou: představuje svět, Francii a duši každého člověka. Na Mariiných prstech si Kateřina všimla prstenů z drahých kamenů a uslyšela vysvětlení, že symbolizují milosti vylévané na lidi, kteří prosí o přímělu Matky Boží. Z některých prstenů padaly svazky paprsků, z jiných ne, ty poslední symbolizovaly milosti, o které lidé neprosí. Maria to řekla s bolestí. Ale naplňovalo ji radostí, že může zahrnovat milostmi ty, kteří o ně prosí s důvěrou.

Medailka

Během tohoto vidění se s celou Mariinou postavou začala otáčet oválná zář s nápisem „Ó, Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme“. Při tomto vidění dostala Kateřina příkaz razit medailku, která má zobrazovat Marii s rozevřenými pažemi, z nichž na svět proudí paprsky milostí. Na rubu byl vidět kříž, pod ním monogram Nejsvětější Panny Marie a pod ním dvě srdce: Ježíšovo ovinuté trny a Mariino probodené mečem.

Tato druhá strana medailky má hluboký teologický význam. Symbolizuje Marii pod Ježíšovým křížem jakoby s ním srostlou. Tento motiv byl využit o mnoho let později v erbu papeže Jana Pavla II. Níže jsou vidět dvě srdce vedle sebe: Matky a Syna. Dnes po zjeveních ve Fatimě, kdy byla úcta k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie spojena s úctou k Srdci Ježíšovu, lépe chápeme, jak tato dvě srdce, spolu nejdokonaleji spojená, chtějí být blízko srdce každého člověka, chtějí je ochraňovat, vést, k sobě přibližovat.

S medailkou Maria spojila následující příslib: „Hojnost milostí splyne na ty, kteří ji budou nosit s důvěrou.“ Vyzývá tedy k důvěře tak, jako její Božský Syn, když

Flickr, Lennart Tange (CC BY 2.0)

Můžeme velmi doporučit, aby se zázračná medailka a s ní spojená úcta k Panně Marii Neposkvrněné stala štítem i zbrojí každého z vás.

přikázal sestře Faustyně umístit na svůj obraz slova: „Ježíši, důvěřuji Ti.“

Poslední, třetí vidění

Sestra Kateřina spatřila Matku Boží ještě jednou v prosinci téhož roku. Třetí vidění jakoby potvrzovalo dvě předchozí i celé poselství předané mladé řeholnici. Končí slovy: „Dcero moje milá, už mě víc nespátíš, ale můj hlas budeš často slyšet při modlitbě.“

Kromě zpovědníka a představených nikdo o zjeveních nevěděl. Mariin příkaz týkající se medailky svěřila Kateřina svému zpovědníkovi, skepticky naladěnému k jejímu sdělení. Brzy se však tento kněz, ušaslý nad předpovědí krvavých převratů ve Francii, která se rychle vyplnila, rozhodl kontaktovat s pařížským arcibiskupem de Quelenem. A ten, dle Mariina přání, po určitém váhání nařídil medailku razit a rozšířit.

Rozšíření úcty k Neposkvrněné Panně Marii

Prvních 1500 kusů mariánské medailky spatřilo světlo světa v červnu 1832. Jak

se ukázalo, medailka se začala mezi lidmi velmi rychle šířit. Co více, začala ji provázet různá obrácení a rovněž uzdravení. Jak zachycují životopisci Kateřiny Labouré, když v srpnu 1832 vypukla v Paříži epidemie cholery, rozdávaly šedé sestry medailky nemocným a epidemie ustoupila. Úcta k Matce Boží spojená s medailkou dorazila podivuhodně rychle do Itálie, Španělska, Švýcarska, Belgie a do Polska, dále do Číny a do Severní i Jižní Ameriky. Přísliby Neposkvrněné spojené s medailkou byly potvrzeny v následujících letech převratů a válek: při událostech „jara národů“ 1846–1848, potom v prusko-francouzské válce a za Pařížské komuny v roce 1870. Mariini ctitelé, kteří se k ní utíkali a nosili medailku, zakoušeli její neobyčejnou péči.

Úcta k Neposkvrněné Panně Marii se nadále šířila. Zvlášť k tomu přispěl pařížský arcibiskup de Quelen, který zasvětil svoji diecézi Neposkvrněnému počtí Panny Marie. Do textu Loretánských litaní byla přidána invokace: „Královno, počatá bez poskvrny hříchu dědičného, oroduj za nás!“ Nepochybně nejvyšším ▷

Nosit medailku, kterou nám předala Maria, je dvoustranný závazek: Ona bere toho, kdo ji nosí, do své péče a on vyjadřuje touhu kráčet s ní celý život ke svatosti...

Foto: Unsplash, Esteban Giacobbe (CCO)

ten blízký, dětský kontakt s Matkou, kterou nám dal Ježíš. Nosit na krku zázračnou medailku není praktikováním magie, ale připomínkou, že ona je v každé chvíli připravena chránit toho, kdo se k ní utíká. Je to povzbuzení k opakování modlitby vyryté na rubu.

Dvoustranný závazek

Nosit medailku, kterou nám předala Maria, je dvoustranný závazek: Ona bere toho, kdo ji nosí, do své péče a on vyjadřuje touhu kráčet s ní celý život ke svatosti, při vědomí své slabosti, ale s důvěrou v moc jména Neposkvrněné.

Kdo nosí medailku Nejsvětější Panny Marie, bude se snažit nepřijít o milost posvěcující, a pokud by se tak stalo, vyzná ve svátosti smíření svůj hřích, aby získal co nejrychleji Boží život pro svou duši. Bude také bojovat, aby dobro vítězilo v něm, v jeho rodině i vlasti.

Dávni rytíři v mnoha zemích nosili na svých štítech Mariin obraz. Skromná medailka s tak bohatým duchovním smyslem má provázet dnešního člověka ve všedních, prostých činnostech, které má konat ve spojení s Marií. Je to cesta pro každého, v každé době.

Kolik lidí nosí v peněžence fotku svých nejbližších. I tato mariánská medailka je nošením obrazu osoby, která nás bezmezně miluje spolu se svým Synem. Můžeme velmi doporučit, aby se zázračná medailka a s ní spojená úcta k Panně Marii Neposkvrněné stala štítem i zbrojí každého z vás.

P. Pawel Tambor, Tereza Tyszkiewicz ■

uznáním tohoto Mariina přídomku bylo vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie 8. prosince 1854 bulou *Innefabilis* papeže Pia IX. – i když nutno podotknout, vyhlášení tohoto dogmatu se neopírá o soukromé zjevení sv. Kateřiny Labouré, ale o víru Církve vyjádřenou v nejstarší tradici i v samotném Písmu svatém.

Zvláště viditelně se úcta k Panně Marii spojená s tzv. zázračnou medailkou (druh svátostiny – pozn. red.) objevila v životě a činnosti polského kněze sv. Maxmiána Marii Kolbeho. Projevem této úcty bylo, že založil Rytířstvo Neposkvrněné. Mučednická smrt otce Kolbeho v roce 1941 v koncentračním táboře v Osvětimi je úžasu hodný důkaz pochopení toho, co znamená najít svůj život s Marií pod Ježíšovým křížem.

Ježíš visící na kříži se obrátil na svou Matku a svěřil jí svého učedníka: „To je

tvůj syn.“ Zkušenosti sv. Kateřiny Labouré a zjevení zázračné medailky ukazují, že Maria ustavičně rozmanitými způsoby uskutečňuje závět z kříže. Kéz nás její iniciativa a působení povzbuzují k následování Jana, který vzal Matku k sobě.

Tváří v tvář různým zkouškám a událostem v našem životě je dobré udržet

„Kdo miluje Nejsvětější Matku, je vždy šťasten. Přechistá Panna nás přibližuje k Ježíši.“

(sv. Jan Bosko)

A pravda vás osvobodí

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Co to jsou svátostiny?

Svátostiny jsou svátostem podobné úkony, jako žehnání, svěcení, které ustanovila církev, aby zjednávala zvláštní milosti a dobrodiní a posvěcovala osoby a věci. Svátostiny jsou dále jisté věci církví posvěcené, které slouží k bohoslužebnému nebo k našemu vlastnímu zbožnému užívání, jako např. svěcená voda.

Jak se liší svátostiny od svátostí?

Svátosti ustanovil Ježíš Kristus. Svátostiny stanovila církev. Svátosti působí vlastní mocí, udělenou jim od Ježíše Krista. Svátostiny působí přímluvou církve a zbožným úmyslem těch, kteří jich užívají.

Srov. Podlaha, Antonín, Dr., „Katechismus“, Praha, 1920.

Neposkvrněná Panna Maria bdí nad nenarozenými dětmi

Foto: Freepik, cookie_studio

Byla jsem zavolána do psychologické poradny, abych zastoupila kolegyni psycholožku. Ohlásila se tam mladá žena s prosbou o vyjádření, které bylo zapotřebí k výkonu potratu. Pokoušela jsem se ji upozornit na negativní důsledky tohoto činu na zdraví, na psychiku, ale ona se držela svého rozhodnutí. Tak jsem sáhla do kapsy, v níž jsem měla zázračnou medailku a dala jsem ji té paní. Nabídla jsem jí také hmotnou pomoc. Potom jsem ji nechala pár minut samotnou, protože jsem musela telefonovat kvůli důležité záležitosti.

Když jsem se vrátila, podívala se na mě a s úsměvem řekla, že se rozhodla dítě porodit. Víím, že teď už má sedm dětí. Maria, Neposkvrněná Matka, působí, že jejich nejdůležitější potřeby jsou uspokojeny. Tato rodina zakouší, jak pravdivá jsou Ježíšova slova: „Usilujte o Boží království a vše ostatní vám bude přidáno.“

Když do poradny přišla matka se svou čtrnáctiletou těhotnou dcerou a po půlhodinovém rozhovoru pevně trvala na svém

***Tato rodina
zakouší, jak
pravdivá jsou
Ježíšova slova:
„Usilujte o Boží
království a vše
ostatní vám bude
přidáno.“***

rozhodnutí přemluvit dceru k potratu, rovněž jsem jim oběma dala zázračnou medailku. Sama jsem byla překvapena okamžitou matčinou reakcí... Mateřský zázrak Mariiny lásky způsobil, že dítě bylo ušetřeno...

Pracuji v nemocnici. Zažívám sílu působení naší Matky prostřednictvím

zázračné medailky, ráda ji dávám nemocným, kteří ji chtějí přijmout. Už dávno jsem si všimla, že ti pacienti, kteří medailku přijmou – někdy dokonce bez zvláštního přesvědčení – potom jdou ke zpovědi, začnou žít svátostným životem a začínají se modlit, a pokud se modlili dříve, začínají se modlit víc...

Iva, psycholožka ■

Poznámka redakce: Příběh má ještě „pokračování“ na následující straně.

<http://linkapomoci.cz>

**Čekáte-li nečekaně dítě
volejte 800 108 000**

hnutiprozivot.cz
informační stránky
Hnutí Pro život ČR

nesoudimepomahame.cz
projekt pomoci ženám
nuceným k potratům

linkapomoci.cz
celorepubliková poradna
pro ženy v tísni

modlitbyzanejmensi.cz
modlitby za obnovu
kultury života

Jsem jiný člověk

Velmi brzy jsem začal pít alkohol. Na základní škole jsme si se spolužáky tajně kupovali víno a opíjeli jsme se. Tehdy to bylo ještě sporadicky. Jak jsem dospíval, pil jsem ve společnosti, na večírcích, s kolegy v práci.

Měl jsem dobrou hlavu, vydělal jsem si dost peněz. Koupil jsem si byt, postavil jsem cukrárnu a dům. Stále častěji jsem měl příležitost pít. Patřil jsem ke společenské elitě ve městě, často jsem byl na recepcích.

Všiml jsem si, že po alkoholu se cítím báječně, a tak jsem se jednou rozhodl, že

nebudu čekat na příležitost, ale začal jsem popíjet sám. Dělal jsem to stále častěji, jezdil jsem opilý autem, zanedbával jsem firmu. Společnost se ode mě odtáhla; měl jsem také problémy doma. Podrobil jsem se odvykací léčbě. Po této kúře jsem však pil dál. Stal se ze mě bezdomovec, ale přesto všechno jsem pil dál.

Znovu jsem šel na léčení. Chtěl jsem přestat pít, protože moje peklo trvalo už dvacet let. Ale nic mi nepomáhalo, byl jsem jakoby odsouzen k věčnému zatracení. Třikrát jsem se pokoušel o sebevraždu...

Pokračovalo to dál, dokud jsem se neocitl vyhublý v nemocnici na psychiatrickém oddělení. Byl jsem tehdy v takovém stavu, že jsem pochyboval o všem. Avšak paní psycholožka, která pracovala na onom oddělení, mi dodala odvahy, když mi věnovala medailku Neposkvrněné Panny Marie.

Od té chvíle – a je to již rok a patnáct dní – nepiji. Jsem jiný člověk, změnilo se moje myšlení, plánuji budoucnost; děti se se mnou kontaktují. Děkuji Neposkvrněné Panně Marii za to, že se za mě přimluvila u Pána Boha.

Petr, podnikatel ■

Nic mi nepomáhalo, byl jsem jakoby odsouzen k věčnému zatracení. Třikrát jsem se pokoušel o sebevraždu...

Avšak paní psycholožka, která pracovala na oddělení, mi dodala odvahy, když mi věnovala medailku Neposkvrněné Panny Marie.

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Proč má Maria tak výsostné postavení ve společenství svatých?

Panna Maria je matkou Boží. Na zemi byla spojena s Ježíšem tak jako nikdo jiný a toto pouto trvá i v nebi. Maria je Královnou nebe a ve svém mateřství je nám nesmírně blízko. Protože Maria s tělem i duší přijala od Boha nelehké poslání, byla také s tělem i duší přijata do nebeské slávy. Ten, kdo žije a věří podle jejího příkladu, přijde do nebe.

Lze se klanět Panně Marii?

Nikoliv. Jenom Bůh sám je hoden našeho klanění. Avšak Marii můžeme ctít jako matku našeho Pána.

Klanění chápeme jako pokorné a bezpodmínečné uznání absolutní Boží vznešenosti nade vším stvořením. Panna Maria je pouhým tvorem jako každý z nás. Ve víře je naší matkou. A rodičům přece smíme prokazovat úctu. Ctít Marii je biblické, protože ona sama říká: „od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení“ (Lk 1,48b). Proto Církve zná mariánská poutní místa, mariánské svátky, mariánské písně a modlitby, například růženec, který je souhrnem celého evangelia.

Srov. „YouCat – Katechismus katolické církve pro mladé“, Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2011.

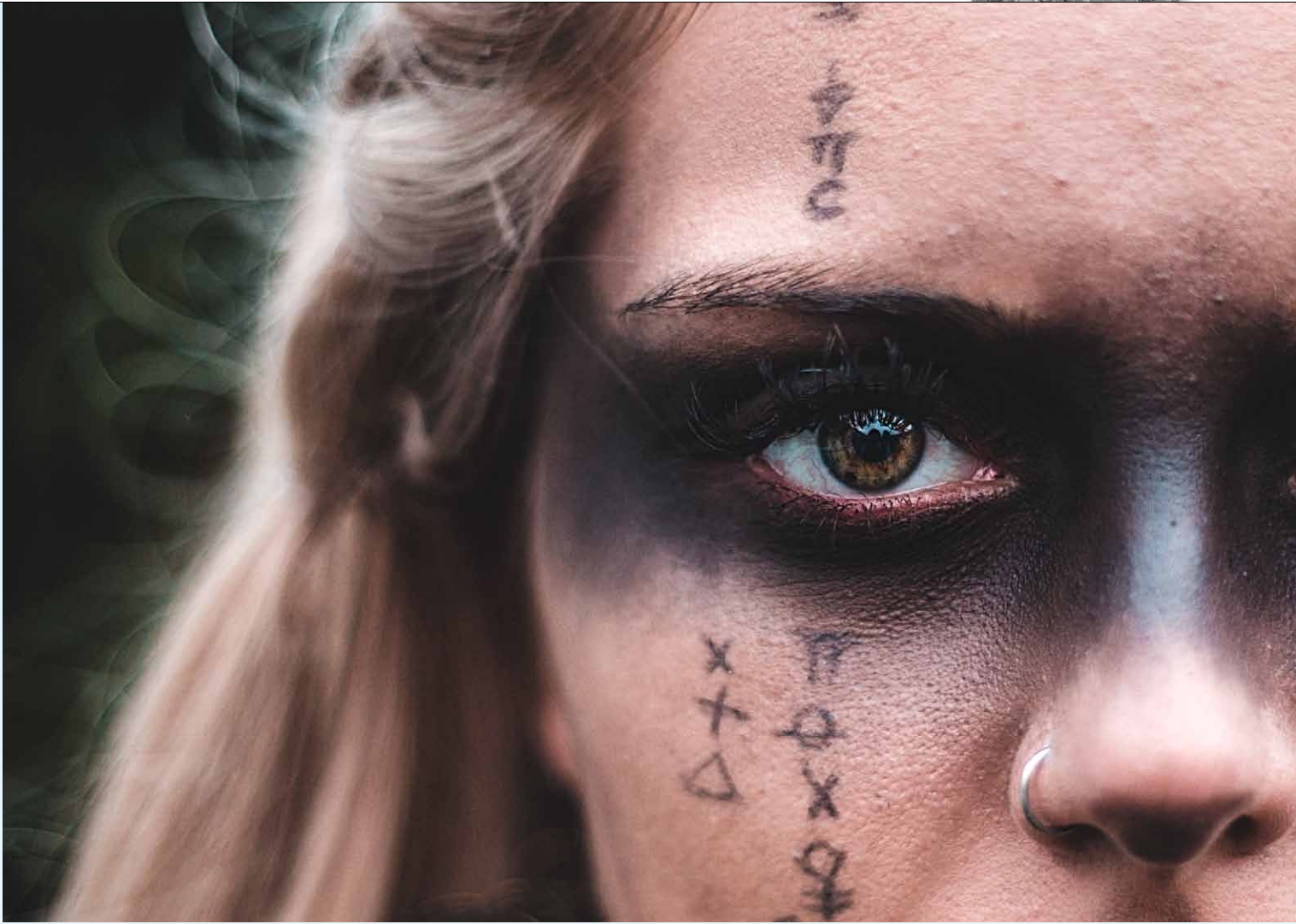

Foto: Pexels, Erik Mclean (CC0)

Farář, medailka a věštkyňe

Takoví zbožní léčitelé a poradci...

V jednom z měst polského Západopomořanského vojvodství mají jedni manželé živnost spočívající v tom, že za peníze udělují rady pomocí tarotových karet, rozmanitých zaklínadel, modliteb, energetických drah atd. Kromě toho klientům dávají medailku sv. Benedikta spolu s poučením, že začíná působit teprve kontaktem s krví. Oba manželé ostentativně sedí v kostele v první lavici a hrdě chodí ke svatému přijímání. Místním novinám poskytují obšírná interview, kde přesvědčují o svém bezúhonném katolictví, nezištnosti, soucitu s trpícími a potřebnými, kompetentnosti v oblasti poraden-

ství a řešení rozmanitých problémů díky mimořádné dovednosti a mnohaletým zkušenostem.

Odvolávají se také na údajná přátelství s jistými kněžími a stěžují si pouze na místního faráře, který – jak tvrdí – jim nespravedlivě křivdí a odsuzuje je kvůli okultním praktikám.

„Neobracejte se k duchům zemřelých a nevyhledávejte vědmy a neposkvrňujte se jimi. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“ (Lv 19,31)

V podstatě se farář o jejich činnosti dověděl od jejich bývalých klientů, kteří se příliš pozdě přesvědčili o fatálních důsledcích svých návštěv v ezoterickém salonu. Někteří z těchto lidí slyšeli (na základě karet), že je čeká rozchod s manželkou (manželkou) a uzavření manželství s někým jiným. Někomu jinému bylo řečeno, aby kvůli škodlivým energiím opustil svoje bydlení a přestěhoval se jinam. Pomalu se roztrhl pytel s dalšími svědectvími lidí, jejichž kontakt se všeobecně známými manžely končil setkáním s knězem exorcistou. Po zcela bezúspěšném osobním napomínání farář od ambonu prezentoval učení církve o okultních praktikách, ale nevyvolalo to očekávanou změnu u „hlavních“ adresátů ▷

této promluvy. Co více, stali se ještě arogantnějšími a farář už nedokázal skrývat svou bezmocnost. Kolik kněží nejen v Polsku bojuje s podobným problémem?

Věštce pomohla, ale...

Vrátíme se k medailce sv. Benedikta. Je třeba si uvědomit, co se skrývá za skutečností jejího získání u věštců či jakýchkoli jiných „operátorů magie“. Nedávno se u mě objevil muž a přiznal se k několikaletému kontaktu s věstkyní. Šel k ní v době obrovského boje se závislostí a pracovními problémy. Zanedlouho se závislosti bez recidivy zbavil, těžkosti v práci také zmizely, ale objevily se nové problémy. Ten muž se velmi trápil, téměř plakal a stěžoval si, že nepadá nad sebou samým, ztratil schopnost soustředit se, řídit svůj život a má noční můry. Přes dobře placenou práci má dluhy, protože platil různé výdaje věstkyni. Cítil vůči ní vděčnost za to, že ho dostala ze závislosti, ochotně využíval její pomoc a především jí zcela důvěřoval ve svých nejnepříjemnějších duchovních záležitostech. Žena mu dávala obrázky svatých, medailky, různé modlitbičky a rostla tak v očích svého klienta na úroveň nejvyšší autority v oblasti víry a morálky. Odvolávala se na své kontakty s duchy a přikazovala muži vyznávat u zpovědi určité hříchy. Naprosto ji ve všem poslouchal.

Během našeho rozhovoru, když navrhl, že mi ukáže předměty, které od věstkyně dostal, jsem myslel, že uvidím amulety, prstýnky nebo nějaké další rekvizity z ezoterických obchodů. Ale uviděl jsem řadu devocionálií původem z katolického knihkupectví. To všechno je dobré!

Foto: Pexels, cottonbro (CCO)

Věštcí doporučují nosit medailky kvůli energiím, které přitahují. Prikazují chodit do takového či onakého kostela, protože tam – jak tvrdí – jsou dobré čakry.

Až se chce vykřiknout: Což může taková věstkyně, která rozdává svaté obrázky, být špatná? Což může nějak ublížit, jestliže nabádá k modlitbě a dokonce ke zpovědi? To je právě kouzlo věstkyně, která se báječně dokáže před svým klientem tvářit věrohodně, oslnit svou výjimečnou duchovností, získat jeho důvěru, podřídit si ho a nakonec ho učinit na sobě závislým. Hmotné ztráty, k nimž došlo v důsledku této otročké závislosti, jsou jenom částí těžkostí, do kterých se člověk dostane. Největší problém je ve zrušení duchovního života a psychiky, ve vytržení z reality a v narušení zdravých vztahů s nejbližšími lidmi (s manželkou, manželem, přáteli). Vazba s věstkyní a poslušnost vůči ní se stávají silnější než hlas vlastního svědomí, rozumu i vůle.

Když dva nosí totéž, není to totéž

Projevy náboženského života – účast na svátostech, modlitba, využívání náboženských symbolů – se dostávají do světa magie. Věštcí doporučují nosit medailky kvůli energiím, které přitahují. Prikazují chodit do takového či onakého kostela, protože tam – jak tvrdí – jsou dobré čakry – např. ve slavné katedrále v Chartres provádějí jednou měsíčně adepty ezoteriky rituální tance a myslí si, že chrám byl vystaven na místě pohanského kultu božských sil. Máme zde tedy co dělat nejen s podvodem, ale přímo s profanací Božích skutečností, což je dále projevem více či méně skrytého satanismu. Bývalí milovníci návštěv věstkyň, jasnovidců a dalších rozmanitých operátorů magie tvoří základ

lidí čekajících, až přijdou na řadu u diecézních exorcistů. Nejednou potřebují kromě exorcistů a modlitby za osvobození a vnitřní uzdravení také psychiatrickou léčbu.

Výše uvedená epizoda se závislým mužem skončila díky Bohu dobře. Pochopil, že byl zmanipulován a že jeho vina spočívala v tom, že se zpronevěřil svátosti svého křtu, své víře, svědomí a rozumu.

Ne „magické znamení“, ale symbol lásky

Nakonec je třeba zdůraznit, že křesťan nosí svoji medailku – například obraz Matky Boží – ve zcela jiném duchu, než to

chtějí klienti ezoterických obchodů či trhů. Křesťan si nejprve uvědomí význam náboženské symboliky v životě víry. Uvědomí si, že medailka nebo křížek posvěcený knězem je něco víc než pouze znamení: je to symbol, který určitým reálným způsobem vytváří a současně vyjadřuje vztah s osobou, kterou daný symbol představuje. Není tu analogie se snubním prstenem? Není symbolem příslušnosti ke druhé osobě silou výlučné a svého druhu jediné lásky k této osobě, která právě nosí tentýž prsten (třebaže se liší rozměrem)? Jeden z těchto prstenů jaksí volá po druhém, ustavičně se k němu vztahuje, i kdyby se člověk, který ho nosí, nacházel na dru-

hém konci světa. Jak silný je tento symbol, není těžké se přesvědčit. Jelikož vytváří a zároveň vyjadřuje věrnou lásku, stává se pro nevěrného partnera neúnosnou přítěží. Kdo z lidí, kteří zrádně podvedli svého partnera, bude se ctí nosit symbol své doživotní příslušnosti k němu? Kromě toho víme, s kým nás spojuje medailka, křížek nebo prsten.

Ale víme o pohanských amuletech, nošených na srdci nebo na prostředníčku (na znamení, že sem vkládáme celé své srdce!), ke komu se vztahují? S kým je zde uzavřen svazek? Lidé, kteří nosí své amulety s důvěrou v magické působení, rezignují na svoji důvěru v Boha, Toho, který jediný je hoden opravdové důvěry. Jak skrytý fakt, že magie zde nahrazuje víru? Jistě, diskrétně, bez hluku, ale docela reálně a natolik účinně, že se křesťané vzdalují modlitbě a svátostem (stávají se téměř zbytečné), a nakonec zažívají duchovní trápení a útoky ze strany zlého ducha. Nakonec se přesvědčí, kdo je ten, komu důvěřovali. Když křesťan nosí svoji medailku, věří, že Ten, kterému uvěřil, je věrný svým slibům.

P. Andrzej Trojanowski TChr ■

Foto: Flickr, Lisboa 2023

Medailka nebo křížek posvěcený knězem je něco víc než pouze znamení: je to symbol, který určitým reálným způsobem vytváří a současně vyjadřuje vztah s osobou, kterou daný symbol představuje.

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Od koho má církev moc žehnat a světit?

Moc žehnat a světit má církev od Ježíše Krista. (srov. Mt 10,1; Mk 16,17–18)

Jak máme užívat požehnané předměty?

Požehnané předměty máme užívat jen k tomu účelu, ke kterému byly od církve posvěceny. Mají být užívány s uctivostí a důvěrou, protože jejich působnost závisí hlavně na zbožném smýšlení toho, kdo je užívá.

Srov. Podlaha, Antonín, Dr., „Katechismus“, Praha, 1920.

Síla mše svaté

Ve firmě se nám blížilo půlroční školení. Netěšil se snad nikdo. Školitelka nám sice předávala cenné informace, užitečné pro firmu i pro klienty, ale spolupracovníkům vadil povýšený způsob, kterým je prezentovala, a některým z nás i to, že mluvila dost sprostě. Nejhorší však byly odpolední modelové situace, kdy vybra-

ného chudáka dlouho dusila, vozila se po něm a vysmívala se, když neřekl něco tak, jak to chtěla.

Vybraného chudáka dlouho dusila, vozila se po něm a vysmívala se, když neřekl něco tak, jak to chtěla.

S ubíhajícími týdny jsem dostala strach, který neustále rostl, ačkoli jsem se modlila ze všech sil. Pak mě napadlo, že bych mohla nechat za školitelku sloužit mši svatou. Kněz ze sousední venkovské farnosti, který měl občas volné úmysly, ochotně souhlasil. Té mše jsem se bohužel nemohla zúčastnit, ale přesto jsem věřila, že jde o mocnou zbraň.

V určený den jsem s obavami usedala mezi kolegy. Postupně jsem však nevyčázela z údivu. Školitelka nám při aktuálních tématech vlídně radila, ochotně odpovídala na naše dotazy, neproběhly žádné modelové situace, a dokonce nebyla ani tak sprostá. Věřím v obrovskou sílu mše svaté, díky níž i kolegové toto školení zpětně vyhodnotili jako přijatelné.

Michaela ■

Věřím v obrovskou sílu mše svaté...

Foto: Freepik, pressfoto

Poznámka redakce: Stejná autorka nám poslala ještě jedno zajímavé osobní svědectví, a sice o síle přímluvy svatých – viz str. 46–47.

Mami, čtvrtinu rodiny máme v nebi...

A si měsíc po 39. narozeninách jsem zjistila, že čekám další miminko. Šlo již o mé šesté těhotenství – Pán si k sobě povolal naši první holčičku ve 23. týdnu mého těhotenství a pak se nám narodili čtyři kluci. Nemůžu říct, že jsem byla z tohoto nového těhotenství přímo nadšená, obávala jsem se reakcí některých blízkých a toho, jak dokážu zvládat všechny psychické a fyzické potřeby tolika dětí. V hloubi srdce jsem však byla přesvědčena, že Pán o nás ví, a tudíž nám pomůže i v náročnějších situacích. Někdy jsem se Pána ptala, zda to vůbec zvládnou – čtyři hoši od patnácti do pěti a jejich výchova nejsou vždy ryze pozitivní záležitosti. Díky Bohu jsme měli skvělou modlitební podporu především od našeho duchovního otce a jeho rodičů – to bylo velmi cítit a jsem velice vděčná jim i Pánu za ně.

Před Vánoci jsme radostnou zprávu oznámili i menším hochům doma, širší rodině a v zaměstnání – a promýšleli nové uspořádání rodinného života. Hned po svátcích jsme s manželem jeli na vyšetření ultrazvukem – po tolika těhotenstvích jsme to vnímali spíše jako rutinu. Paní doktorka dlouho mlčela a pak nám sdělila, že miminku netluče srdce.

Druhý den jsem musela do nemocnice na zákrok v narkóze – abych nedostala otravu krve. Bylo to ve 12. týdnu, na metodu raději nemyslet...

V celé nelehké situaci přesto vnímám spoustu dobra a stálou Boží přítomnost – necítila jsem, ani necítím žádné zoufalství, ačkoliv bolest nad ztrátou dítěte je přirozená a slzy občas tečou samy od sebe. Ultrazvukem mě vyšetřovala a vše pro mně zařizovala moje paní doktorka, které opravdu věřím a za kterou se od podzimu doma modlíme. Vše šlo velmi rychle – miminku prý přestalo tlouct srdce teprve nedávno před vyšetřením ultrazvukem a díky tomu, že se to podařilo včas objevit, mi otrava krve nehrozila. Výborné také bylo, že jsem večer před vyšetřením byla u svaté zpovědi (náhoda?) a také že můj poslední pokrm před narkózou byl Ježíš v Eucharistii.

Pán mi dal pocítit, že kolem sebe mám spoustu naprosto obdivuhodných lidí, kteří se mnou, každý podle svého založení, sdíleli mou bolest. Byla jsem k slzám dojatá, že někdo je ochoten se kvůli nám postit a myslet na nás celý den v modlitbě. Hodně pro mě též udělala, naprosto mimo očekávání, manželova maminka.

Celkově mě velice povzbudil náš druhý syn svým výrokiem o tom, že už máme třetinu dětí v nebi. Hlavně, aby tam doklopý-

tal i zbytek rodiny, to bude stát o mnoho víc námahy... Všechnu bolest fyzickou i psychickou jsem obětovala Pánu – snad věřím, že i to přinese užitek. Není mi jasné, proč Pán pro nás volí některé cesty, ale vím: Co Bůh činí – dobře činí.

Lenka (z knihy „Ze života pro život.“ A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, 2013 – možno objednat pomocí kuponu na str. 60; PDF zdarma na www.fatym.com) ■

Hlavně, aby tam doklopýtal i zbytek rodiny, to bude stát o mnoho víc námahy...

Foto: Anton Fric

„Když umíš vstát z mrtvých, nemůže tě nikdo porazit!“

Nahoře: Strážce u hrobu, oltář Vzkříšení Krista (polychrom. skulptura, dřevo; Schwabach, Německo, 16. stol.) Dole: freska anděla hrajícího na trubku (kolegiální kostel v Alqézaru, Španělsko)

Velké pravdy mohou být vyjádřeny různou „literární formou“. Dokonce i formou anekdoty.

Pan farář se ptá dětí: „Kdo ví, co slavíme o Velikonocích?“

Pepíček zvedl ruku a řekl: „Slavíme den, kdy Pán Ježíš vstal z mrtvých!“

Pan farář přikývne: „Správně! A víš, co udělal Ježíš poté, co vstal z mrtvých?“

Pepíček váhavě odpověděl: „Hmm... Potom se ukázal svým učedníkům?“

„Ano, přesně tak! A co udělal potom?“

Pepíček se na chvíli zamyslel a pak se rozzářil: „Potom se přihlásil do soutěže *Kdo přežije* a vyhrál! Protože když umíš vstát z mrtvých, nikdo tě nemůže porazit...!“

Na tom vtípu jsou zajímavé dvě věci:

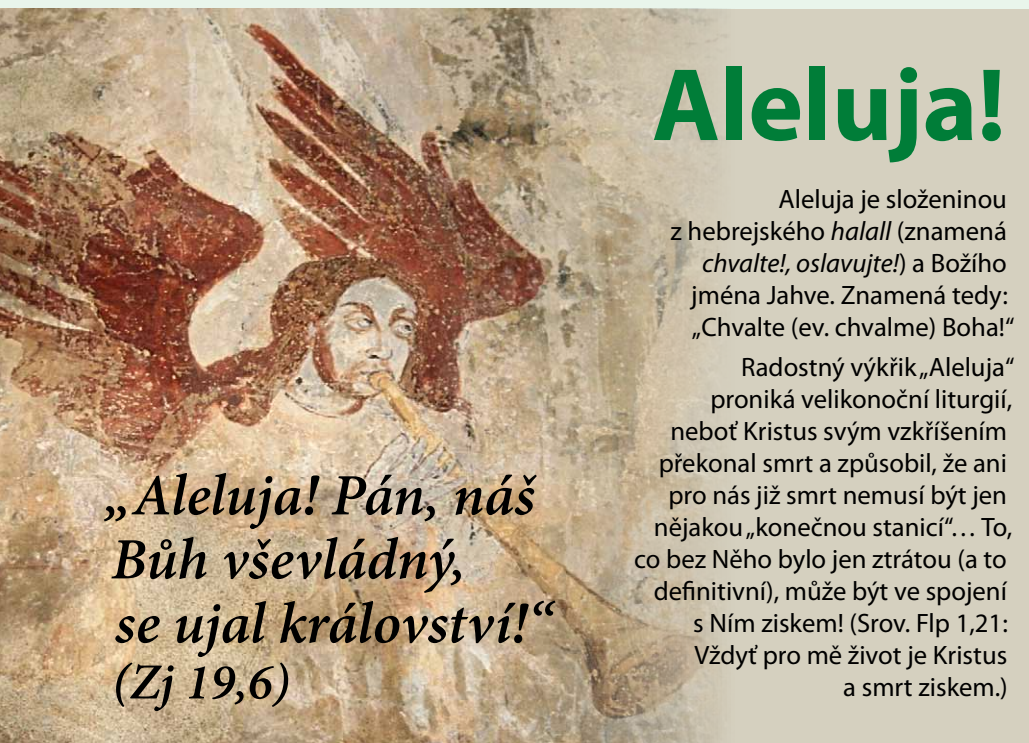
Jednak to, že mi ho vytvořila umělá inteligence (ChatGPT – jinak pozor na ni: někdy si vymýšlí, lže, a když je při tom

přistižena, tak zatlouká...; nedůvěřuj, ale prověřuj!). Když jsem nemohl najít žádný dobrý a přitom poučný vtíp, který by se hodil na osvěžení kázání na velikonoční pondělí, požádal jsem ji, aby mi ho zkusila vymyslet. Umělá inteligence ho sice vytvořila asi až na desátý pokus – její předchozí pokusy o „velikonoční vtíp s křesťanskou tematikou“ byly naprosto nepoužitelné –, ale myslím, že tento se jí opravdu povedl. Já jsem tam už jen přidal toho Pepíčka a trochu vtíp zestrucnil, aby měl větší šmrnc...

Ale především ta anekdota vyjadřuje hlubokou pravdu: Ten, který dokázal vstát z mrtvých, nemůže být poražen! A má to důsledky i pro nás: ani my s ním nemůžeme prohrát – pokud se ho budeme držet až do konce... Pán Ježíš ti to sám říká ve Zjevení svatého Jana, v poslední knize Nového zákona a tím i celé Bible: „Nic se neboj. Já jsem První i Poslední, Živý. Byl jsem mrtev, a hle – jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí.“ (Zj 1,17n)

Někdo to vezme vážně, když to slyší z Božího slova, jinému třeba pomůže, když je to vyjádřeno formou vtípu. A někomu možná pomůže, když to uslyší z obou stran...

P. Pavel Zahradníček ■

Aleluja!

Aleluja je složeninou z hebrejského *halall* (znamená *chvalte!*, *oslavujte!*) a Božího jména Jahve. Znamená tedy: „Chvalte (ev. chvalme) Boha!“

Radostný výkřik „Aleluja“ proniká velikonoční liturgií, neboť Kristus svým vzkříšením překonal smrt a způsobil, že ani pro nás již smrt nemusí být jen nějakou „konečnou stanicí“... To, co bez Něho bylo jen ztrátou (a to definitivní), může být ve spojení s Ním ziskem! (Srov. Flp 1,21: Vždyť pro mě život je Kristus a smrt ziskem.)

„Nic se neboj. Já jsem První i Poslední, Živý. Byl jsem mrtev, a hle – jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí.“
Pán Ježíš (Zj 1,17n)

„Bůh všemohoucí,
vstal z mrtvých žádoucí...“

„Bůh všemohoucí, vstal z mrtvých žádoucí...“

Bůh všemohoucí (středověkou češtinou „Buoh všemohúcí“, německy „Christ ist erstanden“) je jedna z nejstarších duchovních písní Evropy. Patří mezi velikonoční písně. Vznikla jako parafráze latinské sekvence „Victimae paschali laudes“ na přelomu 11. a 12. století v Německu, česká verze pochází z počátku 14. století a velmi se rozšířila zejména za Karla IV.

*Jezu Kriste, vstal jsi,
svědectví nám dal jsi...*

1. Bůh všemohoucí / vstal z mrtvých žádoucí, / chvalme Boha s veselím / podle Písma zpěvem svým. / Pane, smiluj se.
2. Jezu Kriste, vstal jsi, / svědectví nám dal jsi, / že též z mrtvých vstaneme, / s tebou věčně budeme. / Pane, smiluj se.
3. Uslyš naše hlasy, / dej pokojné časy, / Jezu Kriste, Králi, / ať tě tvůj lid chválí. / Pane, smiluj se.
4. Maria žádoucí, / růže z nebe skvoucí, / pros za nás Hospodina, / svého milého Syna. / Pane, smiluj se.
5. Odpuť naše zlosti, / všech nás bludů zprosti, / dej pro svoji dobrotu / svaté církvi jednotu. / Pane, smiluj se.
6. Všichni svatí, proste / a nám dopomozte, / bychom s vámi bydlili, / v nebi Krista chválili. / Pane, smiluj se.

Text převzat z *Kancionálu* (č. 402 – vychází z *Jistebnického kancionálu* asi z roku 1420), perex dle Wikipedie

*... že též z mrtvých vstaneme,
s tebou věčně budeme.*

Místo, kde za nás byl pohřben a vstal z mrtvých

Jeruzalém, 1. století, rok 30: Asi 100 metrů za hradbami města leží nepoužívaný lom. Nad něj vystupuje skalní ostroh zvaný Golgota (vpravo) – je na něm popraviště. Zde bude ukřižován Ježíš z Nazareta. Na terasách lomu se nacházejí zahrady a v jeho stěnách je vytesáno několik hrobů. Ježíše uloží do zatím nepoužitého hrobu ve skále na horní terase naproti Golgotě (v levé části obrázku) – zde také vstane z mrtvých. Tato působivá vizualizace pohledu na lokalitu od jihu byla vytvořena umělou inteligencí podle schématu, které si můžete prohlédnout na straně 22.

zemřel,

Vydejte se s námi na cestu časem na jedno z nejúžasnějších míst spojených s životem Ježíše Krista: do hradbami obklopeného jeruzalémského Starého Města, kde se mezi hustou, většinou středověkou zástavbou tyčí Chrám Božího hrobu. V něm se „pod jednou střechou“ skrývá nejen místo, kde byl Ježíš pohřben, ale také návrší nazývané hebrejsky Golgota (latinsky Kalvárie – obojí v českém překladu znamená „lebka“ nebo „místo lebek“) – popraviště, kde byl Ježíš na Velký pátek, pravděpodobně roku 30, ukřižován.

Foto: Wikimedia Commons, Berthold Werner (CC BY-SA 3.0)

Vizualizace: Miluj se!, by AI (CC BY 4.0)

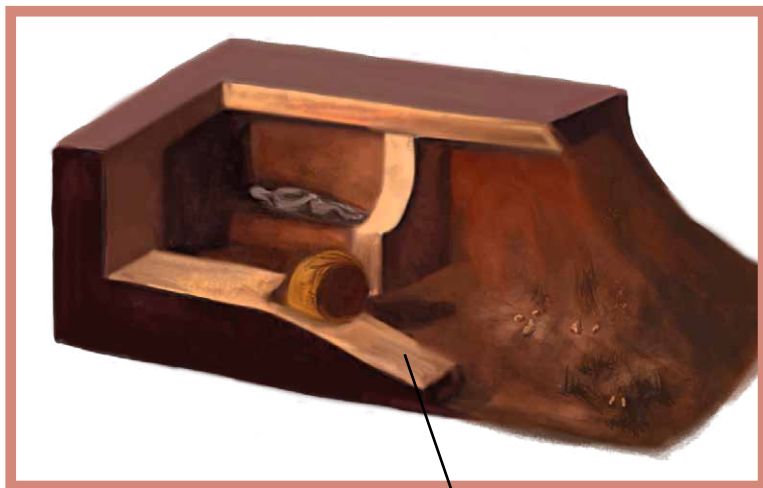
„... a hrobka byla blízko“

Obě posvátná místa, Ježíšův hrob i popravíště Golgota, jsou od sebe uvnitř Chrámu Božího hrobu vzdálena jen necelých 40 metrů – tedy jsou velmi blízko! To ale odpovídá popisu této lokality z Janova evangelia. Jeho autorem je očítý svědek Ježíšovy smrti a pohřbu. Svatý Jan, jeden z Ježíšových apoštolů, napsal na sklonku svého života kolem roku 90 evangelium

a v něm doslova uvádí: „Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován. Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko.“ (Jan 19,41n)

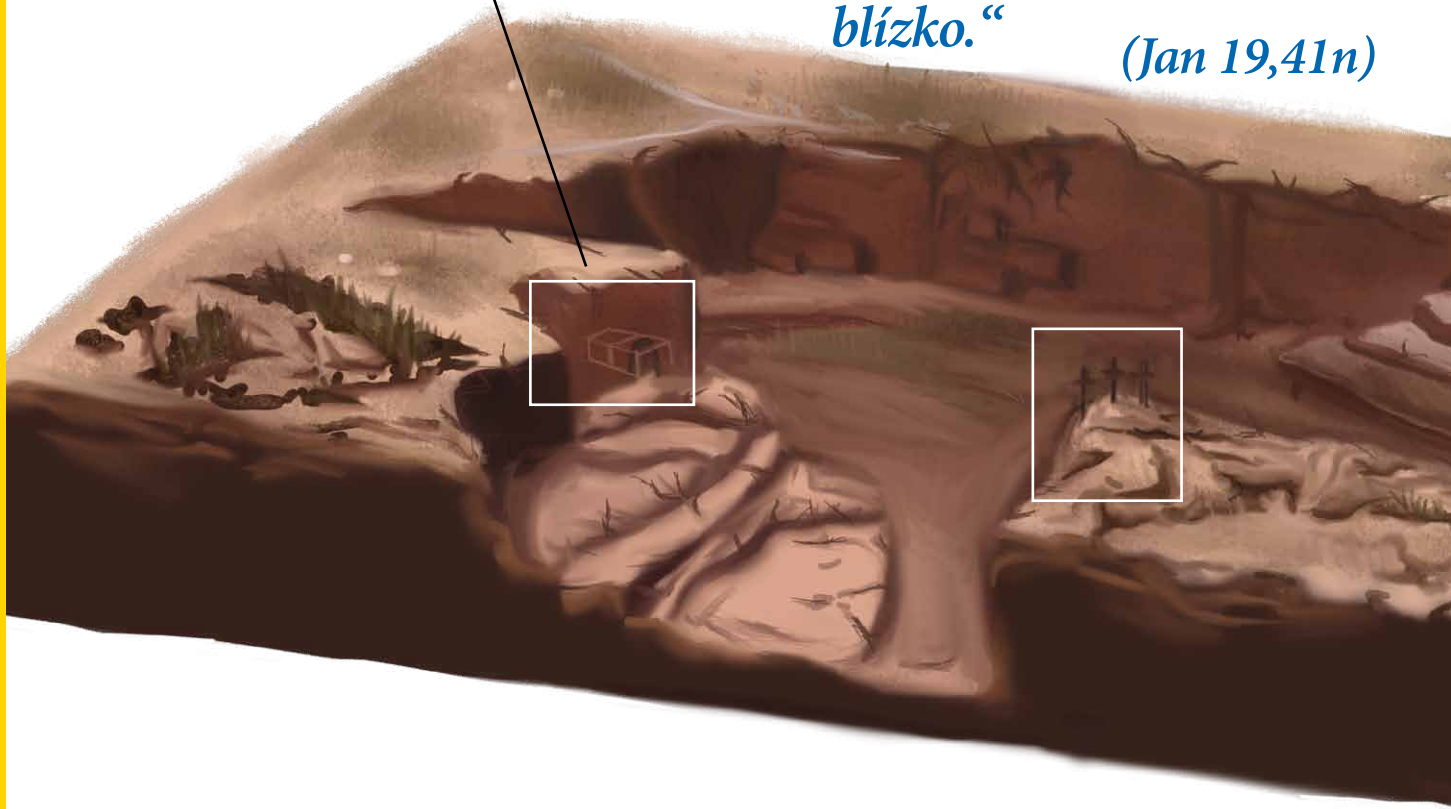
Hrob Pána Ježíše, neboli spíše to, co z něj zbylo po dvou tisíciletích přestaveb, požárů, zemětřesení, ale také úmyslného ničení, kterým toto místo několikrát pro-

šlo, se nachází pod větší ze dvou kopulí Chrámu Božího hrobu. Zbytky hrobu jsou vestavěny do takzvané „Edikuly“. Je to jakýsi malý kostelík nebo spíše kaplička s věžičkou (viz schéma řezu dnešním Chrámem Božího hrobu na str. 30). Edikula je postavena uvnitř chrámu a má půdorys původního Ježíšova hrobu a jeho předsíně – tak jak byl vytesaný ve skále (viz schéma na této straně).

„Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován. Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko.“

(Jan 19,41n)

Golgota a Boží hrob v Ježíšově době kolem roku 30 ležely nedaleko jeruzalémských hradeb, ale mimo město – součástí města se tato místa stanou až po zbudování tzv. třetí jeruzalémské hrady. Obdélník vpravo na této i následujících kresbách označuje polohu Golgoty – původně vyvýšeného skalního ostrohu nad tehdy již nepoužívaným lomem. Obdélník vlevo ukazuje polohu skalního hrobu, do kterého byl položen Ježíš Kristus. Detail hrobu ve výřezu zobrazuje jeho dvě části: předsíň a vlastní hrobovou komoru s jedinou kamennou lavicí, na kterou bylo položeno Ježíšovo mrtvé tělo zabalené do plátna. Obě dvě části, tj. hrobová komora i její předsíň, jsou vytesané ve vápencové skále. Vchod do hrobu uzavíral velký a těžký kámen (na detailu nahoře je naznačen, jeho přesnou velikost neznáme, protože se nedochoval; zmiňují ho však evangelia).

Opravy a průzkum georadarem v roce 2016

V roce 2016 po dlouhých přípravách a jednáních byla Edikula ukrývající hrob Pána

Ježíše kompletně zrestaurována. A při té příležitosti také velmi důkladně prozkoumána, a to dokonce georadarem, který umožňuje nahlédnout i dovnitř mohut-

ných zdí – a také pod ně. Na monitorech počítačů, které vyhodnocovaly signály z georadaru, se vědcům odhalil pohled na to, co je ukryto ve zdech i pod podlahou: skalní masiv a do něj vytesaný hrob. V průběhu oprav byla v roce 2016 po staletích na chvíli znovu odkryta také nejdůležitější a nejposvátnější část hrobu: kamenná lavice vytesaná ve skále. Na ní bylo kdysi – téměř před dvěma tisíciletími – položeno mrtvé tělo Pána Ježíše, zabalené do pláten. Zde od večera Velikého pátku očekávalo vzkříšení, o kterém sám Ježíš ještě před svým utrpením a smrtí řekl, že nastane „třetího dne“ (srov. např. jeho předpověď v Lukášovu evangeliu: „... bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží >

Dodnes zachovaný skalní hrob s otáčivým kamenem v blízkosti Jeruzaléma – jde o hrob podobného „konstrukčního typu“, jako byl Ježíšův skutečný hrob, ze kterého se po jeho zničení Peršany v roce 614 dochovalo jen torzo

Foto: Flickr, commensafamily (CC BY-SA 2.0)

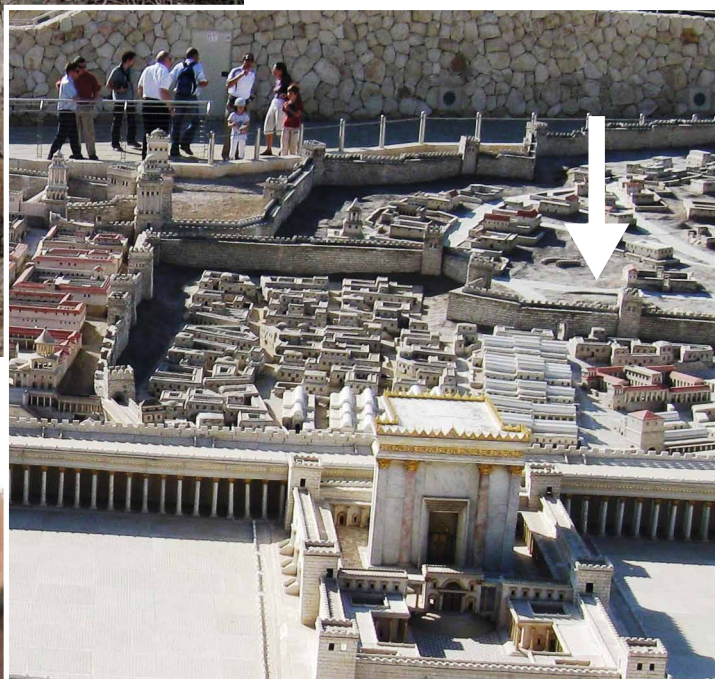

Foto: Wikimedia Commons, Daniel Ventura (CC BY-SA 3.0)

Kešba: 2x Jihanka Ilčíková (díle předlohy uvedených v závěru článku)

Průzkumy lokality Golgoty od 70. let 20. století a odkrytí nepoužívaného lomu vedly i ke změnám na slavném modelu Jeruzaléma v měřítku 1:50 v Izraelském muzeu (foto nahoře s vyznačením polohy Golgoty; nenechme se mýlit tím, že na modelu je Golgota uvnitř města, protože model zobrazuje stav v roce 70 po Kristu, tedy těsně před zničením Jeruzaléma Římany, tj. až asi 40 let po smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, během nichž se město dále rozrůstalo). Původně model zobrazoval Golgotu tak, jak ji vidáme na většině uměleckých děl: návrší v blízkosti hradeb Jeruzaléma (obrázek vlevo dole „Původní model Golgoty“). Dnes je tato část modelu zcela přepracovaná a představuje Golgotu jako skalní ostroh tyčící se nad prostorem lomu se skalními terasami, které vznikly odtěžením kamene. Lom se používal od 8. stol. před Kristem jako zdroj stavebního materiálu pro budování města. V Ježíšově době se zde již kámen netěžil.

Původní model Golgoty

Opravený model Golgoty

a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen“ – Lk 9,22).

Zajímavé je, že východní křesťané nenazývají tento kostel „Chrám Božího hrobu“, ale „Chrám Vzkříšení“. Vystihují tím skutečně to nejpodstatnější, co se zde událo. Kdyby nebylo Ježíšova vzkříšení, asi málokdo by se dnes zajímal o místo, kde byl před dvěma tisíciletími popraven a pohřben...

Vlna zájmu o poznání historie Golgoty a jejího okolí

Díky průzkumu Edikuly a toho, co v jejím zdivu zbylo z původního Ježíšova hrobu, se probudil velký zájem o výsledky mnoha dalších zkoumání, která v uplynulých desetiletích pomohla detailně zmapovat historii celého místa, na kterém se dnes Chrám Božího hrobu nachází: nejen dějiny této stavby v uplynulých téměř

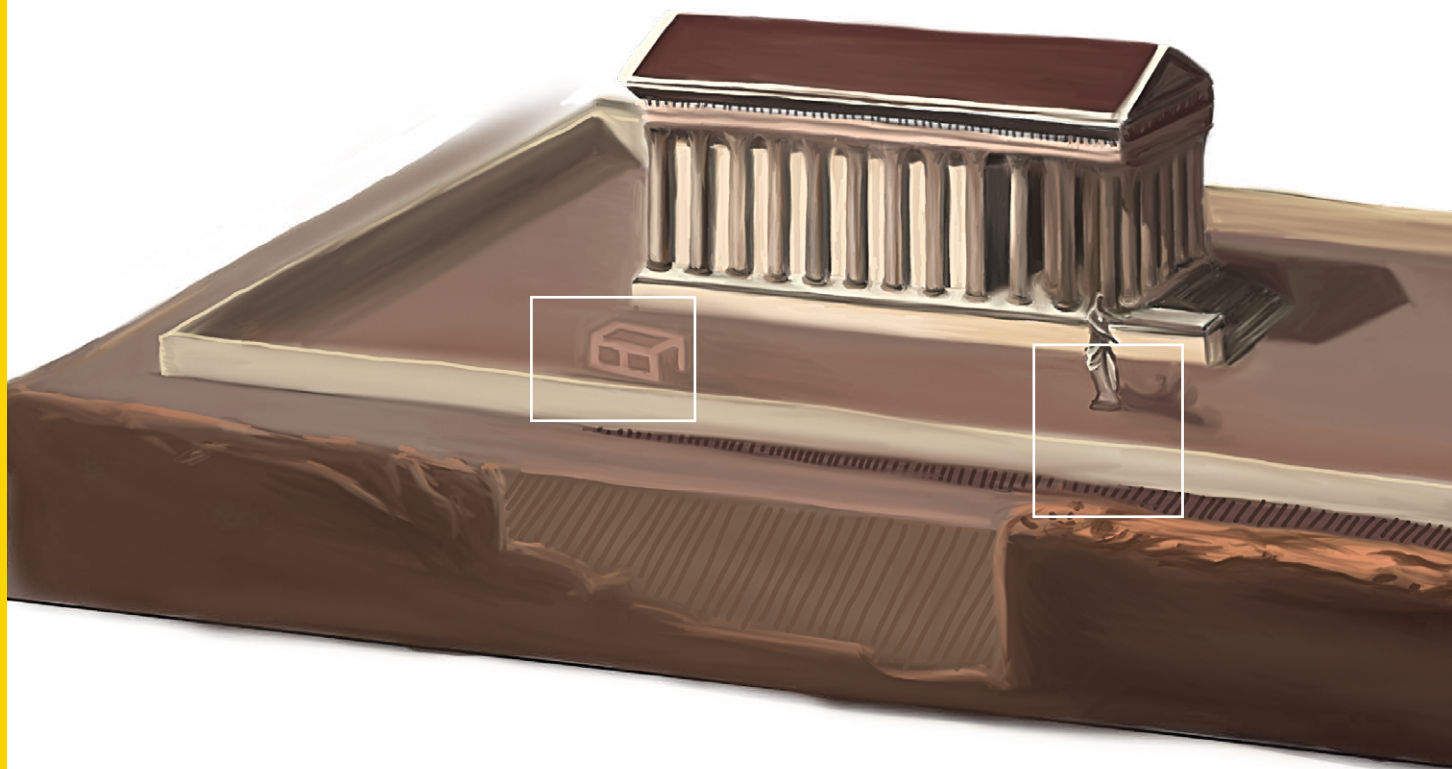
O pohanském chrámu vystavěném nad „Jeskyní“, tj. Božím hrobem, píše Eusebius z Cézareje († 339):

„Toto je spasitelná Jeskyně, kterou někteří nevěřící a zlí chtěli nechat zmizet z očí lidí, hloupě se domnívajíce, že tak skryjí pravdu. A tak s velkou námahou nakopali zeminu a celé místo jí zavezli; potom navezeným kamením zvedli úroveň podlahy a tímto velkým náspem tak zakryli božskou Jeskyni. Potom, jako kdyby to ještě nestačilo, vystavěli na zemi náhrobek, pro duše vskutku osudný, a zbudovali temné zátiší Afrodity, a pak tu přinášeli odporné úlitby na nečistých a prokletých oltářích.

Domnívali se totiž, že jen tak a ne jinak dosáhnou svého záměru, totiž že zakryjí spásnou Jeskyni těmito mrzkými ohavnostmi.

(*Bios neboli Život Konstantinův*, III. kniha, XXVI)

Foto: Clipart Library

Kresba: Johanka Ilčíková (dle předloh uvedených v závěru článku)

Pohanský chrám byl na tomto místě vybudován po roce 135 – po tom, co římský císař Hadrián Jeruzalém dobyl a tím ukončil židovské Bar Kochbovo povstání (toto povstání v letech 132 až 135 po Kristu bývá nazýváno druhým židovským povstáním na rozdíl od prvního povstání v letech 66 až 70 po Kristu – takzvané Židovské války). Lom pod Golgotou byl zavezen zeminou a sutí – té bylo po opětovném zničení Jeruzaléma v roce 135 všude dost. Tak vznikla rovná plocha pro pohanský chrám. Ježíšův hrob se tak dostal několik metrů pod základy chrámu. Ale křesťané stále znali jeho polohu, přicházeli sem, aby místo navštívili a aby se zde modlili. Vrcholek kamenného ostrohu – Golgoty – pravděpodobně mírně vyčníval a dle některých názorů na něm byla postavena socha pohanského božstva (není zcela jasné jakého – možná šlo o sochu Jupitera nebo Venuše).

17 stoletích, ale i to, co zde bylo dříve, než byl chrám vybudován. A také se vědcům podařilo působivým způsobem vizualizovat výsledky těchto zkoumání – dokonce i to, co zde bylo ve třech stoletích před tím, než císař Konstantin v roce 326 ▷

Ačkoli někteří starověcí křesťanští autoři (viz Eusebiův text vlevo) považují stavbu pohanského chrámu na místě, kde byl Boží hrob a Golgota, za nepřátelský projev vůči křesťanství, je dost pravděpodobné, že místo pro chrám zvolili římscí architekti spíše s ohledem na to, že průčelí leželo směrem k hlavní ulici „Cardo“, která se svými sloupořadím protínala celé nově vybudované město Aelia Capitolina v severojižní ose. Císařem Hadriánem vybudovaný pohanský chrám se společně s římským Fórem (hlavním náměstím) nacházel mezi dvěma hlavními ulicemi protínajícími město od západu k východu (viz plán vpravo).

Vpravo nahoře: V interiéru pravoslavného kostela Alexandra Něvského v sousedství Chrámu Božího hrobu jsou dochovány fragmenty stavby z Hadriánovy doby včetně mohutných zdí (v pravé části obrázku), sloupů a oblouků.

Foto: Flickr, Alex Brey (CC BY-NC-SA 2.0)

Plán římské kolonie Aelia Capitolina, vybudované na místě zničeného Jeruzaléma po r. 135

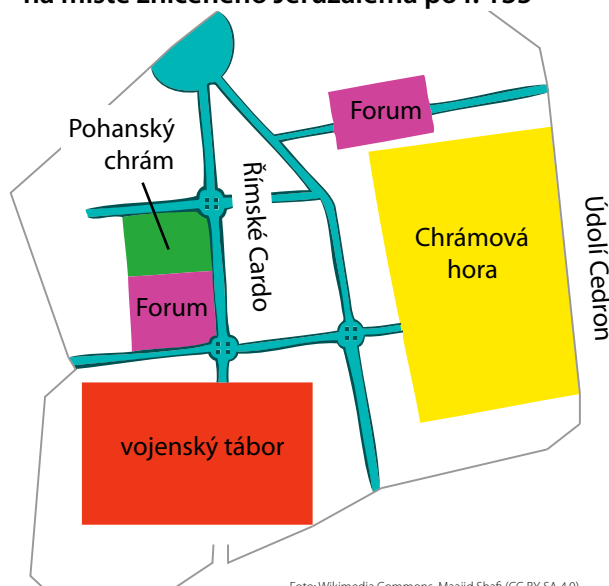

Foto: Wikimedia Commons, Maajid Shafi (CC BY-SA 4.0)

V židovské části Starého města Jeruzaléma se dochovala část římského Cardo – hlavní ulice se sloupy, která v římské kolonii Aelia Capitolina vybudované císařem Hadriánem po opětovném zničení Jeruzaléma v roce 135 protínala od severu k jihu celé nově vybudované město (viz plánek).

Foto: Flickr, rictulio (CC BY 2.0)

začal se stavbou „první verze“ Chrámu Božího hrobu. Ve spolupráci s odborníky z evropských i amerických univerzit přinesl tyto vizualizace časopis *National Geographic* (viz prameny za tímto článkem). Z nich vycházejí – po určitých úpravách – i nákresy na těchto stranách. Můžete obracet strany a sledovat, jakými proměnami procházelo místo Ježíšova ukřižování

a pohřbu od jara roku 30 (nejpravděpodobnějšího data Ježíšovy smrti, pohřbu a zmrtvýchvstání) až do současnosti.

Golgota v roce 30: výběžek na okraji starého lomu

Tradiční představa o vzhledu Golgoty byla tato: drobný pahorek za hradbami města a na něm popraviště. Tak ji zobra-

zoval i slavný model starověkého Jeruzaléma, který původně stával u hotelu Holly Land a nyní je součástí Izraelského muzea v Jeruzalémě. Ale model bylo – co se týče tvaru Golgoty – potřeba opravit (viz obr. na str. 23).

Archeologické výzkumy z druhé poloviny 20. století prokázaly existenci rozsáhlého kamenolomu, ležícího kousek za hradbami města právě na tomto místě. Kámen se zde těžil od 8. století před Kristem a v Ježíšově době lom již nebyl používán. Na dně lomu a na jeho terasách vznikly malé sady a zahrady. Ve stěnách lomu byla vyhloubena řada hrobů. Jeden z takových hrobů pocházející z 1. století

V běžně nepřístupné kapli sv. Vartana (v podzemí Chrámu Božího hrobu v těsném sousedství kaple sv. Heleny) je dochována opěrná zeď pohanského Hadriánova chrámu ze 2. století (na obrázku větší kameny v popředí) a opěrná zeď Konstantinovy baziliky ze 4. století (menší kameny v pozadí). Na zdi v popředí je pod ochranným sklem vyobrazení lodi, která přivádí poutníky do Jeruzaléma. Poznává se to podle latinského nápisu pod kresbou: DOMINE IVIMUS – Pane, přišli jsme! (viz detail vpravo)

Foto: Wikimedia Commons, Ranbar (CC BY-SA 4.0)

Model Chrámu Božího hrobu, stav na konci 4. století po vybudování kupole

Foto: Flickr, followersoftheway (CC BY-NC-ND 2.0)

nádvoří s Golgotou

Kresba: Johanka Ilčíková (dle předloh uvedených v závěru článku)

Křesťanský chrám v době císaře Konstantina

Konstantinův chrám ze 4. století je první křesťanský chrám vybudovaný na tomto místě – po tom, co křesťanství přestalo být v Římské říši pronásledováno. Pohanský Hadriánův chrám byl zbořen, část závážky lomu byla odstraněna a byla také odstraněna část skalních stěn lomu tak, aby se stavitelé dostali s podlahou nově budovaného chrámu na úroveň Božího hrobu. Vpravo je rozsáhlá Konstantinova bazilika, vlevo kaple s Božím hrobem – mohutná kopule nad Božím hrobem byla vystavěna až v závěru 4. století, takže kaple s Božím hrobem se původně několik desetiletí nacházela pod širým nebem. Golgota nebyla uvnitř stavby, ale na nádvoří mezi bazilikou a Božím hrobem. Ponechán byl jen skalní blok pod samotnou Golgotou, kde stálo popraviště, zbytek kamenného masivu byl odtesán, aby stavitelé získali rovnou plochu pro stavbu chrámu.

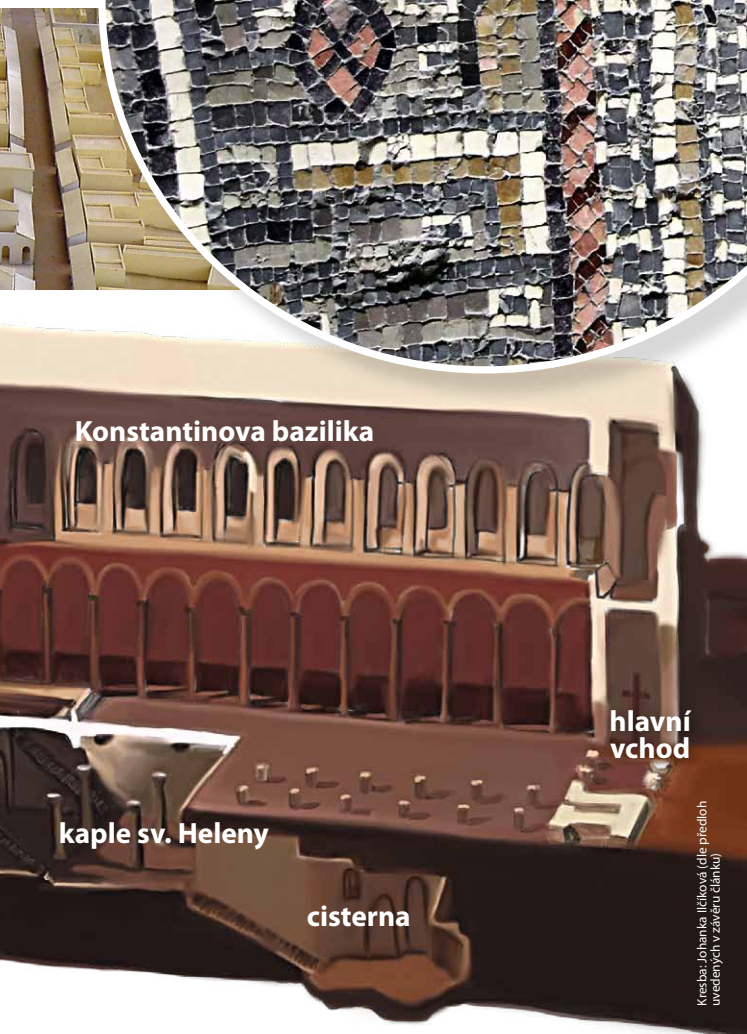
po Kristu, později nazývaný „hrob Josefa z Arimatie“, můžeme vidět dodnes v komplexu Chrámu Božího hrobu při běžné návštěvě tohoto místa (viz půdorys dnešního chrámu na str. 32); hroby dokazují, že ještě po část 1. století se území nacházelo za hradbami Jeruzaléma vzhledem k tomu, že židovské

náboženství nedovolovalo pohřbívání ve městě. Území lomu se stalo součástí města až téměř 15 let po smrti a zmrzvýchvstání Ježíše Krista – tehdy Herodes Agrippa I. začal budovat takzvanou třetí hradbu Jeruzaléma.

Golgota tedy byla vyvýšenina na okraji tohoto lomu. Nedaleko od hradeb města, poblíž cesty směřující k jedné z jeho bran – ideální místo, aby popravy měly náležitý odstrašující účinek. ▷

Nejstarší dochovaná mapa Jeruzaléma má formu mozaiky na podlaze kostela sv. Jiřího ve městě Madaba v Jordánsku. Jasně zobrazuje Cardo – ulici se sloupořadím, která od doby císaře Hadriána protínala celé město od severu k jihu (srovnej s vyobrazeními na str. 25). Zajímavé je, že tato hlavní ulice vybudovaná po roce 135 v kolonii Aelia Capitolina určovala ráz Jeruzaléma nejen ještě v době císaře Konstantina ve 4. století, ale i Jeruzaléma doby byzantské, osmanské a určuje ho dodnes: její trasu kopíruje jedna z hlavních uliček současného jeruzalémského Starého Města. Baziliku Chrámu Božího hrobu vybudoval císař Konstantin tak, aby její průčelí bylo obráceno směrem na Cardo, jak je na mapě patrné (viz detail mapy vlevo – madabská mapa zobrazuje zprava doleva ulici Cardo se sloupořadím, Konstantinovu baziliku „Martyrium“ s nápadným průčelím a třemi vchody, volné prostranství s Golgotou a za ním pozlacenou kupoli nad Božím hrobem).

Foto: 2x Wikimedia Commons, Gerd Eichmann (CC BY-SA 4.0)

Na nákrese (v řezu pod chrámem) je v podzemí pod Konstantinovou bazilikou vidět stará cisterna (do skály vytesaná velká nádrž na dešťovou vodu), ve které našla sv. Helena, matka císaře Konstantina Velikého, naházené kříže odsouzenců – včetně kříže Ježíšova. Naházeli je tam zřejmě vojáci po ukončení popravy. Do cisterny, ve které byly kříže nalezeny, se vstupuje přes podzemní kapli, která dnes nese jméno svaté Heleny.

Skalní hrob

Ježíšův hrob ležel (a dodnes leží) asi o pět metrů níž, než byla úroveň vrcholu Golgoty (kaple na Golgotě se dodnes nachází „v patře“ chrámu). Byl vytesaný ve skále

Foto: Flickr, Przemek Szczepaniuk (CC BY-NC 2.0)

na jedné z teras lomu. Někteří odborníci se domnívají, že hrob nemusel být vysekán do skalní stěny na okraji lomu, ale do samostatně stojícího kamenného pilíře někde uvnitř lomu, který zbyl po těžbě, když se lom přestal využívat k dobývání kamene. Tato možnost by vysvětlovala, proč byl již při stavbě prvního kostela ve 4. století Boží hrob ze všech stran obestaven rotundou.

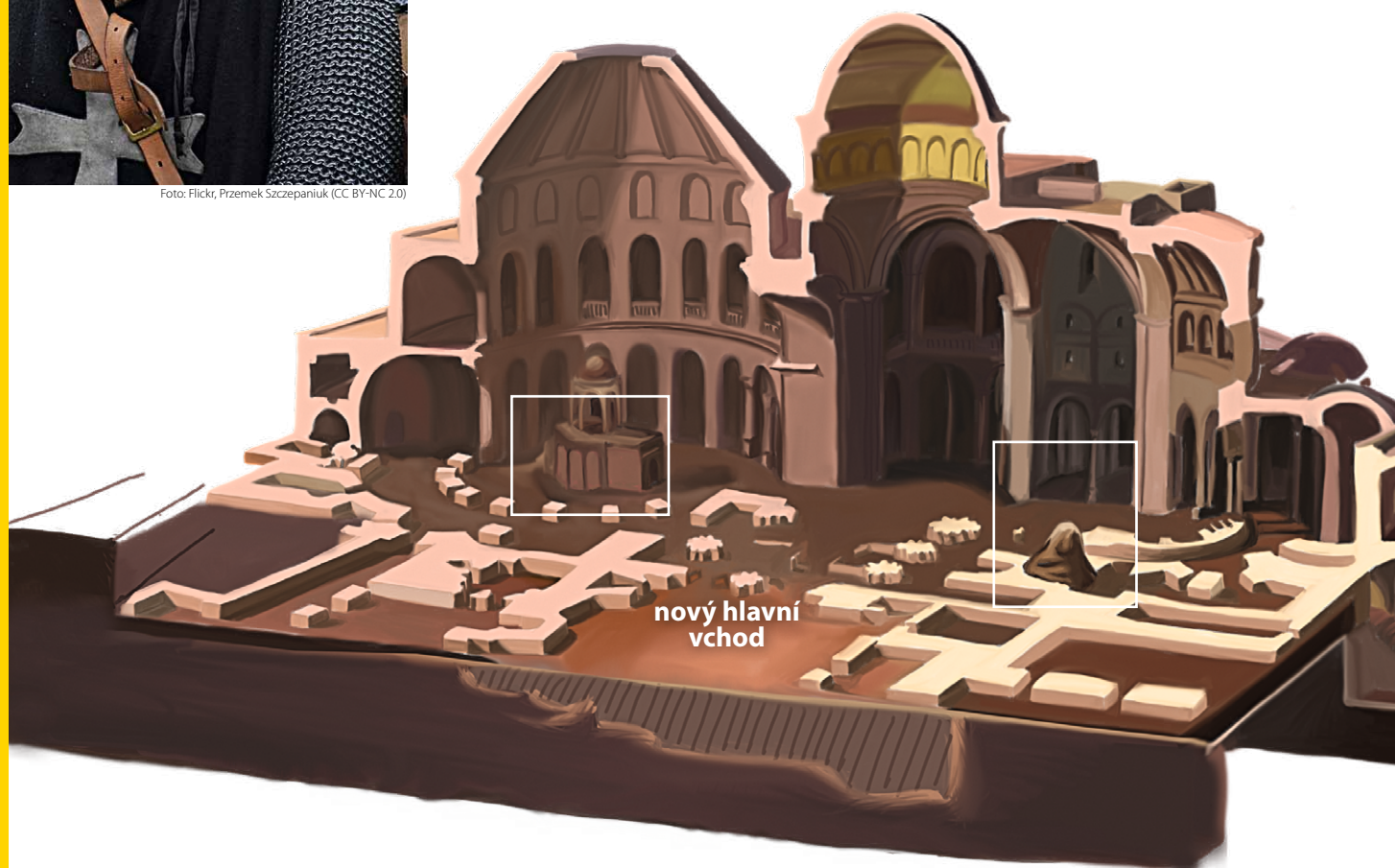
Uvnitř města

Když byly Herodem Agrippou I. (41–44 po Kristu) vybudovány nové jeruzalémské hradby a prostor Golgoty a Boží hrob se tak ocitly uvnitř města, jeruzalémská křesťanská komunita si na tomto svatém místě připomínala památku velkých událostí dějin spásy.

Město dvakrát zničeno...

Pak ale přišly nepokoje: během židovského povstání proti Římanům (tzv. židovské války v letech 66 až 70 po Kristu) opustili křesťané Jeruzalém a uchýlili se do města Pelly v Desetiměstí (v dnešním Jordánsku). Udělali přesně to, co jim Pán Ježíš ještě před svou smrtí poradil, že mají udělat, až uvidí, že Jeruzalém začíná být obklíčován vojsky (srov. Lk 21,20nn) – a tak si zachránili život. Vzpouza skončila krvavým potlačením a zničením Jeruzaléma včetně starozákonního Chrámu, pro židy tak posvátného. Návrší Golgoty ani Ježíšův hrob však zřejmě nebyly těmito událostmi nijak výrazněji poznamenány. Alespoň o tom nemáme žádné zprávy.

Římské legie v Jeruzalémě znovu zasáhly při vypuknutí druhé židovské >

Kresba: Johanka Ilčíková (dle předloh uvedených v závěru článku)

Křížácký chrám z 12. století je o něco menší, než byl ten Konstantinův, a vše je nyní „pod jednou střechou“. Uvnitř křížáckého chrámu se tak nyní nachází jak Golgota, tak i Boží hrob. Boží hrob je obezděný kaplí zvanou „Edikula“. Na vrcholku Golgoty je zbudována kaple. Vzhledem k úrovni chrámu je „v patře“ a vystupuje se do ní po strmých kamenných schodech. Řez vizualizace je volený tak, že pozorovateli bližší polovina chrámu je jakoby kousek nad základy odříznuta a je ponechána jen skála Golgoty (přesněji to, co z ní „po otesání“ do dneška zbylo), která je jinak skryta uvnitř zdiva chrámu a v interiéru je ji možno vidět jen několika prosklenými průhledy. Protože je kostel nyní menší, kaple svaté Heleny s cisternou, kde byly nalezeny kříže, již neleží pod kostelem, ale pod nádvořím vedle kostela.

Foto: Wikimedia Commons, Bernhard Wenner (CC BY-SA 3.0)

Většina částí stavby, které jsou dnes viditelné zvenku, pocházejí z křižáckého období.

Foto: Wikimedia Commons, Victorgrigas (CC BY-SA 3.0)

Při křižácké přestavbě byl hlavní vchod přesunut na jižní stranu kostela, kde se nachází dodnes. Potom, co muslimové ovládli Jeruzalém (Saladin r. 1187), byly pravé dveře zadrženy.

nádvoří

kaple sv. Heleny

Foto: Wikimedia Commons

Křižácké graffiti mnoha křížků na stěnách schodiště sestupujícího do kaple sv. Heleny (vložený snímek vpravo). Kaple je vyznačena na řezu chrámem výše.

Vložený obrázek vlevo: středověký náčrt podoby Edikuly s Ježíšovým hrobem v křižáckém chrámě.

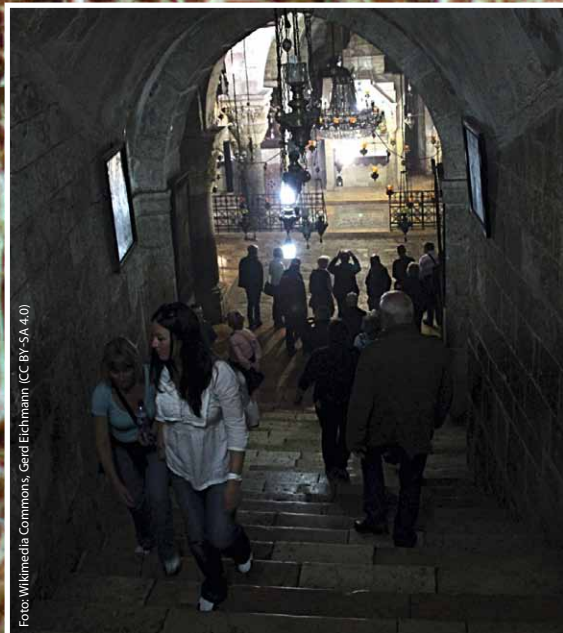

Foto: Wikimedia Commons, Gerd Eichmann (CC BY-SA 4.0)

vzpoury, vedené samozvaným židovským „mesiášem“ Šimonem Bar Kochbou (132–135 po Kristu). Vzpouřa skončila naprostým vítězstvím Římanů. Vzpomínka na Jeruzalém měla být zcela vymazána.

... vše zasypano – na téměř dvě stě let!

Na troskách zničeného Jeruzaléma založil císař Hadrián (Publius Aelius Hadrianus) nové město a nazval ho Aelia Capitolina: Aelia k počtě své a Capitolina, protože město mělo mít kapitol pro římské bohy. Území lomu pod Golgotou v centru nového města zmizelo pod navážkou (trosky ze zničeného Jeruzaléma bylo všude dostatek) a pod monumentálním pohanským chrámem. Židům byl do města zakázán přístup pod trestem smrti. Avšak nežidovská křesťanská komunita (velká část křesťanů byla ve 2. století již z řad pohanů, kteří přijali křest), která

ve městě zůstala, uchovala dál v paměti památku na svatá místa. Seznam jeruzalémských biskupů, který ve 4. století sestavil církevní historik Eusebius, ukazuje, že po roce 135 byla židovská linie jeruzalémských biskupů vystřídána jmény, která ukazují na biskupy nežidovského původu.

Přesto přicházejí poutníci

I když na Golgotě a nad Božím hrobem stojí někdy mezi lety 135 až 326 chrám vybudovaný římským císařem Hadriánem a zasvěcený pohanským božstvům (viz vizualizace na str. 24), do Jeruzaléma i nyní přicházeli křesťanští poutníci z dalekých krajů, aby tak jako Melito ze Sard († 180) navštívil místa, kde „tyto věci byly dříve ohlašovány a prováděny“.

Stejně tak Alexandr Jeruzalémský († 251) odešel do Jeruzaléma „kvůli modlitbě a prozkoumání míst“ a Origenes († 253) „navštívil místa, aby prozkoumal stopy Ježíše a jeho učedníků“. Jim podobných bylo jistě daleko víc, o těchto se nám však dochovaly písemné doklady. Počátkem 4. století se zvyk navštěvovat Jeruzalém stal velmi častým – Eusebius napsal, že se tu křesťané „shromažďovali ze všech částí země“.

První chrám zbudovaný císařem Konstantinem

V roce 313 ukončil císař Konstantin Ediktem milánským téměř tři století trvajícím pronásledování křesťanů v Římské říši. Jeho matka císařovna Helena se vydala na pouť do Svaté země, aby sama ▷

Kresba: Johanka Ilčíková (dle předloh uvedených v závěru článku)

Současný chrám Božího hrobu je z velké části totožný s tím z doby křížáků. Edikula s Božím hrobem a kopule nad ním byly vážně poškozeny a při rekonstrukci na začátku 19. století dostaly nový tvar – jak je patrné ze srovnání nákresu na této straně a na předchozí straně. Nad kaplí sv. Heleny a nad cisternou, kde byly nalezeny kříže, již není nádvoří obklopené sloupořadími, jako tomu bylo v době křížáků, ale daleko prostší dvůr ohraničený jednoduchou zdí. Na části dvora dnes stojí velmi prosté cely mnichů, takzvaného etiopského kláštera (na nákresu nejsou vyobrazeny, protože část dvora, kde jsou umístěny, je ve vizualizaci odříznuta, aby byl průhled do kaple sv. Heleny). Pohled na celý zachycuje foto vpravo.

Edikula s Ježíšovým hrobem a kopule chrámu. Vpravo dole: momentka z kaple na vrcholu Golgoty

Foto: Unsplash, mana5280 (CC0)

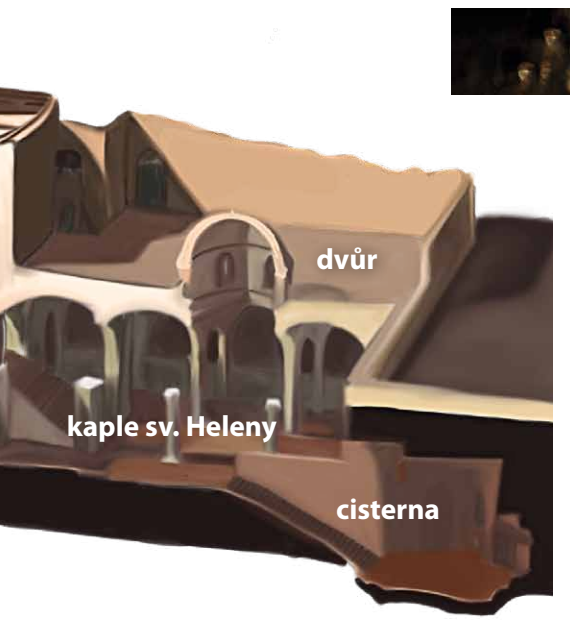

Foto: Wikimedia Commons, Michimaya (CC BY 3.0)

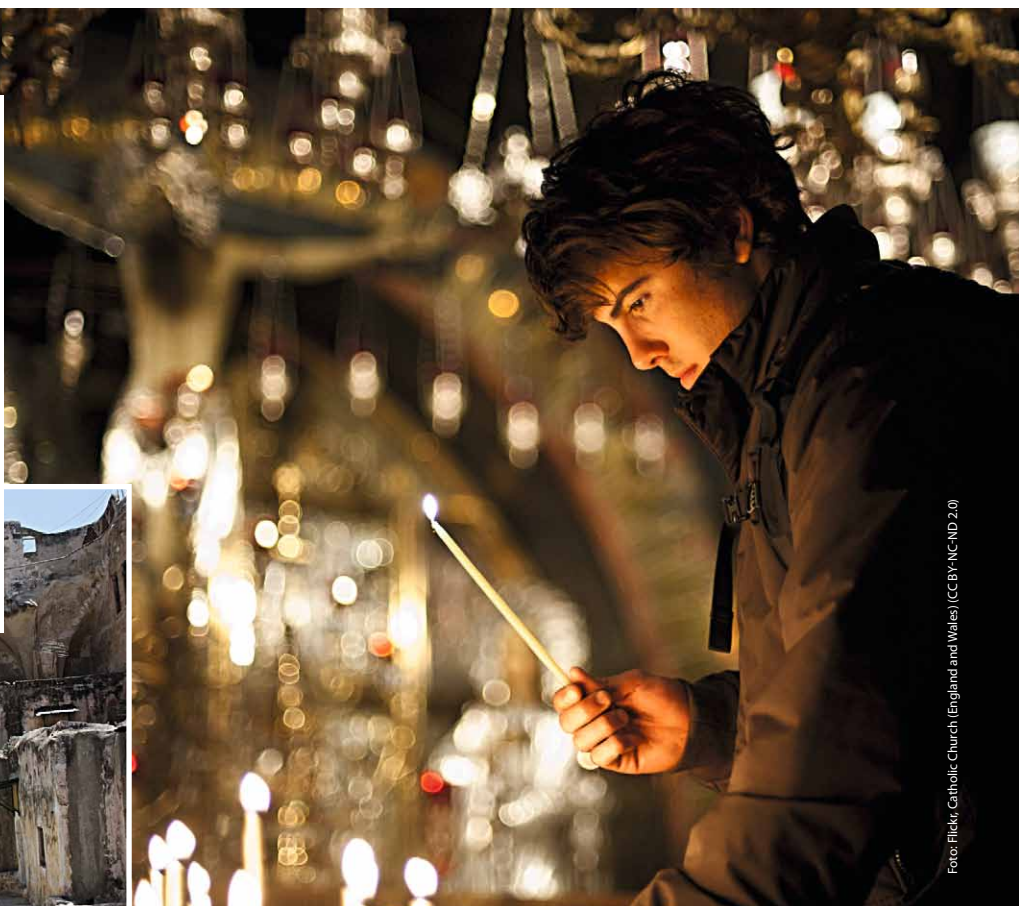

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-ND 2.0)

vyhledala a navštívila nejposvátnější místa z Ježíšova života. V blízkosti Golgoty našla ve staré, již nepoužívané podzemní cisterně Ježíšův kříž.

První křesťanský kostel začal na tomto místě stavět v roce 326 císař Konstantin. Posvěcen byl v roce 335. Původně chrám sestával ze tří spojených staveb: baziliky zvané Martyrium; venkovního atria zvaného Triportico, které bylo postaveno kolem vyčnívající skály Kalvá-

rie (nenacházela se tehdy uvnitř chrámu jako dnes, ale byla na nádvoří chrámu!); a rotundy pod širým nebem, nazývané Anastasis (Vzkříšení), která obsahovala pozůstatky jeskyně, tradičního Ježíšova hrobu. Koncem 4. století byla Anastasis zakryta obrovskou kupolí. Tento původní Konstantinův chrám byl dvakrát zničen. Poprvé roku 614 Peršany (znovuobnoven kolem 626) a podruhé roku 1009 muslimy (jen částečně obnoven roku 1048).

Křížácký kostel

Naposledy byl Chrám Božího hrobu přestavěn jako jediná velká stavba během křížáckého období a znovu vysvěcen 15. července 1149. Většina těch částí stavby, které jsou dnes viditelné zvenku, pochází z křížáckého období nebo z pozdějších dob. Ale mnoho z toho, co se dochovalo z dřívějších období, najdeme uvnitř: zdi, oblouky, podlahy... Části rotundy a některé stěny, stejně jako

Půdorys Edikuly

Foto: ResearchGate (CC BY 4.0)

Vysvětlivky k půdorysu Chrámu Božího hrobu

(letecký pohled pod půdorysem je natočen tak, aby mu co nejlépe odpovídal): 1 – Ježíšův hrob (XIV. zastavení křížové cesty); 2 – předstíň Ježíšova hrobu; 3 – další skalní hrob z 1. stol., tzv. „Hrob Josefa z Arimatie“; 4 – Koptská kaple „přilepená“ zezadu k Edikule s Ježíšovým hrobem; 5 – Kámen pomazání (XIII. zastavení křížové cesty); 6 – schodiště na Golgotu; 7 – kaple s pravoslavným oltářem v patře na vrcholu Golgoty (XII. zastavení křížové cesty); 8 – katolický oltář na Golgotě s mozaikou příběhů na kříž (XI. zastavení křížové cesty); 9 – hlavní vchod Chrámu Božího hrobu (považovaný za X. zastavení křížové cesty, protože hned za ním je schodiště na Golgotu); 10 – schodiště sestupující do kaple sv. Heleny; 11 – kaple sv. Heleny; 12 – schodiště sestupující níž do cisterny, kde byly nalezeny kříže; 13 – běžně nepřístupná kaple sv. Vartana s pozůstatky lomu a nálezy opěrných zdí Hadriánova pohanského chrámu ze 2. stol. a Konstantinova křesťanského chrámu ze 4. století; 14 – věž; 15 – františkánský kostel (zde se konají katolické mše svaté, mimoto se ráno slouží katolické mše přímo v Božím hrobě – při bohoslužbě slova jsou kněží před vchodem do Edikuly a v tzv. Latinském chóru, při bohoslužbě oběti vstupují přímo do Božího hrobu; někdy pro malé skupiny poutníků je sloužena celá mše v Božím hrobě); 16 – Latinský chór; 17 – františkánská (katolická) sakristie.

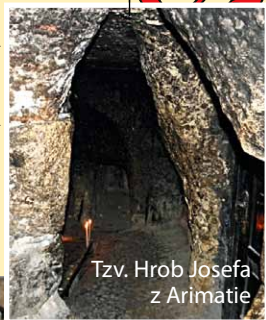
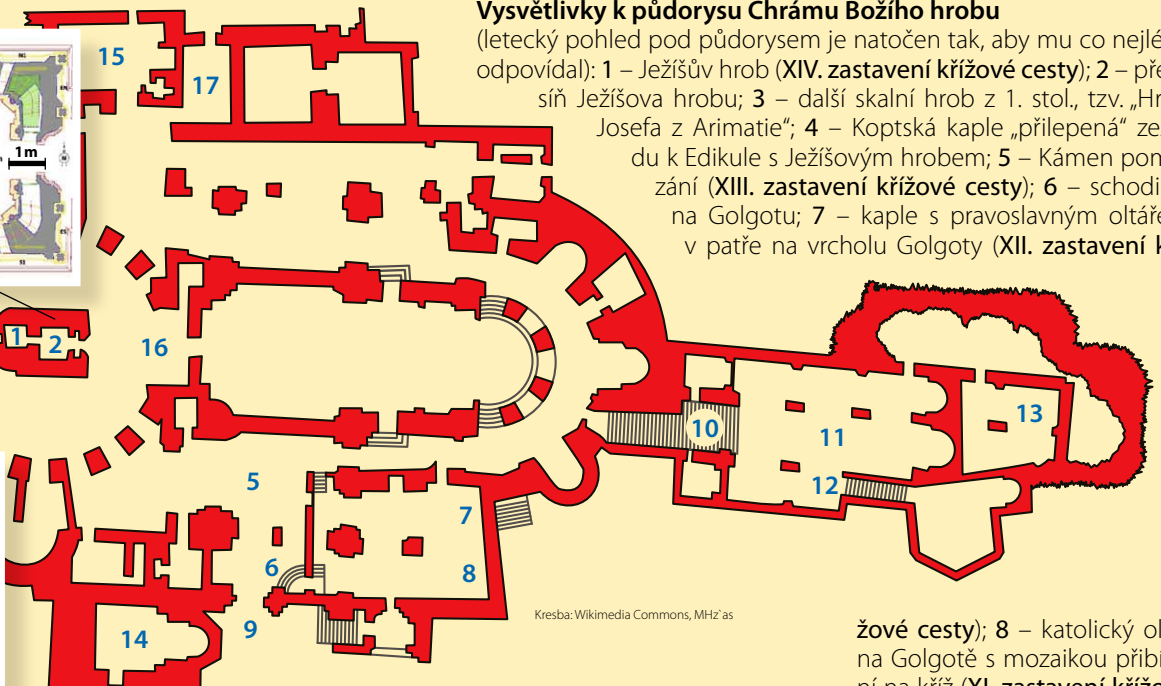

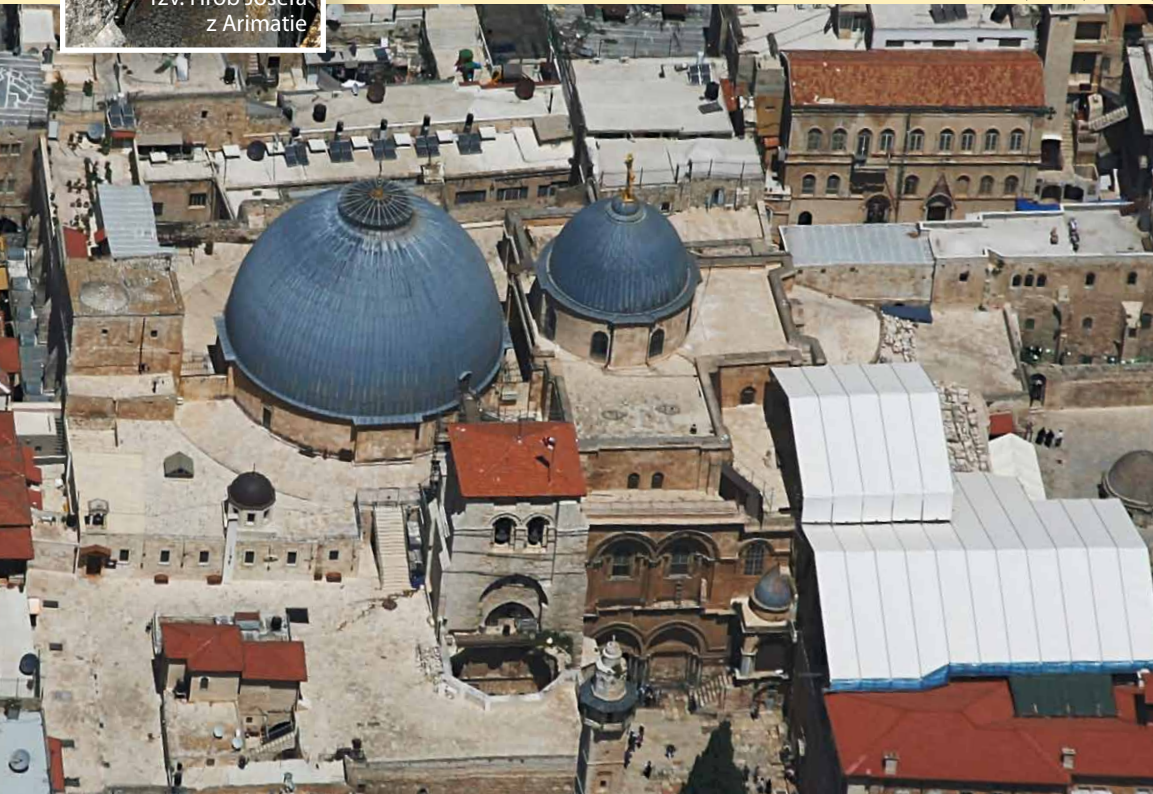
Foto: Wikimedia Commons, Britchi/Mitela (CC BY-SA 4.0)

Tzv. Hrob Josefa z Arimatie

Kresba: Wikimedia Commons, MHZ as

Foto: Wikimedia Commons, Ilan Arad (CC BY-SA 3.0)

žové cesty); 8 – katolický oltář na Golgotě s mozaikou příběhů na kříž (XI. zastavení křížové cesty); 9 – hlavní vchod Chrámu Božího hrobu (považovaný za X. zastavení křížové cesty, protože hned za ním je schodiště na Golgotu); 10 – schodiště sestupující do kaple sv. Heleny; 11 – kaple sv. Heleny; 12 – schodiště sestupující níž do cisterny, kde byly nalezeny kříže; 13 – běžně nepřístupná kaple sv. Vartana s pozůstatky lomu a nálezy opěrných zdí Hadriánova pohanského chrámu ze 2. stol. a Konstantinova křesťanského chrámu ze 4. století; 14 – věž; 15 – františkánský kostel (zde se konají katolické mše svaté, mimoto se ráno slouží katolické mše přímo v Božím hrobě – při bohoslužbě slova jsou kněží před vchodem do Edikuly a v tzv. Latinském chóru, při bohoslužbě oběti vstupují přímo do Božího hrobu; někdy pro malé skupiny poutníků je sloužena celá mše v Božím hrobě); 16 – Latinský chór; 17 – františkánská (katolická) sakristie.

základy nepřístupné veřejnosti, pocházejí ještě z Konstantinovy stavby, tedy ze 4. století. Původní vchod do Chrámu Božího hrobu byl na východním konci Martyria s výhledem na Cardo (Cardo byla hlavní ulice protínající Jeruzalém od severu k jihu – pocházela z doby, kdy byl Jeruzalém římským městem Aelia

Capitolina). Při křížácké přestavbě byl hlavní vchod přesunut na jižní stranu kostela – a tam se nachází dodnes (viz obr. na str. 29). Původně křížáci postavili dvoje dveře vedle sebe. Ale potom, co muslimové znovu získali kontrolu nad Jeruzalémem (Saladin v roce 1187), byly pravé dveře zazděny.

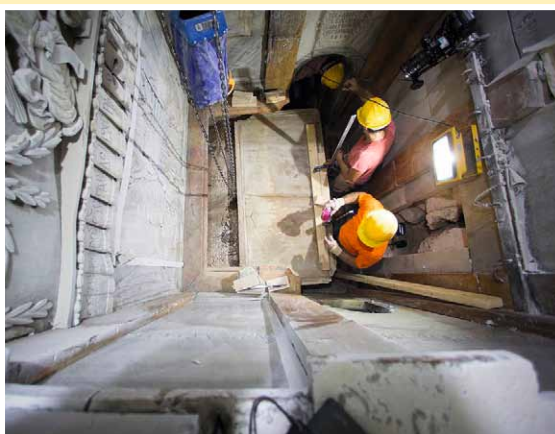
Místo se zvláštní atmosférou – zvláště za úsvitu

Levé dveře vstupního portálu jsou vchod, kterým můžete do Chrámu Božího hrobu vstoupit i vy, pokud se na toto místo spojené s Ježíšovou smrtí a zmrtyvýchvstáním vydáte. V takovém případě vám ho doporučuji navštívit ve velmi časných >

Foto: Flickr, Israel_photo_gallery (CC BY-ND 2.0)

Práce na obnově Edikuly s Kristovým hrobem začaly v květnu 2016. Tým restaurátorů z Národní technické univerzity v Athénách pod vedením Antonie Moropoulou konstrukci částečně rozebral, opravil nebo vyměnil kameny a znovu Edikulu postavil – tak, aby byla do budoucna odolná proti zemětřesení. Dne 26. října 2016 byla mramorová deska překrývající místo, kde leželo Ježíšovo tělo, na 60 hodin odstraněna (viz obrázek) za účelem vědeckého zdokumentování, aby se prozkoumalo to, co je pod ní. Přitom se zjistilo, že pod dvojitou kamennou deskou je skryta ještě další, značně poškozená kamenná deska, pocházející pravděpodobně z doby Konstantinovy baziliky – tedy ze 4. století. A teprve pod ní je do skály vytesaná kamenná lavice, na které kdysi, podle starobylé křesťanské tradice, spočívalo Ježíšovo tělo.

Výztuhy rozpadající se Edikuly před její opravou

V průběhu restaurování byl vyříznut a zasklen otvor v mramorovém obkladu vnitřní stěny pohřební komory na opačné straně, než je pohřební lavice. Okno umožňuje pohled na zbytky zvedající se skalní stěny, což potvrzuje, že pohřební komora je hrobka umožňující uložení pouze jediného těla – v regionu vzácná (většinou bývaly i v ostatních stěnách hrobky výklenky s lavicemi pro těla dalších zemřelých), což je opět v souladu s poznámkou v Janově evangeliu, že Ježíš byl pohřben v nové hrobce, do které nikdo nebyl ještě položen (další výklenky by do ní zřejmě byly doplňovány až v případě potřeby – pokud by ovšem sloužila původnímu zamýšlenému účelu, tedy jako rodinná hrobka Josefa z Arimatie, a ne k Ježíšovu pohřbu...).

Foto: Sarah Tuttle Singer / The Staff

ranních hodinách (své dveře otevírá v zimním období již ve 4:00, v letním v 5:00), kdy je atmosféra tohoto posvátného místa skutečně nezapomenutelná. Nejen proto, že je tu ještě klid, ale také proto, že takto „časné ráno“ mají slova evangelia, která si přitom můžete přečíst, zcela mimořádné vyznění:

Prvního dne v týdnu časné ráno přišly ženy ke hrobu a nesly vonné oleje, které si připravily. Nalezly kámen od hrobu odvalený, a když vešly, tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly v rozpacích, najednou u nich stáli dva muži v oslnivě bílém rouchu. Zmocnila se jich bázeň a sklopily oči k zemi. Muži jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tady, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji: ‚Syn člověka musí být vydán do rukou hříšným lidem, být ukřižován a třetího dne vstát.‘“ (text z Lukášova evangelia – Lk 24,1–7)

Přes den pak ale chrám evokuje spíš atmosféru velkého nádraží v Tokiu nebo v Soulu. Přece jen je to místo, které touží navštívit miliony lidí – křesťanských poutníků i turistů...

Sestavil P. Pavel Zahradníček ■

Zdroje vizualizací: Romeyová, Kristyn, „Hledání skutečného Ježíše.“ In: National Geographic, Česko, prosinec 2017 (kresby vývoje lokality Golgoty a Božího hrobu ze str. 51 až 53 byly použity jako podklad kreseb Johanky Ilčíkové v tomto článku; autoři původních kreseb: Fernando G. Baptista (NG), Rocio Espin, podle zdrojů: Martin Biddle (Univerzita v Oxfordu), Jodi Magness (Severokarolínská univerzita v Chapel Hill), otec Athanasius Macora, otec Eugenio Alliata (Studium biblicum frantiscanum), Erich H. Cline (Univerzita George Washingtona), Belen Bravo de Rueda a zvláštní poděkování Antonii Moropoulou (Národní technická univerzita v Athénách)

Mše svatá brzy nad ránem přímo v Ježíšově hrobě (uvnitř Edikuly jsou dvě prostory: předší hrobu a vlastní Ježíšův hrob).

Nahoře: bohoslužba slova v předšíní hrobu.

Uprostřed: hlavní celebrant vstupuje velmi nízkým otvorem do pohřební komory (Ježíšovo tělo leželo na nízké kamenné lavici vlevo – to, co vidíme, jsou dvě mramorové desky, kterými je lavice chráněna).

Dole: bohoslužba oběti přímo v pohřební komoře – oltářní deska je umístěna přímo nad místem, na němž spočívalo tělo Ježíše Krista. Hrobová komora i její předší jsou tak těsné (viz půdorys na str. 32), že pro pořízení snímků byl použit speciální širokoúhlý objektiv „rybí oko“.

Foto: 3x Flickr, BostonCatholic (CC BY-ND 3.0)

Modlitba a zázrak se startovacími kabely

Byli jsme v Jeruzalémě s malou pětičlennou skupinkou poutníků z farnosti, kde jako farář působím. Bydleli jsme u jednoho muslima ve starém domě ze 13. století přímo v jeruzalémském Starém Městě asi sto padesát metrů od Chrámu Božího hrobu. Když jsme se poslední den brzy ráno ještě za tmy balili na zpáteční cestu do Evropy, řekl jsem ostatním: „Ještě na pět minut zaběhnu k Božímu hrobu pomodlit se za ochranu při cestě zpět, abychom se v pořádku vrátili... Jde někdo se mnou?“ Ne všichni chodili pravidelně do kostela, ale všichni se ke mně v tu chvíli přidali. Pak jsme se ještě jednou pomodlili za šťastný návrat, když jsme vycházeli starobylou tzv. Novou bránou v hradbách města. Je to taková stovky let stará poutnická tradice. A velmi dobrá...

Cesta zpátky velmi dobře probíhala. Před letištěm ve Wroclawi (odtud nám vyhledávač letenek našel ten nejlevnější let do Izraele) jsme večer na obrovském parkovišti úspěšně našli auto, které jsme zde pět dní předtím odstavili. Byl listopad a v Polsku už byly mrazivé noci. Řidič chtěl nastartovat, ale motor se téměř nepohnul. Vybitá baterie! Asi kamery, které pro jistotu na autě nechal celou dobu běžet...

„Roztlačíme to?“ zeptal se kdosi.

„Asi těžko, je to automat,“ odpověděl řidič.

Stáli jsme kolem auta v mrazivé noci na skoro nekonečném liduprázdném parkovišti a nevěděli co dál.

Řekl mi: „Zkusím zavolat svému mechanikovi, jestli se s tím dá něco dělat – jestli to nejde nějak roztlačit i přes ten automat,“ a bylo vidět, že to nevidí moc růžově.

„Nebere to!“

„Co teď?“ ptám se.

„Zkusím to znovu – a vy se, otče, modlete.“

Tak jsem se modlil – ostatně s tím jsem začal už předtím – dokonce už v Jeruzalémě... Řidič se zkoušel dovolat. Znovu a znovu – a přitom zamyšleně procházel mezi řadami zaparkovaných aut. A nyní se otočil a vracel se zpět.

„Otče, podívejte se, co jsem našel!“

Foto: Milujte sel, by AI (CC BY 4.0)

V ruce měl originálně zabalené startovací kabely!

Za deset minut jsme u výjezdu z parkoviště zastavili nějakého polského řidiče. Dojel k našemu autu, zvedli jsme kapoty, připojili kabely... A mohli jsme jet domů!

Po cestě na Moravu jsme přemýšleli, kolikrát se nám již stalo, že jsme někdy na parkovišti našli startovací kabely. Až do té doby nikdy! Kolikrát se to stalo vám? A jaká je pravděpodobnost, že je najdete zrovna ve chvíli, kdy vám v noci v zahradničí nechce nastartovat auto? Jedna ku milionu? Spíš daleko menší.

Byl to zázrak? Pro nás byla odpověď úplně jasná. To parkoviště má od jed-

noho konce ke druhému 700 metrů (změřil jsem si to dodatečně na mapě). I kdyby nám byl býval někdo řekl, že tam ty kabely někde leží, stejně bychom je do rána nenašli.

P. Pavel Zahradníček ■

**Byl to zázrak?
Pro nás byla
odpověď úplně
jasná.**

I z lásky k tobě nesl kříž

Stalo se to před dvěma tisíci lety. Byl Velký pátek, bylo právě dopoledne a v Jeruzalémě byl horký den. Proč však na tuto událost po tolika letech stále ještě vzpomínáme? Ten den se totiž rozhodovalo i o našem věčném životě.

Ježíš Kristus znal každého z nás osobně a věděl, že po dvou tisíciletích budeme zde. Věděl také, že věčného života nedosáhneme vlastními silami, ale že On nás musí nejprve vykoupit svou smrtí. A protože každého z nás velmi miluje, dobrovolně se rozhodl zemřít za mě, za Petra, za Ilonu, za Jirku, za Marušku i za tebe. Umřel i za tebe!

A tak se nyní vydejme společně s ním na Křížovou cestu. Odložme všechny ostatní myšlenky a starosti a prožijme s ním tuto půlhodinu. Před očima, na fotografiích můžeme mít místa, na kterých se tyto události dle velmi dávné tradice udály. A nezapomeňme vzbudit ve svém srdci lítost nad svými hříchy, protože kdybychom je nezpůsobili, nemusel by Kristus za nás zemřít.

I. zastavení křížové cesty je vyznačeno na rampě k muslimské škole a nachází se v prostoru, kde stála v Ježíšově době pevnost Antonia – předpokládané místo Pilátova soudu

I. Pán Ježíš je odsouzen

Kristus si vyvolil 12 učedníků, jeden ho zradil, druhý třikrát zapřel a ostatní od něho v Getsemanské zahradě utekli. Tam ho zajali najatí vojáci a odvedli ho k soudu. Bůh je souzen lidmi!!! Copak je to spravedlivé, copak se Kristus nemohl proti tomu bránit? Mohl, vždyť je všemohoucí, ale možná, že právě v této chvíli si vzpomněl na tebe a z lásky k tobě mlčel a přijal rozsudek, aby tě mohl vykoupit.

Pane, dej nám milost, abychom Ti vždy zůstali věrní. Dej, ať nás Tvůj příklad posiluje ve chvílích, kdy nás ostatní nespravedlivě odsuzují. Dej nám lásku k našim bližním, vždyť i pro ně jsi šel na smrt.

Foto: Wikimedia Commons, Bukvoed (CC BY 4.0)

II. Pán Ježíš přijímá kříž

Jsou různé druhy smrti. Nejtěžší je umírat dlouho. A právě tento způsob jsi z lásky k nám zvolil. A i každého z nás vybízíš: Vezmi svůj kříž a následuj mě. Už konečně přijmi to, co jsem pro Tebe nachystal: své povinnosti, svoje problémy, svoje schopnosti i radosti, a nes to vše tak, aby byl Bůh co nejlépe oslaven.

Pane, dej, abychom přijímali každý den a každou okolnost jako Tvůj dar. Ať se nezdráháme přijmout svůj životní úděl. Dej nám trpělivost, se kterou jsi nesl svůj kříž.

Foto: Flickr, archer10 (Dennis) (CC BY-SA 3.0)

Foto: Flickr, Israel_photo_gallery (CC BY-ND 2.0)

III. Pán Ježíš padá poprvé pod křížem

Není zrovna příjemné spadnout na zem. Horší je spadnout s nákladem, to je člověk přímo drčen. A když se k tomu ještě přidá nadávání a bití nepřátel, to musí být přímo strašné. Pane, děkujeme Ti, že jsi neodhodil kříž a že jsi neutekl z křížové cesty, ale že jsi z lásky k nám pokračoval.

Dej nám opravdovou lásku k těm, kteří trpí. Dej, ať nikdy druhému nepřidáváme bolest. Dej, ať těžkosti dokážeme přijímat klidně a bez nadávání.

III. a IV. zastavení se nacházejí těsně vedle sebe

IV. Pán Ježíš se potkává s Pannou Marií

Ti, které jsi před nedávnem učil a uzdravoval, nyní stojí okolo a dívají se na Tebe nepřátelsky. Dokonce před Pilátovým palácem křičeli, aby Tě dal ukřižovat. Panna Maria to cítí stejně bolestně jako Ty, Pane. Toto bolestné setkání Ti dodává posilu a odhodlání obětovat se i za ty, kteří tebou pohrdají.

Dej, abychom dokázali druhé v jejich těžkostech potěšit. Dej, ať se obrátí i ti, kteří Tě dosud neznají. Dej, ať se za nás přimlouvá Panna Maria.

Foto: Flickr, larrywkoester (CC BY 2.0)

V. zastavení je nejen vyznačené na zdi domu, ale je tvořeno i malou kaplí v přízemí domu (viz červenohnědé dveře na snímku dole)

Foto: Wikimedia Commons, Berthold Werner

V. Šimon pomáhá nést kříž

Něco druhého je nést kříž někoho jiného a něco jiného je nést kříž svůj. Často nám schází ochota nabídnout druhému pomoc. A to je chyba. Vždyť právě proto nás stvořil Bůh na zemi víc, abychom si mohli vzájemně pomáhat. Když se o to nesnažíme, zpronevěřujeme se také svému poslání. Otevřme tedy oči a podívejme se, kdy je naše pomoc potřeba, a také ji ochotně nabídněme.

Pane, dej nám ochotu pomáhat druhým. Dej nám pokoru, abychom dokázali přijímat pomoc druhých. Dej nám odvahu svou pomoc nabídnout.

VI. Veronika otírá Kristovu zkrvavenou tvář

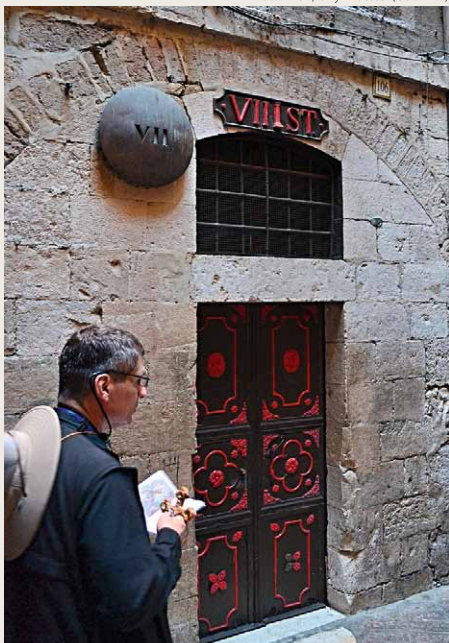
Pane, dříve než jsi přijal kříž, probděl jsi noc, byl jsi bičován, korunován trním. Tvá tvář je k nepoznání a nikdo s Tebou nemá soucit. Veronika Ti nabídla roušku, aby sis aspoň osušil tvář. Není to nic významného a asi Ti to ani moc nepomohlo, ale určitě Tě to potěšilo. Takto Ti mohlo pomoci mnoho dalších a snad o tom i někteří uvažovali, ale odhodlala se jen jediná, dokázala být první. Od ní by se měl učit i každý křesťan: být první v konání dobra, ti ostatní se již připojí.

Dej nám odvahu dělat dobro jako první. Pomoz, abychom nepřehlíželi maličkosti. Veď nás k obětavé lásce.

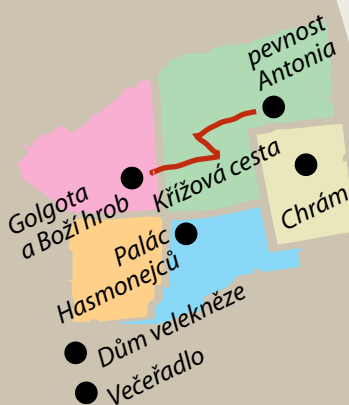

Foto: Flickr, larrywkoester (CC BY 2.0)

Foto: Flickr, larrywkoester (CC BY 2.0)

Také VI. a VII. zastavení je vyznačeno nejen terčí na stěnách domů, ale i malými kaplemi v domech

OLIVOVÁ HORA

Getsemanská zahrada

Údolí Cedron

K VIII. a IX. zastavení je třeba vždy odbočit z trasy křížové cesty a pak se na ni zase vrátit, protože poloha ulic se staletími proměnila

VII. Pán Ježíš padá podruhé

Pane, Ty jsi po tomto pádu vstal. Dáváš nám tak příklad, abychom se nenechali odradit překážkami, které nám ztěžují cestu za Tebou.

Dej nám pevnou vůli, abychom Tě dokázali vždy následovat. Dej nám vytrvalost v konání dobrých skutků. Dej nám naději, že se s Tebou na věčnosti setkáme.

Ve schématu současného jeruzalémského Starého Města jsou barevně vyznačeny čtvrti:

muslimská, židovská, arménská, křesťanská.

Plocha, na které je současná křesťanská čtvrť (a také Golgota a Boží hrob), byla v době Ježíše Krista již za hradbami města. Naopak na jihu sahaly hradby dále než dnes a Večeřadlo se nacházelo ještě uvnitř hradeb.

Foto: Wikimedia Commons, Břichů Mirela (CC BY-SA 4.0)

VIII. Ženy litují Pána Ježíše

Pane, Ty jsi nepřijal soucit těchto žen, protože jsi viděl, že to nemyslí doopravdy. V jejich soucitu scházela láska. Scházela ochota přijmout Tvé učení a změnit život. I my se jim často podobáme. Máme plno řečí a skutek – utek'.

Dej nám sílu změnit něco ve svém životě. Dej nám vynalézavou lásku, která by nezůstávala pouze u slov. Dej, ať náš soucit druhého neuráží, ale je pro něho povzbuzením a posilou.

Foto: Wikimedia Commons, BertholdWiener (CC BY-SA 3.0)

IX. Pán Ježíš padá pod křížem potřetí

Spadnout těsně před cílem je smůla. Ale Ty jsi, Pane, nezůstal ležet, šel jsi dál. Kdybychom my odhodili svůj kříž, nejen že bychom nesplnili své poslání, ale náš kříž by se stal na cestě překážkou pro ty, kteří jsou za námi, a to si přece nemůžeme vzít na zodpovědnost, aby někdo kvůli nám nedošel k cíli.

Pane, dej nám ochotu nést svůj kříž. Dej, ať ho nikdy neodhazujeme. Dej, ať druhým ukazujeme správnou cestu k Tobě.

Foto: Wikimedia Commons, Loopstation (CC BY-SA 3.0)

X. Pánu Ježíši berou šaty

Pane, Tobě sebrali všechno. A my jsme neochotní někomu něco půjčit. Jaký je to rozdíl! Křesťan by měl všechno využívat ne k svému osobnímu prospěchu a pohodlí, ale k dobru všech a k šíření Božího království mezi lidmi.

Pane, dej, abychom nikdy nebyli závislí na svém majetku. Dej, ať jsme ochotni půjčit druhým i s rizikem, že se nám to již nevrátí. Dej, ať svého majetku využíváme k šíření Božího království.

Trasa Ježíšovy křížové cesty

Zastavení XI, XII, XIII a XIV jsou uvnitř Chrámu Božího hrobu

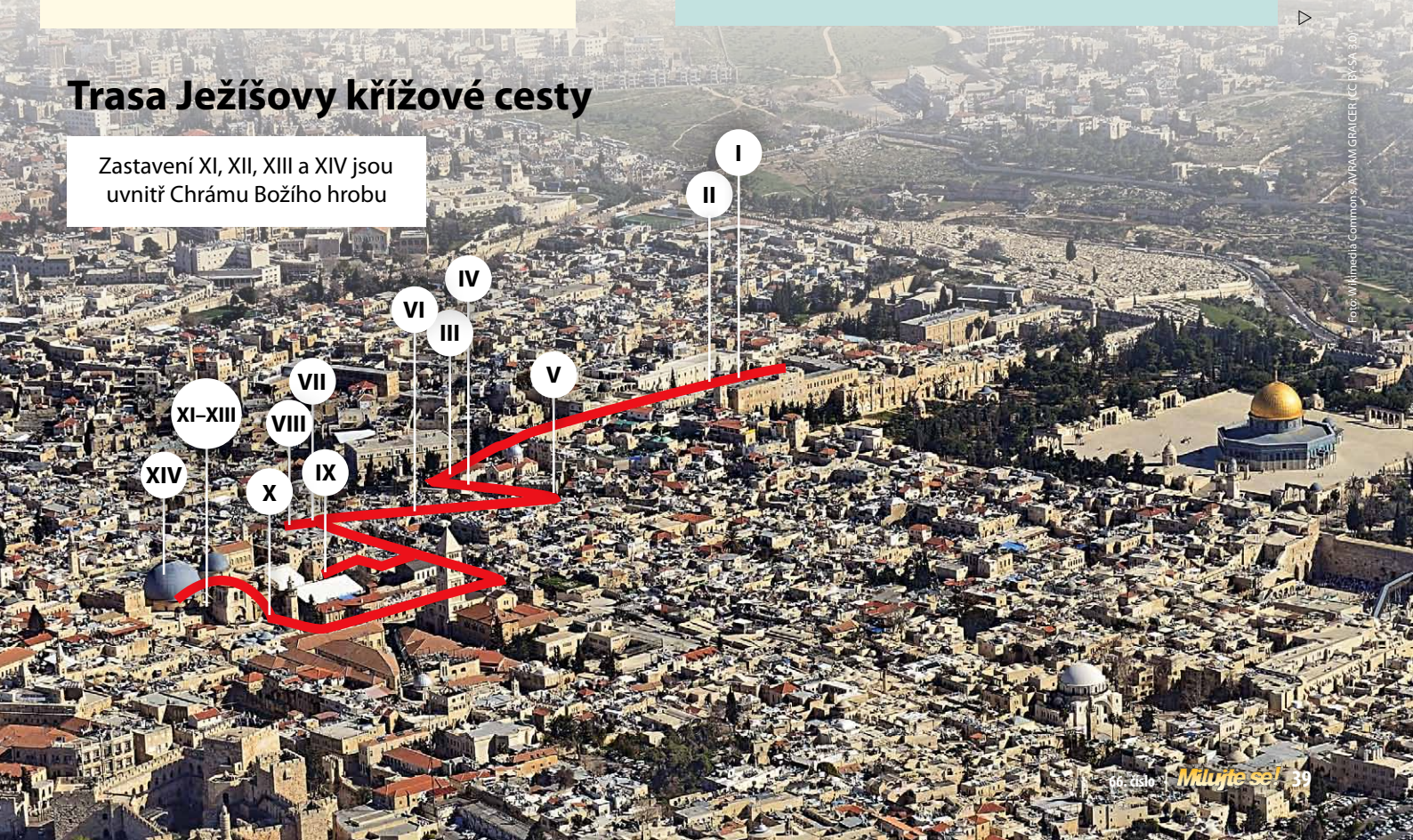
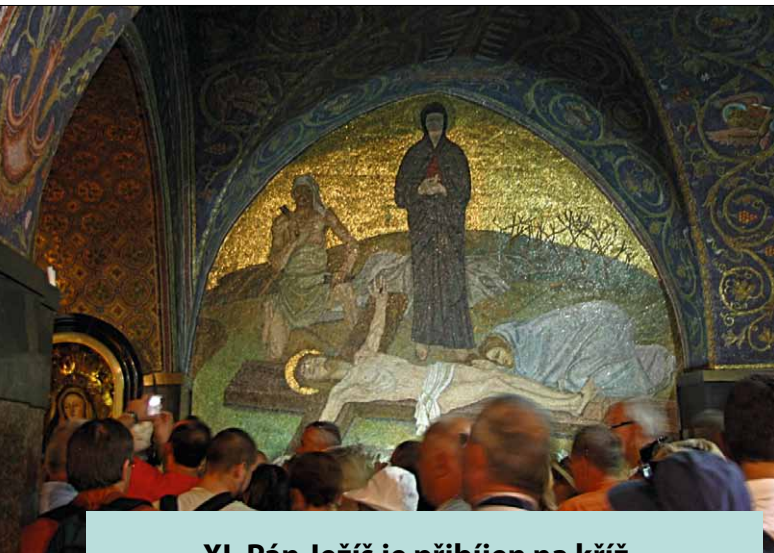

Foto: Wikimedia Commons, AVRAM GRACICER (CC BY-SA 3.0)

XI. Pán Ježíš je přibíjen na kříž

Pane, před chvílí jsme uvažovali o tom, jak Ti sebrali všechno Tvé vlastnictví. A nyní si necháváš vzít i svou svobodu. My nejsme rádi, když o nás druzí rozhodují, ale sami druhým bereme svobodu rádi. A Ty nám v evangeliu říkáš: Co chcete, aby druzí činili vám, dělejte i vy jim. Příklad jsi nám k tomu dal svým životem i svou křížovou cestou.

Dej, ať druhým děláme dobro, i když nám to dobrým zatím ještě neoplácejí. Dej, ať nechceme druhé zotročovat, ale ať spíše my sloužíme jim. Ať nehledáme laciné výhody, ale správně plníme své povinnosti.

XII. Pán Ježíš na kříži umírá

Kristus kvůli mně a kvůli tobě visel na kříži a bude tam viset až do tří hodin, kdy zemře. V duchu se nyní postavme pod kříž. Uvědomme si, že Ježíš zde trpí kvůli mým hříchům. V tomto postoji bychom měli být vždy, když se rozhodujeme, zda udělat ten či onen hřích. Celým svým životem bychom měli stát pod křížem a uvědomit si, že pro každý hřích Kristus trpí z lásky ke mně na kříži!!! Budeme mu přidávat bolest?

Pane, dej nám odvahu začít bojovat se svými hříchy. Dej nám touhu prožít zbytek svého života pod křížem. Dej, abychom Ti byli vděční, že jsi pro nás šel na smrt.

XIII. Ježíšovo tělo položeno do klína Panny Marie

Stále jsme ještě pod křížem. Vidíme, jak Panna Maria pláče nad smrtí svého syna. A nyní pohlédla na tebe. V jejím pohledu není zloba. Je tam jen nevyčtená otázka: Vidiš, co máš na svědomí? Kvůli tvým hříchům zemřel můj syn. A ty si to ani nebereš k srdci a hřešíš klidně dál.

Pane, dej, ať si uvědomíme, jakou bolest působíme také Panně Marii každým hříchem. Naplň nás ochotou jít za Tebou. Dej, ať se obrátí i zatvrzelí hříšníci.

XIV. Ježíšův pohřeb

Každý člověk jednou zemře a zemřeme i my. Zatím s tím však moc nepočítáme. Žijeme si, jako by se nás to netýkalo, a to je chyba. I nás budou jednou pohřbívat. Pokud budeme žít pro Krista zde na zemi, máme naději, že s ním budeme žít i v nebi. A to přece již stojí za to.

Pane, dej, ať svůj život prožijeme s Tebou a pro Tebe. Dej nám život věčný. Zvláště Tě chceme prosit o milost pro toho, kdo první z nás zemře.

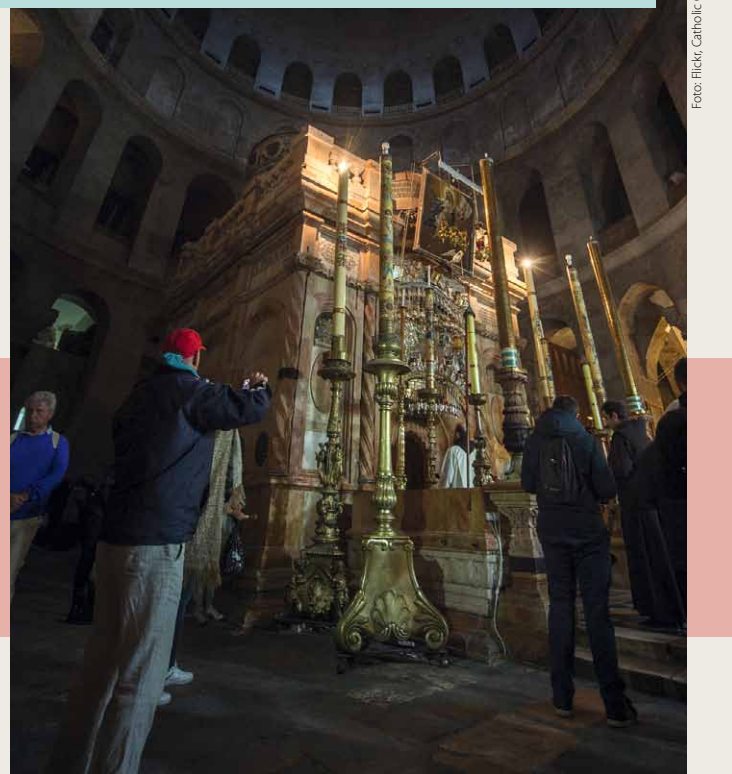

Foto: Flickr, the kincaidibles (CC BY 2.0)

*Pane, dej,
abychom Ti za to
byli vždycky
vděční a aby
Tvé utrpení pro
nikoho z nás
nebylo zbytečné.*

Závěrečná modlitba:

Pane, šli jsme s Tebou křížovou cestou a alespoň trochu jsme se snažili poznat velikost Tvé lásky, která Tě vedla k tomu, že ses obětoval za každého z nás. Dej, abychom Ti za to byli vždycky vděční a aby Tvé utrpení pro nikoho z nás nebylo zbytečné.

P. Marek Dunda (z knihy „Křížová cesta pro lidové i soukromé pobožnosti“, A.M.I.M.S., 2010) ■

Foto: Flickr, Bstwad (CC BY-NC 2.0)

Poutník a kříž

O jednom poutníkovi, který putoval pěšky do Jeruzaléma, se vypráví tento příběh:

Celou cestu nesl dřevěný kříž. Jeho biskup mu ho na začátku poutě požehnal. Chtěl ten kříž přinést až do Chrámu Božího hrobu – na vrchol Golgoty. Ale po cestě se mu jeho kříž zdál být až příliš těžký. V jedné vesnici si půjčil pilu a kousek kříže odřízl. Ne moc: tak třicet centimetrů. Říkal si: „Takto dojdu do Jeruzaléma snáze.“

Pak došel k široké skalní průrvě, která mu přehradila cestu. Most tam

nebyl. Napadlo ho přes ni položit kříž a přejít po něm jako po lávce. Ale jeho kříž byl příliš krátký – chybělo nějakých třicet centimetrů.

Jestli se do Jeruzaléma kvůli tomu vůbec nedostal, nebo zda nějakou jinou, mnohem zdlouhavější cestou k cíli nakonec dorazil, příběh už neříká. Jeho smysl je však jasný. I kříže (ne ty dřevěné, ale různé obtíže, těžkosti, ztráty...) mají v našem životě smysl. V dosažení cíle nám nemají zabránit, ale v režii a plánu Boží lásky mají pomoci k jeho dosažení. A jsou „tak akorát“.

P. Pavel Zahradníček ■

*... i velikost těch našich
křížů je „odměřená“ s láskou.*

Jak najít posledních pět zastavení křížové cesty

Posledních pět zastavení křížové cesty není označeno kovovými terči s římskými číslicemi a nově i reliéfy tak jako prvních devět zastavení. Tradičně jsou spojována s jednotlivými místy v Chrámu Božího hrobu: X. zastavení je prostor u vchodu do chrámu na úpatí Golgoty (viz obr. na této straně nahoře); XI. zastavení je mozaika Přibíjení na kříž nad katolickým oltářem na Golgotě (obr. na protější straně nahoře); XII. zastavení – kříž na vrcholu Golgoty (obr. na protější straně nahoře s nasvětlenou skálou Golgoty pod oltářem); XIII. zastavení – tzv. Kámen pomazání mezi Golgotou a Božím hrobem, na kterém bylo podle tradice Ježíšovo mrtvé tělo pomazáváno k pohřbu (obr. zcela vlevo); XIV. zastavení tvoří Edikula s Ježíšovým hrobem (obr. vlevo).

Flickr, Tambako the Jaguar (CC BY-ND 2.0)

Pardál aneb jak na cíl

Každý člověk má jednu velkou jistotu: že se dožije až do své smrti. Ten zbytek pozemského života, který je ještě před námi, rozhodne o celé naší věčnosti.

Svůj život bychom naprosto prohráli, kdybychom se nedostali do nebe. Nesmíme to podcenit!

Jde o cíl!

Celý náš život je totiž cesta ke svatosti. Ježíš říká: „Budte dokonalí, jako je i váš nebeský Otec dokonalý.“ Zde je tedy program pro zbytek života – nic není důležitějšího. Jde o to neminout cíl!

Viděli jste někdy záběry lovcího pardála? Pohled na tuto „velkou kočku“ nás může učít, jak moc vážně se má brát cíl. Pro ni je cílem to, co chce ulovit. Když se pro konkrétní cíl rozhodne, zcela se

na něj koncentruje, vše ostatní tomu podřídí a pak už jde naplno a najisto na cíl.

Vyjdí na cestu – ke svatosti

V současné době je před každým člověkem spousta možností, jak prožít život. Těch nabídek je tolik, ale život máme jen jeden a je škoda vyplývat jej pro něco nepodstatného. Pohled na cíl nám napomůže rozlišit, co udělat pro to, abychom jej neminuli.

Nejlépe prožitý život je ten, který skončí v nebi. Do nebe se dostanou svatí. Tedy je třeba stát se svatým. Ale jak do toho? Za který konec to vzít?

Zde jsou čtyři body, které je třeba už od začátku vzít úplně za své:

1. Je třeba být přesvědčen, že usilovat o svatost je jediná správná volba.
2. Je třeba být napevno přesvědčen, že je to možné.
3. Je třeba vědět, jaké konkrétní kroky k tomu dělat, a rozhodnout se pro ně.
4. Je třeba vytrvale spolupracovat s Boží pomocí.

Ke startu – připravit – teď!

Bůh vložil do srdce každého člověka touhu po svatosti, ale jen málokterí o ni usilují. Zároveň dal Bůh každému mož-

Nezastírám, že tyto řádky se spoustou konkrétních užitečných rad a doporučení jsem nevymyslel já sám...

nost jít po cestě růstu ke svatosti. Takže:

- Začít můžeš i ty, a to hned a bez velkých příprav.
- Těžkých je jen prvních pár krůčků.
- Bůh rád pomůže tomu, kdo o jeho pomoc stojí.

Kdo je tedy svatý?

Svatý je ten, kdo své obvyklé povinnosti plní mimořádně dobře, a to z lásky k Bohu.

Takový člověk pravděpodobně nebude dělat zázraky nebo vynikat velkými skutky kajícími, asi nebude ani moc známý, ale jeho život bude za všech okolností životem Božího přítele.

Moderní svatý je člověk normální v každém směru:

Normálně jí a spí a užívá všeho dobrého ze života, ale všeho užívá natolik, aby to prospívalo k dobrému.

Foto: Pexels, Mikhail Nilov (CC0)

Pokud se mě zeptáš, co máš dělat, abys byl dokonalý, odpovím ti:

1. Vstaň hned, když je čas k vstávání.
2. Své první myšlenky věnuj Bohu.
3. Vykonej dobrou návštěvu u Pána v Nejsvětější Svátosti, a pokud možno, denně jej přijímej.
4. Modli se zbožně Anděl Páně.
5. Jez a pij ke cti Boží.
6. Modli se zbožně růženec.
7. Buď usebraný a vyhýbej se špatným myšlenkám.
8. Vykonej dobře rozjímání.
9. Denně zpytuj své svědomí.
10. Jdi včas spát.

svatý John Henry kardinál Newman

Foto: Flickr, Ievanrami; Pixabay (CC0) / montáž: Ondřej Prokop

Snad by nás mohla inspirovat následující slova vycházející z myšlenek kardinála Newmana, abychom se na tuto cestu vydali – viz infobox na této straně.

Tři pevné body: rozhodnutí, láska a vytrvalost

Když máš pevné rozhodnutí usilovat o dokonalost, pak právě toto je základ budoucího pokroku. Tím pevným rozhodnutím nemyslíme jen povrchní přání dosáhnout cíle, ale především jednoznačnou nezlomnou ochotu už předem být ▶

... jsou poskládány z myšlenek Franka Duffa, Alfonse z Liguori, Františka Saleského, Aloise Karpíška a mnoha dalších. Snad se budou hodit i vám.

rozhodnutý snášet všechny budoucí těžkosti naší cesty. Vždyť ne náhodou symbolem naší víry je kříž! Náš Pán řekl, že jej musíme denně na sebe brát, abychom byli dokonalí. Co by nás mohlo omluvit nebo na co bychom se mohli vymluvit, kdybychom ztratili duševní klid ve chvíli prvních zkoušek?

***Kdo má lásku,
ten lehce snáší
všechny oběti.***

Kdo ve chvílích zkoušek ztrácí odvahu, dává tím najevo, že začal jen povrchně, bez dostatečně pevného rozhodnutí... A ten, kdo to při těžkostech zcela vzdá, ten nikdy skutečně nezačal. O těch sám Pán řekl: „Nemají kořeny.“

Lásku i vytrvalost si můžeš vyprosit!

Je také velmi důležité stanovit si a pak i dodržet předsevzetí, pravidelně se modlit za dvě věci: 1. za větší lásku k Pánu Bohu a 2. za vytrvalost. Obojí je třeba si denně vyprošovat. Proč?

***Kdo má lásku,
ten se nevzdává...***

- Jedná se o dvě nejdůležitější skutečnosti, potřebné pro růst ke svatosti.
- O co prosíme, to dostaneme – Pán chce prosícímu dát (srov. Mt 7,7) – jen je třeba si to vyprosit.
- Lásku k Bohu je nejpotřebnější.
- Kdo má lásku, ten lehce snáší oběti.
- Kdo má lásku k Bohu, ten má rád i ty, které miluje Bůh – všechny lidi, i ty, kteří ubližují.
- Kdo má lásku, ten se nevzdává – pro milého, nic těžkého.
- Vytrvalost je bezpodmínečně nutná, jedině s ní má smysl dobře započatá snaha.

P. Marek Dunda (z připravované knihy „Pardál aneb jak na cíl“) ■

***... pro milého,
nic těžkého!***

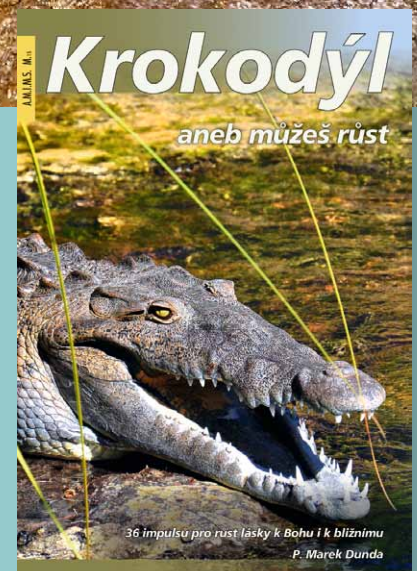

Krokodýl aneb můžeš růst

P. Marek Dunda

Kniha nabízí stručné, někdy až téměř heslovité postřehy a inspirace pro stálý duchovní růst. Krokodýl je starým symbolem duchovního života, protože prý roste po celý život. Ale také my můžeme celý život duchovně růst! V knize najdete celkem 36 impulsů (nebo spíše okruhů) pro takový duchovní růst. Jsou to většinou staré myšlenky z různých pozapomenutých katolických příruček, vysloveny řečí dnešní doby.

On-line v PDF formátu zdarma ke stažení na www.fatym.com. Tištěná kniha A5, bar. obálka, 64 stran, doporučený příspěvek na tisk 15 Kč + obyčejné poštovné; viz kupon na str. 60).

Úspěch

Jeden misionář, který žil mnoho let v Číně, se vracel zpět do Spojených států. Na stejné lodi se s ním vracel po dvou týdnech v Číně jeden slavný zpěvák. Když se blížili k New Yorku, misionář zahlédl veliké zástupy fanoušků, které čekaly na zpěváka.

„Pane Bože, tomu nerozumím,“ mumlal misionář. „Zasvětil jsem dvačtyřicet let svého života Číně, on tam byl pouhé dva týdny. Přesto tisíce lidí očekávají jeho

šťastný návrat domů, zatímco na mne při návratu domů nečeká nikdo.“

A Pán Bůh mu odpověděl: „Ale synu, ty ještě nejsi doma.“

Bruno Ferrero („Příběhy pro potěchu duše“, Portál: Praha, 2006; širokou paletu knih s krátkými příběhy pro zamýšlení můžete objednat na <https://obchod.portal.cz> – viz upoutávka na této straně; dostupné jsou i jako e-knihy nebo audioknihy) ■

My však máme svou vlast v nebi, odkud také s touhou očekáváme spasitele Pána Ježíše Krista. On přemění naše ubohé tělo, aby nabylo stejné podoby jako jeho tělo oslavené. Způsobí to jeho moc, kterou si může podržít všecko.

z Listu svatého apoštola Pavla Filipánům (Flp 3,20n)

Knihy z Portálu

<https://obchod.portal.cz>

The screenshot shows the website interface for 'portál'. At the top, there are navigation links: NAKLADATELSTVÍ, ČASOPISY, SEMINÁŘE, and E-SHOP. Below this is a red navigation bar with options: ZLEVNĚNO, AKCE, PŘIPRAVUJEME, NOVINKY, O NÁKUPU, a search icon, a user profile icon, and a shopping cart icon labeled '0 Kč'. The main content area displays a grid of book covers with their titles and prices:

- Temné noci duše** by Moore, Thomas: 459 Kč 390 Kč (SILABEN)
- Duše sexu** by Moore, Thomas: 415 Kč 353 Kč (ROZEBRÁNO)
- Buďte světlem!** by Gilbert, Guy: 955 Kč 302 Kč (ROZEBRÁNO)
- PSYCHOLOG** by Klimeš
- Buď mužem!** by Larry Richard
- Dom BOSCO** by Svatý Bůh

Portál byl založen v roce 1990 Salesiánskou provincií Dona Boska s cílem pomáhat při výchově dětí a mládeže. Od začátku se proto zaměřil především na publikace z oborů pedagogika, psychologie a sociální práce, a to na odborné i populární úrovni. Později přibýly knihy pro rodiče i děti, jak z oblasti beletrie, tak rozvíjející tvořivost. Nedílnou součástí knižní produkce jsou rozhovory, spirituální tituly, beletrie a non-fiction. Veškerou produkci nakladatelství Portál (včetně akčních slev) najdete na webu obchod.portal.cz.

Trápilo mě, že po něm netoužím

Foto: Pelels, George Milton (CCO)

Vyprávění Michaely je nejen o síle modlitby, ale dotýká se i dalšího tématu: společenství svatých – toho, že my, kteří žijeme zde na zemi, jsme zvláštním způsobem spojeni křtem nejen s Bohem, ale máme díky tomu i mnoho „přátel v nebi“, které můžeme prosit o přímluvu, podobně jako v těžkých situacích můžeme prosit o modlitbu své přátele zde na zemi (více o tomto společenství svatých v infoboxu na následující straně).

Zhruba dva roky po narození dcery jsme začali s manželem uvažovat, že by nebylo špatné zapracovat na dalším potomkovi. Okamžitě jsem však zjistila problém. Nebyla ve mně ani špetka touhy po druhém dítěti. Šla bych do toho jenom proto, že by to tak mělo být. Ale proč? Že by pro vzpomínky na první komplikované těhotenství, těžkou preeklampsii, převoz do krajského města, císařský řez za velkých bolestí, silné poporodní deprese, problémy s kojením a cvičení Vojtovy metody? Ale to už bylo pryč a dcera nám vyrůstala již víceméně zdravá. Tak proč?

Byla jsem z toho nešťastná. Přála jsem si toužit po dítěti, ale jen rozumem to vyřešit nešlo. Manžel byl naštěstí vnímavý. Těšil mě a nijak na mě nenaléhal. Spolu jsme se na ten úmysl modlili.

V té době jsem několikrát navštívila Jablonné v Podještědí. Jezdili jsme tam i na dovolenou. Před hrobem svaté Zdislavy, patronky rodin, moje srdce vyložené úpělo. A víte, že svatá Zdislava mě vyslyšela? Jen co se touha trošičku objevila, hned jsem řekla manželovi: „Jdeme

*... jen rozumem to
vyřešit nešlo.*

Foto: Freepik

O prázdninách jsem v Jablonném spolu s rodinou už děkovala s miminkem v bříšku svaté Zdislavě.

do toho!“ S Boží pomocí to šlo napoprvé, takže o prázdninách jsem v Jablonném spolu s rodinou děkovala svaté Zdislavě už s miminkem v bříšku. A o dva roky později jsme tam jeli na dovolenou i se synkem.

Michaela (titulek a perex redakce) ■

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve

O SPOLEČENSTVÍ SVATÝCH

KDO VŠECHNO PATŘÍ DO SPOLEČENSTVÍ SVATÝCH

Lidé posvěcení Kristovou vykupitelskou milostí, kteří žijí na této zemi, i ti, co jsou již na věčnosti, žijí navzájem v nadpřirozeném společenství spolu s Kristem, svou Hlavou.^[Sent. certa]

SPOLEČENSTVÍ VĚŘÍCÍCH ŽIJÍCÍCH NA ZEMI

Věřící žijící na zemi mohou obdržet od Boha dary skrze vzájemné přimluy.^[Sent. certa]

Věřící na zemi mohou skrze dobré skutky vykonané ve stavu milosti zasloužit jiným *de congruo* dary od Boha (*de congruo* = není na to nárok, ale je vhodné, aby je Bůh dal – tedy „ze vhodnosti“ – pozn. red.)^[Sent. probabilis]

Věřící si mohou – a to skrze skutky pokání vykonané ve stavu milosti – navzájem pomáhat dostiučiněním.^[Sent. certa]

SPOLEČENSTVÍ VĚŘÍCÍCH NA ZEMI SE SVATÝMI V NEBI

Je dovolené a doporučené uctívat svaté v nebi a prosit je o přimluy.^[De fide]

Rovněž je dovoleno a doporučuje se uctívat i jejich ostatky a obrazy.^[De fide] (o zvláštním místě Panny Marie v tomto společenství svatých viz infobox na str. 12)

SPOLEČENSTVÍ VĚŘÍCÍCH A SVATÝCH S DUŠEMI V OČISTCI

Žijící věřící mohou pomáhat svými přimluyami duším v očistci.^[De fide]

Také svatí v nebi mohou svými přimluyami pomáhat duším v očistci.^[Sent. comm.]

Duše v očistci se mohou přimluyovat za jiné členy mystického těla.^[Sent. probabilis]

Zavrženým nelze pomoci přimluyou modlitbou, protože nepatří k mystickému Tělu Kristovu.^[Sent. comm.]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Olomouc: Maticе cyrilometodějská, 1994.

Co říká katechismus

Co znamená „společenství svatých“?

Ke „společenství svatých“ patří všichni lidé, živí i zemřelí, kteří vložili veškerou svou naději v Ježíše a kteří k němu byli přivtěleni křtem. Protože tvoříme v Kristu jedno tělo, žijeme ve společenství zahrnujícím jak nebe, tak zemi.

Církev je větší a živější, než bychom často předpokládali. Patří do ní živí a zemřelí, ať ještě procházejí procesem očišťování (v očistci), nebo už jsou v Boží slávě (v nebi), známí i neznámí, velcí světci i docela nenápadní lidé. Můžeme si navzájem pomáhat bez ohledu na hranici smrti. Můžeme prosit o přimluy své patrony nebo oblíbené světce, ale i své zesnulé příbuzné, o nichž věříme, že už jsou u Boha. A naopak svými přimluyami můžeme přispět na pomoc našim zemřelým blízkým, kteří ještě procházejí vlastním očištěním. Cokoliv jednotlivec vykoná nebo vytrpí pro Krista, připočítává se k prospěchu všech. Bohužel však zároveň opačně platí, že každý hřích toto společenství poškozujе.

Srov. „YouCat – Katechismus katolické církve pro mladé“, Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2011.

Foto: Pexels, Karolina Grabowska (CC0)

Mějte naději – a víru!

Radost a zklamání

Seznámili jsme se s manželem a po asi tříletém vztahu jsme se vzali. Hned po svatbě jsme plánovali rodinu, za čtyři měsíce jsem otěhotněla. Byli jsme šťastní.

Asi po měsíci přišlo velké zklamání a smutek. Verdikt lékaře: zamlklé těhotenství. (Pozn. redakce: Zamlklé těhotenství je situace, kdy během těhotenství dochází k odumření plodu, tělo ho ale následně nevyloučí, a tak se u dotyčné i nadále vyskytují těhotenské příznaky; že se plod nevyvíjí, odhalí zpravidla až lékař, který potom pacientce provede tzv. revizi dělohy.)

Po víc jak roku další těhotenství nepřicházelo. Diagnóza od lékaře zněla: sekundární neplodnost z důvodu endometriózy. Podstoupila jsem laparoskopickou operaci, ale po půl roce se vrátila endometrióza zpět. Pár měsíců na to jsem absolvovala další laparoskopickou operaci.

„Bůh je sběratelem slz, sklání se nad mnou, aby ani jedna nepřišla nazmar.“

Strach, temnota, smutek

Po půl roce od druhé operace jsem otěhotněla. Radovala jsem se, ale vnitřně jsem cítila strach. Byl to strach, že o miminko přijdu a že určitě není ještě něco v pořádku, že nejsem dostatečně hlídána...

Na kontrole v 10. týdnu těhotenství jsem slyšela verdikt stejný jako u předšlého těhotenství – zamlklé těhotenství, miminku přestalo bít srdce. Znova následovala revize dělohy. Pak neskutečný smu-

tek, temnota, bolest a prázdnota, které rozumí jenom ten, který to prožil.

Přestala jsem věřit v Boží milosrdenství

Přestala jsem věřit v Boží milosrdenství, v některých dnech jsem se nedokázala ani modlit, u některých modliteb jsem záměrně vynechávala slova, protože by nebyla upřímná.

Chodila jsem různě často ke svátosti smíření, kněží se mi snažili pomoci, ale vlastně mi nic nepomohlo.

Přestaň se oplakávat!

Pak jsem si řekla, že už musím přestat stále oplakávat své děti, že se musím vzchopit, a zároveň jsem cítila, že chci svou roli mámy naplnit. Tak jsme se s manželem rozhodli pro adopci a pěstounskou péči. Zjistili jsme si všechny potřebné informace a začala naše příprava. Do toho všeho mi v práci dala kolegyně kontakt na jednu

lékařku imunoložku a řekla, že díky ní mohly otěhotnět a donosit děti její kamarádky. Případný zájemce o toto vyšetření musel splňovat pár podmínek a jedna z nich byla dva a více zamlknutých potrátů. Podmínky jsem splňovala, proběhlo vyšetření a paní doktorka mi našla diagnózu „absence lektinové dráhy“, což v mém případě vyžadovalo v době těhotenství užívání imunoglobulinu. Brala jsem to jako fajn zprávu, že nic není ztraceno, ale strážák endometriózy byl stále aktuální.

Duchovní obnova

Měsíc nato se konala u nás duchovní obnova, kterou vedl otec Elias Vella, františkán-minorita z Malty. Jako součást duchovní obnovy byla možnost „si zajít“ pro přímluvnou modlitbu. V té době jsem vůbec netušila, co to je, a vůbec jsem si od toho nic neslibovala. Ale svěřila jsem tam svou bolest, která mě trápila, a přes slzy, když se nade mnou modlili, jsem cítila neskutečnou lehkost a sejmutí břemene.

Dny plynuly dál a já jsem narazila na knihu Klíčové otázky evangelia od Ermese Ronchiho. Ta kniha je nádherná, všem doporučuji, mě se nejvíce dotkl úsek: „Biblický Bůh je sběratelem slz, sklání se nade mnou, aby ani jedna nepřišla nazmar. Počítá je a uchovává

je ve své amfoře, ve svém měchu, jako nomád v poušti uchovává coby perly na dně svého koženého měchu kapičky rosy, které posbíral během noci.“

Je to nesmírně hluboký text a mně osobně pomohl a dokázala jsem, ač s bolestí, ale už menší, žít dál.

Dočkali jsme se – po pěti letech

No a pak asi po dvou měsících jsem zjistila, že jsem těhotná. Opět mě zaplavila radost a neskutečný strach, co když...

Volali nám z magistrátu, že už stačí jen formalita a vyslechnout si práva a povinnosti pěstounů a pak čekat na telefonát, že pro nás mají případného adepta k pěstounské péči. Vše jsme „zmrazili“ s tím, že se uvidí.

Hned nato pak začala léčba imunoglobuliny, okamžitě jsem šla do pracovní neschopnosti na rizikové těhotenství. Celé těhotenství jsem prožívala ve strachu z případného potrátu, ale ten nenastal a ke konci ledna následujícího roku přišel na svět náš syn.

Takže po pěti letech manželství jsme se dočkali.

Po necelých dvou letech jsem otěhotněla znovu a na svět přišla naše dcera, teď tři roky od dcery jsem znova těhotná a čekám naše další miminko.

Neztrácejte naději!

Musím říct, že jsem vždy prožívala strach, ale teď při tomto těhotenství už ten strach není tak intenzivní.

Dlouho už jsem přemýšlela, že se podělím s ostatními o svůj příběh, že spousta lidí prožívá možná obdobné situace. Chci říct: Neztrácejte naději!

V Boží milosrdenství opět věřím, není to nic laciného, ale je to určitá cesta víry, kterou si každý musí projít osobně.

Mám kamarádku, která byla osmkrát těhotná a miminko nepřicházelo, prošla si pomyslným peklem, při devátém těhotenství se zadařilo a donosila zdravou holčičku, tak mějte naději a víru.

Pavla (redakčně upraveno) ■

***V Boží milosrdenství opět věřím,
není to nic laciného, ale je to určitá
cesta víry.***

Foto: Pexels, Victoria Gorbatkova (CC0)

Istanbulská úmluva znovu na scéně? 10 důvodů proti!

Česká republika ji podepsala prostřednictvím velvyslance při Radě Evropy Emila Ruffera již v květnu 2016. Podpis Istanbulské úmluvy tehdy veřejnost prakticky vůbec nezaznamenala. Podobně tomu bylo ve velké části evropských zemí. Rozruch kolem ní u nás (naštěstí – a hlavně zásluhou těch, kterým její obsah a dopad nebyl lhostejný) nastal až od roku 2018, kdy měla být (původně zřejmě zcela nenápadně) ratifikována. Ratifikována tehdy nebyla. Ale nebyla ani odmítnuta. Pak se řešily jiné věci – koronavirus, válka na Ukrajině... Nyní se však úsilí o její ratifikaci opět oživilo. A proto je potřebné znovu připomenout, o co v ní ve skutečnosti jde. Text článku včetně grafiky tentokrát umístíme i jako samostatné PDF na www.milujte.se/istanbulska-umluva-10x-proti.pdf, abyste ho mohli snadno sdílet s dalšími – třeba na sociálních sítích. Istanbulská úmluva je mezinárodní smlouva, která pod záminkou ochrany žen před násilím zavádí do právního řádu genderovou ideologii a otevírá tak cestu „k osvobození člověka od jeho sexuality“ se všemi devastujícími důsledky: popření pohlaví, popření společenských rolí muže a ženy, popření rodiny a tím i znásilnění kulturních a náboženských tradic. Již v roce 2018, krátce před tím, než měla být Istanbulská úmluva schvalována parlamentem, upozornili i čeští biskupové, že úmluva „obsahuje řadu nepřijatelných, pro státy a kulturu Evropy autodestruktivních prvků“ (viz zdroje na konci článku). Jde o určitá „čertova kopýtka“.

Pro platnost Istanbulské úmluvy v naší zemi musí proběhnout její oficiální schválení Parlamentem České republiky – tzv. ratifikace. Podle mezinárodního práva lze v této fázi oznámit Radě Evropy, že se ČR nehodlá stát smluvní stranou. Tím by došlo k odvolání podpisu. Při bližším seznámení se zněním Istanbulské úmluvy zjistíme, že obsahuje mnoho nesrovnalostí a absurdit, proto

*Jde o určitá
„čertova kopýtka“...*

je třeba upozornit na těchto 10x „NE“. Tématu se věnujeme také proto, že je nadčasové. I kdyby došlo k odmítnutí úmluvy (zatím k tomu nedošlo, jen bylo v roce 2018 schválení „dáno k ledu“ a nyní je po letech patrné znovuoživení úsilí o její schválení), podobné snahy se budou zcela jistě vynořovat v budoucnu opakovaně – byť v jiných formách.

1. Nadbytečnost Istanbulské úmluvy

V ČR již nyní máme zákony, které účinně potírají domácí násilí a násilí páchané na ženách (např. zákon č. 135/2006 Sb.

na ochranu před domácím násilím). Samozřejmě je možné provést dílčí novelizaci stávajících právních předpisů, ale není nutné přijímat problematický dokument Istanbulské úmluvy s jejími negativy. Z mezinárodní smlouvy není možné vybírat jen některá ustanovení, museli bychom ji přijmout celou se všemi negativními dopady na naši společnost!

2. Nová forma „třídního boje“

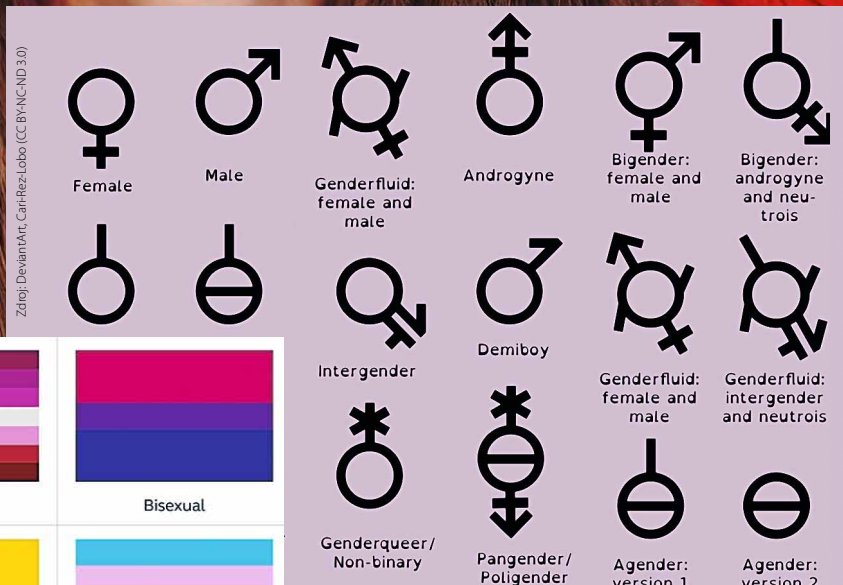
Úmluva vráží klín mezi muže a ženy a jejich vztah vnímá výhradně z pohledu boje o moc. Ze všech mužů dělá potenciální agresory, kteří si násilím udržují dominanci nad ženami, neboť již v úvodu **tvrdí, že násilí na ženách je ze své strukturální povahy násilím založeným na pohlaví** a že násilí na ženách je jedním z klíčových společenských mechanismů, nutícím ženy do podřízeného postavení vůči mužům (viz Preambule úmluvy). Jedná se o obdobu třídního boje, jen místo osvobozovaných dělníků (jak to podává komunistická ideologie) mají zaujmout místo ženy, které je třeba osvobodit od mužů, a tím i od rodiny. Proto lze úmluvu označit za neomarxistický dokument.

3. Zpochybnění a postupná likvidace rodiny (ŽENA + MUŽ + DĚTI)

Úmluva deklaruje, že jejím cílem je prevence a potírání násilí na ženách, ale požaduje po státech, aby při aplikaci úmluvy zaváděly tzv. „genderové principy“. Ty se snaží odbourávat rozdíly mezi muži a ženami formou odstraňování tzv. „stereotypních rolí“ a nahrazováním netradičními vzorci chování (údajně tzv. nestereotypními). Ve skutečnosti to znamená, že stát bude zasahovat do nejněvnitřnějších vztahů a individuálního rozdělení úloh v manželství. V mnoha státech

Úmluva chce zavést do našeho právního řádu pojem „genderová identita“.

Foto: Freepik, ArthurHidden

Nahoře: symbol pro pohlaví ženské (Female), mužské (Male) a symboly některých dalších nově zaváděných „genderových identit“ neboli „rodů“ (vlevo vlajky LGBT a některých „genderových identit“)

již byly zrušeny pojmy „otec“ a „matka“ a nahrazeny označením „rodič 1“; „rodič 2“. Dospělým mohou připadat tyto

pokusy směšné, ale **cílovou skupinou pro převýchovu jsou děti a dospívající, u nichž lze pohlavní a tím i společen-**

skou identitu znejistit. Německo v roce 2018 zavedlo tzv. třetí pohlaví. V některých zemích již byli sezdáni tři gayové a tři lesby. Jedná se samozřejmě o pouhý začátek. Manželství a rodina se tak mohou stát nespécifikovaným útvarem mnoha osob. **Rozvrat rodiny však přináší rozvrat společnosti.** Je třeba si položit otázku, jak se mohou v takovém prostředí zdravě vyvíjet děti? Psychologové hovoří jasně – děti, které neprožijí lásku otce i matky, jsou mnohem více ohroženy při utváření vlastní identity a v dospělosti u nich převládají psychické problémy. ▷

Foto: Wikimedia Commons, Valya Belyaev (CC BY-SA 4.0)

Foto: Wikimedia Commons, Branko Radovanović (CC BY-SA 4.0)

Foto: Unsplash, Christian Lue (CC0)

4. „Genderová identita“ – proti vědě a zdravému rozumu

Istanbulská úmluva chce zavést do našeho právního řádu pojem **genderová identita**. V čl. 4 úmluvy se totiž zakazuje diskriminace nejen na základě pohlaví, ale i genderové identity. Co je tím míněno? Jedná se o vlastní subjektivní identifikaci – rozhodnutí člověka podle toho, jak se v dané chvíli cítí. Nemáme se fixovat pouze na mužské a ženské pohlaví (heterosexuality), protože to je hlavní příčina útlatku a násilí. Proto má být pohlavních identit mnohem více, respektive nelze identity jasně definovat, protože lidská přirozenost se údajně stále proměňuje. Podle australské komise pro lidská práva bylo v roce 2012 cca 23 rodů, tj. genderů: muž, žena, homosexuál, bisexuál, transgender, transsexuál, androgyn, agender, pansexuál, drag king, genderfluid, intergender,

third sex, sistergirl atd. Úplně se znevažuje poznání vědy, že se rodíme jako muž a žena s jasně definovanými znaky v každé tělesné buňce – chromozomy XX= žena, XY= muž.

5. Likvidace tradic a kultury společnosti

V čl. 12 Istanbulská úmluva požaduje vymýtit předsudky, zvyky, tradice a další praktiky, které jsou založené na stereotypním pojmání rolí mužů a žen a na podřízenosti ženy. **Nejsou stanoveny žádné hranice a vymezení**, lze si pod tím představit téměř vše, včetně plnění mateřských povinností, běžné soužití v tradičním manželství a rodině (muž a žena, děti), výchova dětí dle křesťanských hodnot, kulturní zvyky a tradice. **Cestou k prolomení tabu bývají rozsudky soudů odkazující se právě na mezinárodní dokumenty.**

Jen pro představu – podle australské komise pro lidská práva je 23 rodů: muž, žena, homosexuál, bisexuál, transgender, transsexuál, androgyn, agender, pansexuál, drag king, genderfluid, intergender, third sex, sistergirl atd...

6. Nová státní ideologie

Úmluva předkládá ideologický pohled, který sice není přijímán většinou, ale většinová populace se jí bude muset podřídit. Stát se ratifikací Istanbulské úmluvy v čl. 14 zavazuje, že bude prosazovat a zohledňovat genderové hledisko na všech úrovních škol, ve státních institucích i v soukromém sektoru (sport, volnočasové aktivity, kulturní zařízení, média...). To ovšem odporuje Listině základních práv a svobod a demokratickému zřízení našeho státu.

7. Nový způsob převýchovy na všech úrovních škol

S tím souvisí, že na všech úrovních vzdělávání musí být do osnov zařazen materiál k tématům, mezi něž patří **nestereotypní genderové role**. To znamená, že už v MŠ a ZŠ budou dětem podsouvány určité nestereotypní role, např. že mají právo si vybrat, jestli se cítí být dívkou, nebo chlapcem, případně zvolit si novou genderovou identitu. **Již nyní je připravována novela zákona o změně pohlaví dle subjektivního vnímání** (chlapec se cítí jako žena, proto může dle libosti změnit svoji identitu na ženskou pouhým prohlášením na úřadě). Závažný problém nastane, když rodiče nebudou souhlasit s výukou genderové ideologie. Jak se bude řešit tento rozpor? Stát má dle Istanbulské úmluvy povinnost přijmout **VŠECHNA** opatření za účelem podpory těchto změn a zásahů.

8. Přednost před vnitrostátním právem

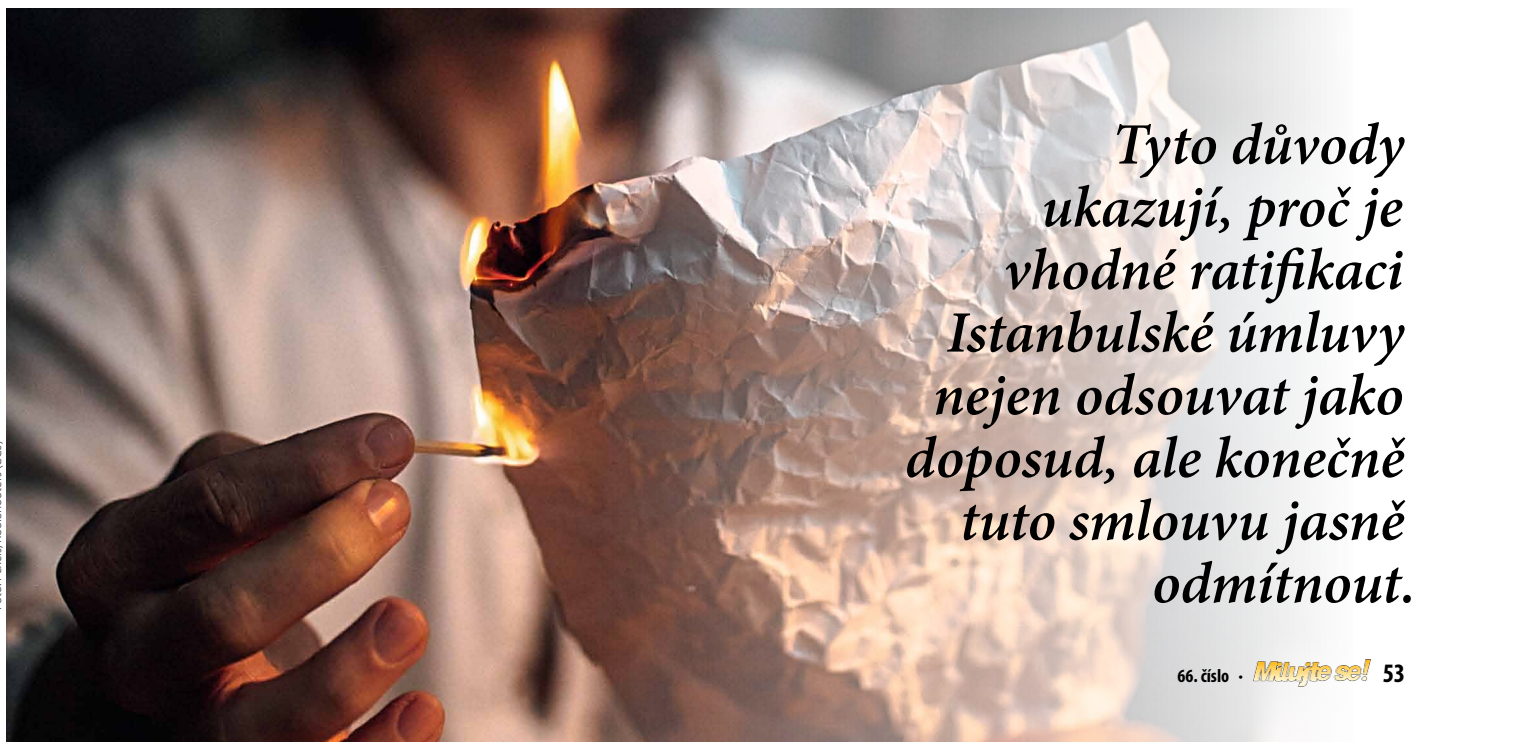
Istanbulská úmluva bude vstupovat do celého právního řádu ČR. ▷

Ratifikací Istanbulské úmluvy se stát podle čl. 14 zavazuje, že bude prosazovat a zohledňovat genderové hledisko na všech úrovních škol, ve státních institucích i v soukromém sektoru.

Projekt *Drag Queen Story Hours* spočívá v ovlivňování nejmladších dětí ideologií LGBTQ+ ve veřejných knihovnách, projekt začal v San Francisku už v roce 2015.

Ve svých důsledcích může umožnit i zavírání škol, firem a institucí, které budou v rozporu s ideologií genderu.

Tyto důvody ukazují, proč je vhodné ratifikaci Istanbulské úmluvy nejen odsouvat jako doposud, ale konečně tuto smlouvu jasně odmítnout.

Podle mezinárodního práva lze v této fázi oznámit Radě Evropy, že se ČR nehodlá stát smluvní stranou. Tím by došlo k odvolání podpisu, který k Istanbulské úmluvě bez vědomí občanů naší země dne 12. května 2016 připojil tehdejší velvyslanec při Radě Evropy Emil Ruffer.

Foto: Unsplash, Jose Maria Sava (CC0)

Stanoví-li naše zákony něco jiného, než určuje úmluva, bude muset platit ustanovení vyplývající z Istanbulské úmluvy. Veškeré právní předpisy této úmluvy jsou ovšem nejednoznačné, dají se vykládat různě. Úmluva bude moci nastolit genderový pohled, který pronikne do celého právního řádu a může se dotýkat prakticky všech oblastí našeho života. Při jejím výkladu se tak může otevřít cesta k likvidaci tradic a kulturního dědictví národa, k potírání a zákazu náboženského vyznání, k likvidaci manželství a rodiny, devalvaci významu mateřství, likvidaci práva rodičů na výchovu dětí (a v případě „neposlušnosti“ rodičů k možnosti odebrání dětí dle příkladu norské sociální služby Barnevernet), adopci dětí homosexuály, prakticky libovolnému právu na změnu pohlaví. Může umožnit i zavírání škol, firem a institucí, které budou v rozporu s ideologií genderu.

9. GREVIO – dohled nad dodržováním

Pro kontrolu dodržování úmluvy je určen monitorovací orgán GREVIO, který je složen z 15 členů (v současnosti 13 žen a 2 muži) a dotován národními státy. Je to orgán, jehož členové mají maximální de facto doživotní imunitu, i kdyby se dopustili v naší zemi při výkonu své funkce nejtěžších zločinů (viz *Důvodová zpráva k úmluvě: Příloha – Výsady a imunity*).

Mají velký vliv na národní legislativu. Ve spolupráci s nevládními organizacemi mohou prosazovat extrémistická stanoviska, především v otázce genderové problematiky, a následně nutit ČR ke změně legislativy. Z dosavadní praxe

kontroly států, které již Istanbulskou úmluvu ratifikovaly, je zřejmé, že pohled GREVIA není neutrální, ale sleduje převážně genderové hledisko.

10. Vysoká finanční náročnost

Dle Istanbulské úmluvy státy musejí vyčlenit „dostatek“ finančních prostředků na několik účelů: finanční úhrada nákladů na kontroly GREVIA, financování neziskových organizací činných v ochraně žen a prosazování zásad úmluvy (především gender kritérií), vytvoření nových orgánů ke splnění všech úkolů stanovených úmluvou (koordinace, implementace, monitoring, vyhodnocování, vytváření statistik, informační povinnosti, průzkumy, prevence...), odškodňování obětí, zajišťování jejich potřeb včetně bydlení, vzdělání či zaměstnání, změna vzdělávání na všech úrovních, včetně MŠ. Toto vše představuje vysokou finanční náročnost – výdaje by museli hradit všichni daňoví poplatníci včetně těch, kteří by s nově nastolenou politikou genderové ideologie nesouhlasili.

Podle materiálů poskytnutých Aliancí pro rodinu připravil P. Pavel Zahradníček ■

Zdroj:

Dopis představitelů církví poslancům Parlamentu ČR ze 7. června 2018 (<https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/180625cirkve-ke-schvalovani-tzv-istanbulske-umluvy-v-cr>)

<http://www.alipro.cz> (Aliance pro rodinu)

„Co říci na závěr? Je starou zkušeností, že obrana ohrožených svobodných lidí je snazší a efektivnější než vzpoury otroků a vězňů.“

Mons. prof. Petr Pítha v souvislosti s Istanbulskou úmluvou

zdroj: Kázání v katedrále sv. Víta 28. 9. 2018; on-line na youtu.be/_F4vs0hFhaY

Zákony

(etiopský příběh)

Krátká historika někdy napoví víc než dlouhý výklad. Vyprávění příběhů se ve starých kulturách používalo k předávání životní moudrosti a zkušeností z generace na generaci. MUDr. Jitka Krausová je psychiatrička a sbírá „příběhy moudrosti“ z různých koutů světa a z nejrůznějších kultur. Tento starý příběh se vypráví v Etiopii. I když je ze vzdálené Afriky, může posloužit k zamyšlení i pro nás Evropany.

Žil jeden rolník s ženou a s šesti dětmi. Když nastal v té zemi hlad, šel hledat obživu jinde.

V jedné zemi, kam přišel, byla hojnost, ale nebyly tam dobré zákony.

Řekl si: „Zákony se mne netýkají, já si budu dělat jen svoje,“ a usadil se v té zemi. Chtěl si jen v klidu žít a o ostatní se nestarat. Chvilí to opravdu zdánlivě fungovalo. Ale jen chvilí...

Za nějakou dobu mu soused řekl: „Dej mi svou ženu. Nemám děti a ty máš dětí dost.“ – Takový byl zákon v té zemi a soudce, když se bránil, mu řekl: „Jaký jsi sobec!“

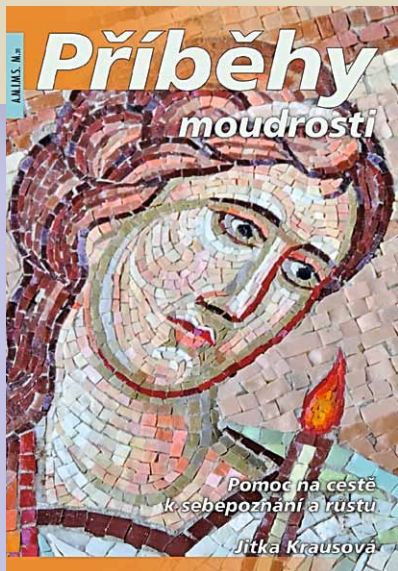

Foto: Pexels, cottonbro (CC0)

Chtěl si jen v klidu žít a o ostatní se nestarat.

Jeho ženu dostal soused a děti až na jedno taky rozebrali.

Rolník žalem onemocněl. Přišli sousedé, že ho pochovají. Marne se bránil, že žije.

„Jsi nemocný. Tvá smrt by mohla pokažit blížící se slavnost. Raději tě pochováme dnes.“ Takový byl zákon, soudce to potvrdil.

A tak ho zaživa pohřbili.

Taky si myslím, že se mne veřejné věci, to, jaké se přijímají zákony apod., netýkají, když si budu jen hledět svého?

Taky si myslím, že politika je špína a křesťan se jí nemá zabývat?

Upraveno podle knihy Jitky Krausové „Příběhy moudrosti. Pomoc na cestě k sebepoznání a růstu“, A.M.I.M.S., Vranov na Dyji, 2019; zdarma ke stažení v kompletní on-line verzi na www.fatym.com, v tištěné verzi k objednání jen za příspěvek na tisk 20 Kč + poštovné pomocí kuponu na str. 59 nebo na www.amims.net. ■

Příběhy moudrosti

Jitka Krausová

Kniha má podtitul **Pomoc na cestě k sebepoznání a růstu** a obsahuje 100 krátkých příběhů pro zamyšlení. Sesbírala je MUDr. Jitka Krausová, OV, lékařka psychiatrička, pastorační asistentka Arcibiskupství olomouckého, zasvěcená panna olomoucké arcidiecéze. Příběhy používá při duchovním doprovázení, duchovních obnovách, ale i ve své lékařské praxi. Zaujmu věřící i nevěřící – a pomohou k zamyšlení nad podstatnými věcmi v našem životě. Knihu o 96 stranách vydal A.M.I.M.S. Doporučujeme ji i pro další šíření ve vašem okolí (příspěvek na tisk 20 Kč, můžete si ji objednat pomocí kuponu na str. 59 nebo na www.amims.net). K dispozici je také e-kniha zdarma ke stažení ve formátu PDF na www.fatym.com.

Poznej své charisma!

Foto: Petr Polansky, Člověk a Víra ©

Veni Creator Spiritus (Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý)

On sám může mimořádně
mocně působit i v tobě.
Chceš ho pozvat?

První z těch „co to zažili“

Šimon Petr a Ondřej byli dva bratři, kteří žili před zhruba 2000 lety na území dnešního Izraele. Živili se jako obyčejní rybáři

až do doby, kdy potkali Ježíše. Ježíš chodil od vesnice k vesnici a učil o Bohu Otci, o tom, že by se lidé také měli mít rádi, jako Bůh miluje je, že by si měli odpouštět, jako Bůh odpouští jim, že by měli prokazovat lidem dobro, modlit se, nemyslet jenom na sebe, ale také na druhé a starat se o ně... Mluvil také o tom, že je Mesiáš, a svá slova potvrzoval mocnými činy: uzdravoval nemocné, křísil mrtvé, konal zázraky, vyháněl zlé duchy. Šimon Petr a Ondřej se stali Jeho učedníky. Ježíš byl později zabit, ale po třech dnech vstal z mrtvých a 40 dní se zjevoval svým učedníkům.

Učedníci pobývali spolu a horlivě se modlili o Ducha Svatého, kterého jim

*Jak je to možné?
Díky Duchu
Svatému!*

Apoštolové a Panna Maria při seslání Ducha Svatého (iluminace, Rabbúlův kodex, r. 586)

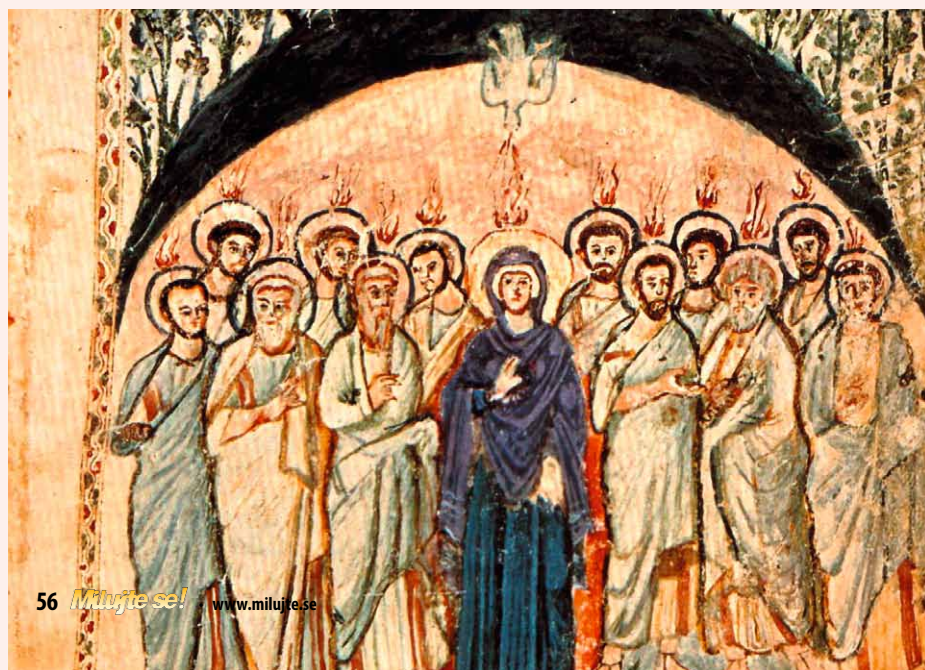

Foto: Wikimedia Commons

Ježíš slíbil. A pak se to stalo. O svátku letnic na ně sestoupil Duch Svatý a oni dostali Jeho sílu a dary, které je uschopnily svědčit o Božím království před druhými lidmi – jít do celého světa a hlásat evangelium a potvrzovat svá slova zázraky.

Tedy z obyčejných rybářů se stali lidé, kteří s velkou mocí hlásali evangelium. Například když pak promluvil Šimon Petr, tak se obrátilo tři tisíce lidí (Sk 2,41). Není to úžasné? Když promluvil původně obyčejný rybář, tak se tři tisíce lidí rozhodlo změnit svůj život. Jak je to možné? Díky Duchu Svatému.

Zní víc jak tisíc let – přidej se i ty...

O Ducha Svatého se křesťané modlí různými způsoby dodnes. Asi nejznámější z nich je modlitba *Veni Creator Spiritus* (*Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý*). Napsal ji patrně v devátém století teolog Rabanus Maurus.

Právě tímto hymnem je od prvních desetiletí druhého tisíciletí zahajován každý nový rok, každé století, každé významné shromáždění v životě Církve, každé kněžské či biskupské svěcení a v minulosti také každá korunovace. Od 9. století, kdy byl složen, nikdy nepřestal znít z úst křesťanů latinského ritu, zejména o svátku letnic, a slavnostně vzývá Ducha Svatého, aby sestoupil na celé lidstvo a Církev.

Jako všechno, co pochází od Ducha, ani *Veni Creator* používáním nezevšedněl, ale naopak byl obohacen. Jak praví svatý Řehoř Veliký, „Písmo se čtením rozrůstá“, a *Veni Creator*, jako i další úctyhodné liturgické texty, narůstá díky tomu, že je zpíván. Zaznívá z něj veškerá víra, zbožná úcta, horoucí touha po Duchu všech generací, které jej zpívaly před námi.

Modleme se tedy také:

Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý, k nám
a navštiv myslí našich chrám,
z výsosti nebes zavítej,
do duší nám svou milost vlej.

Tys Utěšitel právem zván,
tys dar, jenž Bohem věčným dán,
zdroj živý, láskyplný dech,
tys posvěcení myslí všech.

Ty, sedmi darů studnice,
prst Otcovy jsi pravice,
tys Bohem přislíbený host,
ty dáváš ústům výmluvnost.

Z mystického rozhovoru Alice Lenczewské s Pánem Ježíšem

Žádná vnější činnost pro druhé, zvýšení účasti na náboženských obřadech, cesty na místa posvěcená Mými milostmi nenahradí setrvávání přede Mnou v modlitebním tichu srdce a v slzách pokání. To je první povinností Mého učedníka, který se chce stát Apoštolem Lásky. (...)

Apoštolové setrvali (Sk 1,12–14) – všichni společně s Marií – a jejich srdce byla naplněná tak horlivou modlitbou, že oheň Ducha Svatého na ně sestoupil a naplnil je mocí rodící svaté činy, proměňující lidské duše, aby je přivedl do Božího království – stali se Apoštoly Lásky.

Je ve tvém srdci dost slz pokání a setrvávání se Mnou v lásce, aby byly tvoje činy svaté? Aby rodily svatost u těch, ke kterým jdeš, mezi kterými pobýváš?

(291)

Nejdříve se podívej na krásu tvého srdce. Tu krásu, která je odrazem Mého světla, a rozpoznávej Mne v něm. Jak obrovská radost by tě měla zaplavit z tak úžasného daru. A jak velká touha, aby tento dar zůstal bez poskvrny.

Touha po tom, aby bylo tvoje srdce – tvoje duše – bez poskvrny a čisté, je nejdůležitější kvůli Mně, kvůli tobě samotné a kvůli bratřím, kterým je potřeba sloužit, kvůli světu, který je třeba posvětit.

Budeš hledět na Mně ve tvém srdci a Já v něm budu činit pořádek. Den po dni – během mnoha, mnoha dní. A tento čas bude nejužitečnějším časem tvého života a života těch, kterým chceš sloužit, o které se staráš.

Čisté srdce způsobí, že účinnost tvé služby bratřím bude znásobena, bez mnoha slov, bez mnoha vnějších činností, bez spěchu a rozruchu ve světě.

Pokoj a pořádek ve tvém srdci zrodí moc, která bude proměňovat tebe a druhé a svět. Moje Lásky je tou mocí, protože ona je v čistém srdci a z něho vyzařuje.

(295)

Podle: Lenczewska, Alicja.
Słowo pouczenia. Poznań:
Wydawnictwo Agape,
2021 (více o mystických
rozhovorech Alice s Pánem
Ježíšem v *Milujte se!* č. 50)

*Nic nenahradí setrvávání
přede Mnou v modlitebním
tichu srdce...*

Rač světlo v mysli rozžehnout,
vliv do srdcí nám lásky proud,
našeho těla slabosti,
zhoj silou svojí milosti.

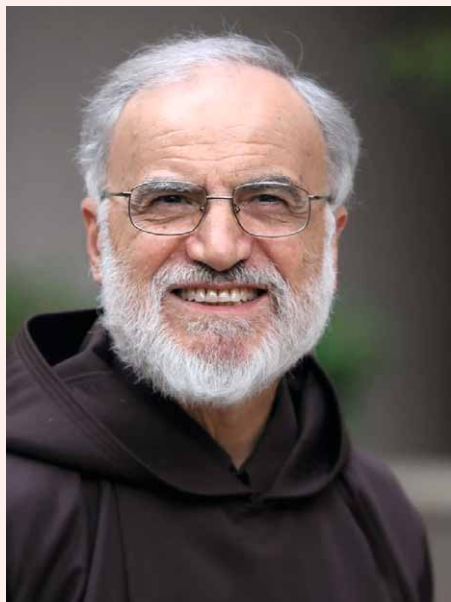
Dál nepřítel zapuzuj
a duši pokoj uděluj,
ať vždycky pod vedením tvým,
vyhnem' se vlivům škodlivým.

Nauč nás Boha Otce znát
a Syna jeho milovat
a v tebe, Duchu Svatý, zas
důvěrovati v každý čas.

Duch Svatý působí! A proměňuje!

Tak jako seslání Ducha Svatého kdysi proměnilo učedníky, tak proměňuje život mnohých křesťanů také dnes. O Ducha Svatého se lidé obzvláště horlivě modlívali během charismatických konferencí nebo duchovních cvičení. Zkušenost s Duchem Svatým prožil například italský řeholník otec Raniero Cantalamessa, který původně pracoval jako profesor dějin raného křesťanství a ředitel náboženských věd na univerzitě v Milánu. Zlomovým bodem v jeho osobním i vědeckém životě byl rok 1977. Tehdy byl pozván na charismaticko-ekumenický kongres v Kansas City. Modlil se tam se 40 tisíci charismatiky z celého světa a prožil osobní zkušenost s Duchem Svatým. Byla to pro něho převratná událost, kterou on sám přirovnává k proměně, kterou prožil Šavel z Tarsu u Damašku. Tato živá zkušenost s Bohem způsobila, že další rok, v roce 1978, požádal své řeholní představené o uvolnění z vědecké činnosti

Kapucínský kněz Raniero Cantalamessa,
kazatel papežského domu a kardinál

... a pak On bude
skrže tebe působit.

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

na univerzitě v Milánu, aby se mohl plně věnovat hlásání Božího slova. V roce 1979 získal souhlas se zahájením této služby. V témže roce ho svatý otec Jan Pavel II. jmenoval papežským kazatelem, kterým už je bez přestávky desítky let.

Od roku 1979 otec Raniero silně omezil vydávání vědeckých publikací, zatímco nepřetržitě cestuje po světě, aby vedl rekolekce, konference a kázal. Od roku 1995 do 2003 každý týden také vedl svůj vlastní televizní program, v němž komentoval mešní čtení. O jeho neobvyklé aktivitě a horlivosti mluví také fakt, že se počet jeho přednášek odhaduje na více než 1300. Zatímco počet knížek a článků včetně překladů do několika jazyků na téměř 600.

Díky Duchu Svatému se z vědce stal horlivý apoštol cestující po celém

světě, hlásající Boží slovo v televizi, autor 600 knížek a článků...

Jdeš to toho i ty?

Modlitba proměnila život otce Raniera a může proměnit také tvůj život, když budeš často pobývat na modlitbě s Pánem, abys Ho měl ve svém srdci. A pak On bude skrže tebe působit.

Připravila Agata Cahová ■

Zdroje:

Cantalamessa, Raniero. *Zpěv Ducha: Meditace na hymnus Veni Creator*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2001, str. 5 a 9.
Chlondowski OFM, Wit. *Spelniona obietnica*. Cieszyn: Wydawnictwo Zacheusz, 2016, str. 12–13.

Jak používat knihy z A.M.I.M.S. nejen pro sebe, ale i pro druhé?

Publikace, které v tiskovém apoštolátu A.M.I.M.S. vydáváme, většinou osloví i lidi vzdálené od víry. Knih si můžete objednat alespoň deset od každého vybraného titulu. V objednávkovém kuponu na str. 59–60 je jen část naší nabídky – více najdete na www.amims.net. Sami byste si měli nejdříve knihy přečíst (to je možné i bez toho, že byste si knihu objednali – kompletní texty většiny publikací z A.M.I.M.S. najdete na internetových adresách www.fatym.com a www.amims.net). Potom byste měli uvážit, koho z vašich známých, přátel, sousedů, příbuzných (zejména těch, kteří jsou nevěřící či víře odcizení, kteří již dlouho neudělali nic pro své náboženské vzdělání, kteří jsou nemocní, osamělí...) by kniha mohla oslovit, zaujmout, komu by byla prospěšná. Knihy pak můžete rozdávat, půjčovat, nabízet za příspěvek na tisk...

P. Marek Dunda ■

Foto: Freepik

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	kusů
Jitka Krausová: Příběhy moudrosti (formát A5, 96 stran, 20 Kč) P N	
Jozef Luscoň: Do akce jde Titus! (A5, 128 stran, 25 Kč) Napínavý příběh nového blahoslaveného kněze, saleziána. Nejen pro mládež... N	
P. Jiří Ochman a kol.: Se svatým Josefem (formát A5, 32 stran, 10 Kč) Praktická příručka vydaná nejen k roku sv. Josefa	
Josef Janšta: Eliška a Víta (A5, 76 stran, 15 Kč) Čtivý příběh pro děti staršího školního věku od známého autora příběhů pro děti a mládež	
Josef Janšta: O výchově (A5, 40 stran, 10 Kč) Několik užitečných poznámek a doporučení k nelehkému úkolu, jakým je výchova	
P. Jan Peňáz a poutníci: Pouť do Říma od A o Z (A5, 112 stran, 25 Kč)	
P. Jan Peňáz: Pojď na pouť (A5, 72 str., 20 Kč) Navazuje na předchozí titul	
Jana Brabcová: Pojďte s námi (A5, 42 str., 15 Kč) Pěšky na Velehrad...	
Směr Velehrad (A5, cca 88 stran, 20 Kč) Poutní zpěvník	
P. Marek Dunda a kol.: Hesla pro skvělý život (A5, 104 stran, 20 Kč) Zveršovaný katechismus v heslech (pracovní verze k YOUCAT)	
Pojď si hrát: Stvoření světa (A5, 32 stran, 8 Kč) Domalovánky, luštěňky, křížovky, spojovačky	
Pojď si hrát: Sv. Zdislava (A5, 20 stran, 4 Kč) Domalovánky, luštěňky, křížovky, spojovačky	
Sestry dominikánky: Vaříme se sestrou Flavii (A5, 76 stran, 20 Kč) N	
Recepty řeholní sestry, která vařila v litoměřickém semináři bohoslovcům	
P. Josef Soukop: Velký náčelník dává Základní kurz křesťanské nauky (A5, 60 stran, 15 Kč) Z	
Velmi srozumitelně a přitom do hloubky (a ještě k tomu velmi poutavě s použitím velkého množství příkladů)	
P. Martin Sedloň, OMI: Doprovázení (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč) Řada myšlenek a impulsů – kniha, kterou můžete kdekoliv otevřít a hned se do ní začtete. Stručné, jasné, čtivé – výborná dárková kniha	
P. Martin Sedloň, OMI: Poutníkem naděje (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč) N	
Kniha o tom, co tak mnoho lidí potřebuje, ale přitom to postrádá: o naději. Kniha na četbu již trochu náročnější než ta předchozí	
P. Marek Dunda (ed.): Tak kázal Vianney (A5, 72 str., 15 Kč) Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. postupně publikuje kázání svatého faráře arského. V této a následujících čtyřech publikacích najdete již více než polovinu z celkem osmdesáti dochovaných kázání sv. Jana Marie Vianneye.	
P. Marek Dunda (ed.): Jak kázal Vianney o svaté zpovědi (A5, 68 stran, 15 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): I tak kázal Vianney (A5, 68 stran, 15 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): Promluvy sv. Jana Marie Vianneye (A5, 60 stran, 15 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): Z myšlenek sv. Jana Marie Vianneye (A5, 36 stran, 10 Kč)	
Matka Ustavičné Pomoci a modlitby ukrajinsky / Мату Неустанної Помочі та українські молитви (A6, 64 stran, 0 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): Řekli svatí a to platí I., II. a III. (A5, 80–84 stran, 3 x 20 Kč) I. II. III.	
Rozsáhlá sbírka stovek citátů svatých a blahoslavených	
sv. Jan Zlatoústý: Kázání na Janovo evangelium, kázání 1–15 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání, ve kterých jeden z nejvýznamnějších kazatelů starověké Církve probírá takzvaný „Prolog“, tj. prvních osmnáct veršů Janova evangelia. Editorem celé série je P. Marek Dunda.	
sv. Jan Zlatoústý: Kázání na Janovo evangelium, kázání 62–75 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání na 11.–14. kapitolu Janova evangelia, tedy o událostech předcházejících Ježíšovu utrpení a o části poslední večeře	
P. Ladislav Simajchl: Stáří (A5, 48 stran, 10 Kč) Jak prožívat stáří tak, abyste se na něj mohli téměř těšit...	
P. Ladislav Simajchl: Rodiče a školáci (A5, 76 stran, 15 Kč) Čítanka o výchově dětí od školáčků po studenty. Pro rodiče dětí školního věku (od 1. třídy až po pubertu včetně)	

objednávkový kupon

- N knihy i pro nevěřící
- P knihy vhodné pro plošné rozdávání
- Z knihy, které mohou tvořit určitý základ vzdělání
- knihy o pěším putování

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	kusů
Jitka Krausová: <i>Eskulapova hůl, lampa a kříž</i> (A5, 288 stran, 40 Kč) Svatí a věřící lékaři a zdravotníci (17.–21. století)	
Jitka Krausová: <i>Manželství – cesta ke svatosti</i> (A5, 322 stran, 40 Kč) Příběhy svatých manželů 20. století – a dokonce začátku 21. století	
Nálepky s hesly (dva archy A4, 24 Kč oba archy dohromady)	
Joseph Fabelle: <i>Cena, kterou zaplatíš</i> (A5, 160 stran, 30 Kč) Muslim z Iráku napínavě vypráví o svém obrácení, křtu, útěku...	N
P. Marek Dunda, P. Pavel Zahradníček (ed.): <i>Dotyky nebe a země</i> (formát A5, 128 str., plnobarevná obálka, 30 Kč) 7 událostí a předmětů v dějinách křesťanství, které zvou k zamyšlení	N 2.VYD.
P. Pavel Zahradníček: <i>Dějiny, jak je možná neznáte</i> (A5, 128 str., plnobar. obálka, 30 Kč) 10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů	Z N 2.VYD.
P. J. Doubrava, P. M. Dunda: <i>Mozaika duchovní moudrosti</i> (A5, 96 str., plnobarevná obálka, 20 Kč) Výběr citátů známých osobností	Z N 2.VYD.
Jaroslav V. Polc: <i>Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti</i> (A5, 128 str., plnobarevná obálka, 30 Kč) Kým byl Jan Hus ve skutečnosti – ve světle faktů, jeho klady i zápory...	N
Thomas E. Woods, Jr.: <i>Jak katolická církev budovala západní civilizaci</i> (A5, 208 stran + 16 stran barevných příloh, 180 Kč)	Z N
P. Marek Dunda: <i>Krokodýl aneb můžeš růst</i> (A5, 64 stran, plnobarevná obálka, 15 Kč) 36 impulsů pro růst lásky k Bohu i k bližnímu	Z
<i>Ze života pro život</i> (A5, 96 str., plnobar. obálka, 20 Kč) Výběr z nejzajímavějších svědectví, která vyšla v prvních dvaceti číslech časopisu <i>Milujte se!</i>	P
sestra Cecílie: <i>Útěk sestry Cecílie</i> (A5, 96 stran, plnobarevná obálka, 20 Kč) Napínavé, ale i humorné vyprávění řeholnice, která v 50. letech ukrývala kněze před StB a pak před ní sama utíkala	N
sv. Alfons M. Liguori: <i>Návod na dobrý život</i> (A5, 96 str., plnobar. obálka, 20 Kč) Stručně a jasně o základech duchovního života – dobrého a radostného	Z
P. Jan Kabeláč: <i>Základy křesťanské víry</i> (A6, 44 stran, 5 Kč) Stručně a srozumitelně nás toto dílko uvádí do křesťanských postojů. Jedna z nejžádanějších brožurek A.M.I.M.S. – vytištěno již přes 110 000 kusů.	Z P N 2.VYD.
P. Marek Dunda: <i>To promodlím</i> (A6, 42 stran, 5 Kč) Další z evangelizačních publikací s modlitbami – také s těmi nejzákladnějšími	P
P. Josef Havelka: <i>Rozmlouvej s Bohem</i> (A6, 24 stran, 5 Kč) Nejen modlitby, ale také stručný úvod do modlitby – publikace hlavně pro mládež	P
P. Petr Šabaka: <i>Pane Bože, co mám dělat?</i> (A5, 44 stran, 12 Kč) Aneb manuál pro člověka, který si v kostele připadá jako Alenka v říši divů	N
P. Marek Dunda a kol.: <i>Příprava na svátost smíření dnes</i> (vydala MCM, A6, 48 stran, doporučený příspěvek na tisk při objednání naším prostřednictvím je 25 Kč) Publikace nabízí víc než jen zpovědní zrcadlo...	
Petr Piřha: <i>Slyšte slovo a zpívejte píseň</i> (224 str., 45 Kč, měkká vazba) 2.VYD.	45 Kč
Petr Piřha: <i>Slyšte slovo a zpívejte píseň</i> (208 str., 180 Kč, pevná vazba, původní vydání z roku 2012 v „dárkovém provedení“)	Z N 180 Kč
Níže můžete dopsat objednávané tituly podle www.amims.net	
Nezapomeňte prosím uvést své jméno, adresu a PSČ:	
Jméno:	
Adresa:	PSČ:
Vyplněný kupon zašlete na adresu A.M.I.M.S., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí. Knihy vám přijdou jako obyčejná poštovní zásilka České pošty s vloženou složenkou na úhradu příspěvku na tisk a poštovné (možno uhradit i bezhotovostně). Možno objednávat i na apostolat@fatym.com .	

Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. vydává knihy a brožury, které se vám pro evangelizaci a preevangelizaci hodí stále...

Dal jsem se do řeči s jedním knihkupcem. Vysvětloval mi, jaký je to boj, dostat se co nejdříve ke knižním novinám, protože o ně je největší zájem. A že vlastně je zájem téměř jen o ně.

Uvědomil jsem si, jak je důležité vysvětlovat, že poslání tiskového apoštolátu A.M.I.M.S. je zcela jiné: ne zprostředkovávat stále nové a nové tituly (i když i ty přinášíme), ale především najít a připravit k vydání takové knihy, které se budou „hodit“ stále – alespoň pro ty, kteří nehledají jen novinky pro sebe, ale i pomůcky pro šíření a prohlubování víry ve svém širokém okolí. „Pomůcky“ pro ty, kteří se naučí s danou knihou pracovat a už vědí, jakému typu lidí přinese užitek. Mohou si pak jejich zásobu průběžně doplňovat (ono ani nemá význam si knížku, jejíž příspěvek na tisk je 5 nebo 30 korun objednávat po jedné a platit vždy poštovné, které je mnohem dražší než ta jedna kniha), a když se naskytne příležitost, tak ji použít.

Pár knižních tipů pro preevangelizaci

Měl bych pro vás pár takových tipů na knížky, které se hodí pořád:

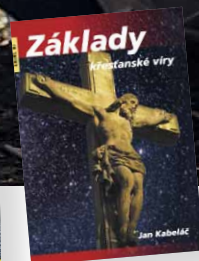
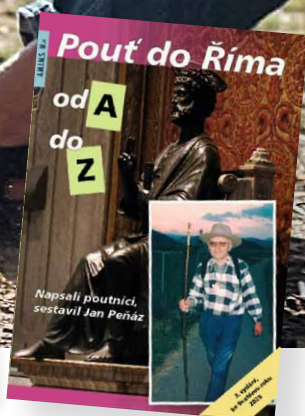
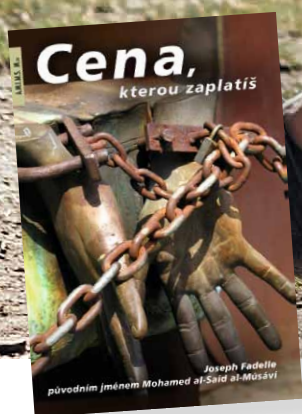
Cena, kterou zaplatíš je napínavý příběh iráckého bohatého muslima, který poznal křesťanství a mnoho let marně hledal někoho, kdo by ho měl odvahu pokřtít. Dostal se i do vězení, bratři se ho zřekli, problém, jak to při-

Vydáváme knihy, které se budou „hodit“ stále – pro ty, kteří nehledají jen novinky pro sebe, ale i pomůcky pro šíření víry ve svém širokém okolí.

Knihy,

které se hodí stále

jme manželka... Autobiografický příběh jakoby z úplně jiného světa zaujme každého, kdo rád čte – už svým barvitým líčením života v Iráku!

Pout' do Říma od A do Z nabízí čtivé líčení pěší pouti do Říma v Jubilejním svatém roce 2000, které je zvlášť aktuální v souvislosti s dalším „Svatým rokem 2025“. Ten můžeme pojmut jako pozvání k tomu, udělat při této příležitosti, která bývá zpravidla jednou za čtvrt století, nějaký důležitý krok, změnu ve svém životě, kterou by člověk jinak neudělal nebo donekonečna odkládal. Říká: „Nyní je ten čas!“

Dějiny, jak je možná neznáte je preevangelizační kniha v tom smyslu, že rozebírá některé předsudky týkající se dějin křesťanství, které jsou ve světle historických faktů naprosto nesmyslné, ale lidé jim přesto dodnes věří.

Jsou to pomůcky pro ty, kteří se naučí s danou knihou pracovat a už vědí, jakému typu lidí přinese užitek.

Základy křesťanské víry předkládají shrnutí a vysvětlení křesťanství tak, že člověk na pár desítkách stránek pochopí, o co jde. Protože příspěvek na tisk této knížky se 64 stranami je jen 5 korun, je možné ji šířit opravdu velkoryse, třeba i nechat volně k rozebrání v zádveři kostelů navštěvovaných turisty. Nebo i kdekoliv jinde...

Slyšte slovo a zpívejte píseň je poetický ilustrovaný příběh svatých Cyrila a Metoděje a dějin Velehradu pro děti,

mládež i dospělí. Nabízíme ji ve dvou provedeních: brožovanou na rozdávání při preevangelizaci (2. vydání knihy) a jako velmi pěkný dar vydání s pevnou vazbou (viz objednávací kupon na protější straně).

Protože nám jde o maximální šíření, nabízíme všechny tyto knihy nejen tištěné (pouze za příspěvek na tisk a poštovné), ale i v elektronické podobě zdarma ke stažení na www.fatym.com.

P. Pavel Zahradníček ■

Dar z nebe – a ne jeden...

Ráda bych se podělila
o zkušenosti s modlitbou
růžence.

Modlitbou proti samotě

Růženec jsem se začala modlit na vysoké škole, kdy jsem bydlela daleko od domova, mezi cizími lidmi a domů jsem se každý víkend nedostala. Bylo mi hrozně smutno a nejtěžší chvíle jsem zažívala v neděli před odjezdem, kdy jsem věděla, že se domů dostanu až za dva týdny. Postupně jsem s Boží pomocí našla v novém místě známé a přátele. S některými jsem v kontaktu dodnes.

Společná modlitba spojuje...

Během studia jsem se seznámila i se svým manželem. Když už jsme se znali delší dobu, začali jsme se modlit růženec spolu. Ve chvílích, kdy jsme byli sami, modlili jsme se každý sám na růženci, který jsme si za tímto účelem koupili a předá-

pomodlíme radostná tajemství,
v poledne bolestná a večer
slavná.

5. Na zakončení každé části růžence se modlíme krátkou modlitbu (prosebnou nebo děkovnou), které jsou uvedeny níže.
6. Na úplném konci se ještě pomodlíme **Pod ochranu tvou**, a třikrát s důvěrou a vírou vyslovíme: **„Královno posvátného růžence, oroduj za nás!“**

Modlitba na závěr prosebné části, kterou se modlíme prvních 27 dnů novény.

„Vzpomeň si, milosrdná Panno Maria, Královno posvátného růžence z Pompejí, že nikdy jsme neslyšeli, že by byl opuštěn někdo z těch, kteří tě uctívají a skrze růženec tě prosí o pomoc. Matko věčného slova, nepohrdej mými

Foto: Unsplash, Duygu Güngör (CCO)

Jak se modlit Pompejskou novénu?

Pompejská novéna trvá celkově 54 dní. Každý den se modlíme tři části růžence (radostný, bolestný, slavný), modlitba růžence světla je volitelná (v době vzniku Pompejské novény ještě růženec světla neexistoval, zavedl ho až papež sv. Jan Pavel II.). Prvních 27 dní se po jednotlivých částech modlíme prosebnou modlitbu, poté dalších 27 dní děkovnou modlitbu.

1. Nejprve začneme znamením kříže.
2. Poté uvedeme úmysl a řekneme: **„Tento růženec se modlím na tvoji počest, Královno posvátného růžence.“**
3. Nyní se pomodlíme počáteční modlitby růžence (**Věřím v Boha, Otče náš, 3x Zdrávas, Sláva**
4. **Otcí**) – odříkáme je jen jednou, na začátku novény daného dne.
4. Potom se modlíme patnáct desátků tajemství růžence (o struktuře modlitby růžence více v infoboxu na str. 63). Není nutné modlit se je všechny najednou, lze si je rozdělit například tak, že ráno se

vali si ho. Po studiích jsem začala pracovat a vdala jsem se.

Malý byt a kartička s nověnou

Bydleli jsme v té době v bytě 1+1, a když se nám narodilo další dítě, zjistili jsme, že potřebujeme větší bydlení. Hledali jsme něco vhodného i cenově pro nás dostupného, ale bezvýsledně. Začínali jsme být hodně smutní. Jednou mi manžel přinesl z kostela kartičku s Pompejskou nověnou (viz infobox níže a strukturu modlitby růžence v pravém sloupci – pozn. redakce). Nejdřív jsem byla nadšená, ale po důkladném pročtení, jsem se zděsila: 54 dnů 3 růžence za den. To nezvládnou, říkala jsem si.

Přemýšlela jsem chvilku nad tím a nakonec jsem si řekla, že větší bydlení nutně potřebujeme, a pokud je nověna možnost, jak jej získat (vyprosit), tak se jí musím pomodlit.

Lehkost i únava

Z počátku jsem modlení zvládala lehce, ale ke konci se začala dostavovat únava. Pamatuji si, jak po probuzení moje první myšlenky patřily tomu, co mě ten den čeká a kdy se růžence během dne pomodlím.

slovy, ale milostivě mě vyslechni a vyslyš mou růžencovou modlitbu pro zalíbení, jaké nacházíš ve svém chrámu v Pompejích. Amen."

Modlitba na závěr děkonné části, kterou se modlíme dalších 27 dnů nověny.

„Co ti mohu dát, Královno plná lásky? Svěřuji ti celý svůj život. Dokud mi síly stačí, budu šířit tvoji chválu, Panno posvátného růžence z Pompejí, protože jsem prosil o tvou pomoc a obdržel jsem Boží milost. Všude budu svědčit o milosrdenství, kterého se mi od tebe dostalo. Podle svých sil budu šířit růžencovou pobožnost a všem vyprávět o tvé dobrotě, kterou mi projevuješ, aby k tobě přišli i nehodní hříšníci, tak jako já. Kdyby celý svět věděl, jak dobrá jsi a jaké slítování máš s trpícími, všechna stvoření by utíkala k tobě. Amen."

Za tři týdny! To není jen tak...

Nověnu jsem dokončila – a za 3 týdny jsme koupili dům, kde bydlíme. Byl to dar z nebe. O tom jsme s manželem přesvědčení.

Pompejskou nověnu jsem se za tu dobu pomodlila už několikrát. Je krásná, ale náročná. Nejtěžší je pro mě její délka. Ke konci vždy sama se sebou bojuji, abych ji dokončila. Naštěstí se mi to vždycky podařilo a já se naučila modlit i tam, kde by mě to nikdy nenapadlo.

Nadarmo jsem se nemodlila nikdy

Stalo se mi také, že to, o co jsem při nověně prosila, jsem neobdržela. Ale i když jsem nebyla vyslyšena, modlitba mě hodně posílila. Nověnu se modlím velmi ráda. Vnímám, jak se díky ní přibližuji Bohu a Panně Marii, a zakouším lásku, radost a pokoj, který svět nemůže dát.

Tereza (titulky redakce) ■

Díky modlitbě zakouším lásku, radost a pokoj, který svět nemůže dát.

... nikdy jsme neslyšeli, že by byl opuštěn někdo z těch, kteří tě uctívají a skrze růženec tě prosí o pomoc.

Více o Pompejské nověně a modlitbě růžence najdete v *Milujte se!* č. 59 (on-line zdarma k dispozici v archivu všech dosud vydaných čísel na www.milujte.se).

Struktura modlitby růžence

Úvod:

- Znamení kříže • Věřím v Boha
 - Otče náš • 3x Zdrávas Maria
- (po jménu Ježíš postupně prosíme o tři Božské ctnosti: 1. v kterého věříme, 2. v kterého doufáme, 3. kterého nade všechno milujeme) • Sláva Otcí

Pět desátků:

- Otče náš • 10x Zdrávas Maria
- (po jménu Ježíš se přidávají růžencová tajemství) • Sláva Otcí

I. Tajemství radostná (pondělí, sobota):

1. kterého jsi z Ducha Svatého počala
2. s kterým jsi Alžbětu navštívila
3. kterého jsi v Betlémě porodila
4. kterého jsi v chrámě obětovala
5. kterého jsi v chrámě našla

II. Tajemství světla (čtvrtek):

1. který byl pokřtěn v Jordánu
2. který zjevil v Káně svou božskou moc
3. který hlásal Boží království a vyzýval k pokání
4. který na hoře Proměnění zjevil svou slávu
5. který ustanovil Eucharistii

III. Tajemství bolestná (úterý, pátek):

1. který se pro nás krví potil
2. který byl pro nás bičován
3. který byl pro nás trním korunován
4. který pro nás nesl těžký kříž
5. který byl pro nás ukřižován

IV. Tajemství slavná (středa, neděle):

1. který z mrtvých vstal
2. který na nebe vstoupil
3. který Ducha Svatého seslal
4. který tě, Panno, do nebe vzal
5. který tě v nebi korunoval

Po každém desátku:

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchráň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Závěr:

• Zdrávas Královno • Oroduj za nás, Královno posvátného růžence, aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních. • Modleme se: Bože, tvůj jednorozentý Syn nám svým životem, smrtí a zmrtnýchvstáním získal věčnou spásu. Dej nám, prosíme, když v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie o těchto tajemstvích rozjímáme, ať také podle nich žijeme a dosáhneme toho, co slibují. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Je vhodné ještě připojit modlitbu na úmysl Svatého otce.

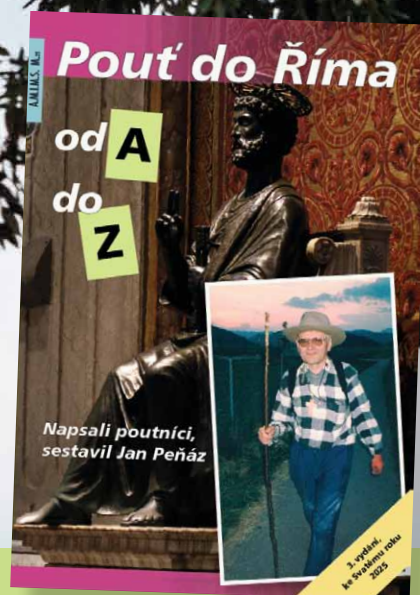

Když jsi to přečetl, promyslel a promodlil, běž, žij a šíř to dál!

ABC civilizace lásky

1. Měj v úctě každého člověka, protože v něm žije Kristus. Buď vnímavý ke každému – je to tvůj bratr a sestra.
2. O každém smýšlej dobře – o nikom nesmyšlej zle. I v nejhorším člověku se pokus najít něco dobrého.
3. O druhých mluv vždy dobře – o bližních nikdy nehovoř zle. Naprav křivdu způsobenou slovem. Nebuď příčinou konfliktů mezi lidmi.
4. S každým hovoř jazykem lásky. Nezvyšuj hlas. Neproklínej. Nezpůsobuj problémy. Nezapříčiňuj pláč. Uklidňuj a projevuj dobrotu.
5. Odpouštěj všem a vše. Nepřechovávej v srdci hněv. Vždy podej ruku ke smíření první.
6. Čiň vždy dobře bližnímu. Každému čiň dobro tak, jak chceš, aby ho druzí činili tobě. Nepřemýšlej o tom, co má někdo udělat pro tebe, ale o tom, co máš ty udělat pro někoho.
7. Aktivně pomáhej v utrpení. Ochotně přispěj útěchou, radou, pomocí, srdcem.
8. Pracuj poctivě, protože plody tvé práce používají druzí, jako i ty používáš plody jejich práce.
9. Zapoj se do života společnosti. Otevři se chudým a nemocným. Poděl se o hmotná i duchovní dobra. Snaž se vidět potřebné kolem sebe.
10. Modli se za všechny, dokonce i za nepřátele.

kardinál Stefan Wyszyński

Pout' do Říma od A do Z

3. vydání ke Svatému roku 2025
Napsali poutníci, uspořádal
P. Jan Peňáz

Poutavě napsaná kniha – dárek, který:

- upozorní na blížící se Svatý rok,
- v jeho průběhu může inspirovat („Svatý rok, k Bohu krok!“),
- po jeho skočení být památkou jak na Svatý rok 2025, tak i na Velké jubileum 2000, kterým jsme vstoupili do tohoto tisíciletí.

112 stran, příspěvek na tisk 25 Kč + obvyčejné poštovné (možno objednat i pomocí kuponu na str. 59), on-line jako e-kniha volně zdarma ke stažení na www.fatym.com

Milujte se!

Římskokatolický farní úřad, Náměstí 20
671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se